

**RADA
EVROPSKÉ UNIE**

**Brusel 1. února 2008 (04.03)
(OR. en)**

5588/08

**Interinstitucionální spis:
2006/0142 (COD)**

LIMITE

**VISA 19
CODEC 79
COMIX 54**

POZNÁMKA

Odesílatel:	Předsednictví
Příjemce:	Pracovní skupina pro víza
Č.návrhu	
Komise:	11752/1/06 VISA 190 CODEC 771 COMIX 662 + ADD 2 (en)
Předmět:	Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o kodexu Společenství o vízech

Delegace nalezou v příloze znění článků 1 až 49 a příloh I až XII návrhu nařízení, které je výsledkem jednání v rámci pracovní skupiny pro víza/Smíšeného výboru¹.

¹ Výsledky diskuzí v Pracovní skupině pro víza/Smíšeném výboru o výše uvedených člancích a přílohách jsou uvedeny v dokumentech 13611/06, 15660/1/06, 6060/2/07 + COR 1 + COR 2, 8245/07, 9502/07, 11831/1/07 + COR 1, 12666/07, 15303/07 a 16127/07.

**NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY
o kodexu Společenství o vízech**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 62 odst. 2 písm. a) a b) bod ii) této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise¹,

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy²,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Podle článku 61 Smlouvy by mělo být vytvoření prostoru, ve kterém se osoby mohou volně pohybovat, doplněno doprovodnými opatřeními, která se týkají kontrol na vnějších hranicích, azylu a přistěhovalectví.
- (2) Podle čl. 62 odst. 2 Smlouvy musí opatření o překračování vnějších hranic členských států stanovit pravidla týkající se víz pro zamýšlené pobyty v trvání nejvýše tří měsíců, například postupy a podmínky pro udělování víz členskými státy.

¹ Úř. věst. C [...], [...], s. [...].

² Úř. věst. C [...], [...], s. [...].

- (3) Pokud jde o vízovou politiku, vytvoření „společného souboru“ právních předpisů prostřednictvím konsolidace a rozvoje *acquis* (příslušná ustanovení Úmluvy k provedení Schengenské dohody ze dne 14. června 1985¹ a Společné konzulární instrukce²), je podle Haagského programu jedním z hlavních prvků „dalšího rozvoje společné vízové politiky jakožto součásti mnohovevstevného systému zaměřeného na usnadnění oprávněného cestování a na boj proti nedovolenému přistěhovalectví prostřednictvím další harmonizace vnitrostátních právních předpisů a způsobů zpracování na místních konzulárních úřadech“: posílení svobody, bezpečnosti a práva v Evropské unii³.
- (4) Členské státy by měly být pro účely udělování víz zastoupeny ve všech třetích zemích, na jejichž státní příslušníky se vztahuje vízová povinnost. Mohou rozhodnout, že žádosti o víza předložené státními příslušníky z určitých třetích zemí nebo žádosti o zvláštní druh víza musí být podány přímo u stálého konzulárního úřadu nebo diplomatické mise státu, který je hlavním cílem cesty žadatele.
- (5) Pro jednotné uplatňování společné vízové politiky a pro náležité hodnocení migračního rizika je důležitá místní konzulární spolupráce. Vzhledem k místním rozdílům by měly diplomatické mise a konzulární úřady členských států posoudit praktické uplatňování jednotlivých právních ustanovení na jednotlivých místech, jelikož rozdílné uplatňování těchto pravidel může vést nejen k „nakupování víz“, ale i k nerovnému zacházení se žadateli o víza.
- (6) Za účelem boje proti nedovolenému přistěhovalectví je proto nezbytné stanovit pravidla pro průjezd přes tranzitní prostory mezinárodních letišť. Státní příslušníci ze třetích zemí uvedených na společném seznamu musí být držiteli letištního průjezdního víza. Členské státy již nebudou mít možnost požadovat tento druh víza od státních příslušníků z dalších třetích zemí.

¹ Úř. věst. L 230, 22.9.2000, s. 19.

² Úř. věst C 326, 22.12.2005.

³ Úř. věst C 53, 3.3.2005.

- (7) Pokud se na území členského státu konají olympijské a paralympijské hry, měl by se uplatnit zvláštní režim, který usnadní udělování víz členům olympijské rodiny.
- (8) Od ustanovení tohoto nařízení se mohou odchýlit pravidla stanovená v dvoustranných dohodách uzavřených mezi Společenstvím a třetími zeměmi, jejichž účelem je zjednodušit vyřizování žádostí o krátkodobá víza.
- (9) Při přijímání žádostí musí být náležitě zachována lidská důstojnost. Vyřizování žádostí o víza by mělo být vedeno profesionálním a důstojným způsobem a být přiměřené sledovaným cílům.
- (10) Členské státy by měly zajistit, aby kvalita služeb nabízených veřejnosti byla přijatelná a byla v souladu s osvědčenými správními postupy. Za tímto účelem by měly členské státy poskytnout přiměřený počet vyškolených pracovníků a dostatečné finanční prostředky.
- (11) Začlenění biometrických identifikátorů je významným krokem směřujícím k používání nových prvků, čímž se vytváří spolehlivější vazba mezi držitelem víza a cestovním pasem a vylučuje se tak používání nepravých totožností. Proto by měla být osobní přítomnost žadatele o vízum – alespoň u podání první žádosti – a registrace jeho biometrických identifikátorů ve Vízovém informačním systému (VIS) jedním ze základních požadavků pro udělení víza; žadatelům podávajícím první žádost nelze umožnit, aby podávali žádosti prostřednictvím obchodních zprostředkovatelů, jako jsou cestovní agentury.

- (12) Pro přijímání žádostí o víza a shromažďování biometrických identifikátorů by měly být zavedeny nové způsoby organizace konzulárních úřadů, jako jsou společná pracoviště, společná střediska pro podávání žádostí o vízum nebo využívání externích služeb. Pro tyto možnosti, a zejména pro oblast ochrany údajů, by měl být vytvořen vhodný právní rámec. Tyto formy konzulární spolupráce a využívání externích služeb by měly být vytvořeny v přísném souladu s obecnými zásadami pro udělování víz a měly by respektovat požadavky na ochranu údajů stanovené ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů.
- (13) Žadatel by se měl dostavit osobně za účelem první registrace biometrických identifikátorů. Pro zjednodušení vyřizování jakékoli následné žádosti by mělo být možné zkopírovat biometrické identifikátory z první žádosti do 48 měsíců, vzhledem k době stanovené v nařízení o VIS pro uchovávání údajů. Po uplynutí této lhůty by měly být biometrické identifikátory znovu odebrány.
- (14) Statistické údaje jsou důležitým prostředkem pro sledování migračních pohybů a mohou sloužit jako účinný nástroj řízení. Proto by se tyto údaje měly pravidelně shromažďovat v jednotném formátu.
- (15) Komise by měla mít oprávnění upravit určitá prováděcí pravidla pro udělování krátkodobých víz. Opatření potřebná k provedení tohoto nařízení by v těchto případech měla být přijímána podle rozhodnutí Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi¹.

¹ Úř. věst. L 184, 17.9.1999, s. 23.

- (16) K zajištění jednotného uplatňování tohoto nařízení by měly být vypracovány pokyny k praktickému provádění a postupy, které mají diplomatické mise a konzulární úřady členských států při vyřizování žádostí o víza dodržovat.
- (17) Jelikož je nařízení Evropského parlamentu a Rady o vízovém informačním systému (VIS) a výměně údajů o krátkodobých vízech mezi členskými státy (dále jen „nařízení o VIS“) založeno na stávajících právních předpisech, mělo by být změněno tak, aby zohledňovalo provedené změny legislativy, které se týkají VIS.
- (18) Pokud jde o cíle navrhovaných opatření, je třeba připomenout, že podle čl. 62 odst. 1 a 2 písm. b) Smlouvy o ES má Společenství pravomoc – a dokonce povinnost – přijmout opatření ohledně pravidel týkajících se víz pro zamýšlené pobyty v trvání nejvýše tří měsíců; v souladu se zásadou proporcionality stanovenou v článku 5 Smlouvy nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.
- (19) Toto nařízení respektuje základní práva a zachovává zásady uznané zejména Evropskou úmluvou o ochraně lidských práv a základních svobod a Listinou základních práv Evropské unie.
- (20) Odchylně od článku 299 Smlouvy jsou jedinými územími Francie a Nizozemska, na která se toto nařízení vztahuje, pouze území na evropském kontinentu, jelikož zámořská území nejsou součástí prostoru bez vnitřních hranic.
- (21) Podmínky vstupu na území členských států nebo udělování víz se nedotýkají platných předpisů o uznávání platnosti cestovních dokladů.

- (22) Aby se mohly orgány členských států připravit na provádění tohoto nařízení, mělo by se toto nařízení, kromě článku 46 (komitologie) a článku 47 (oznamovací povinnost členských států), začít používat až šest měsíců po dni, kdy vstoupí v platnost.
- (23) V souladu s články 1 a 2 Protokolu o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o založení Evropského společenství, se Dánsko neúčastní přijímání tohoto nařízení, a proto pro něj není závazné ani použitelné. Vzhledem k tomu, že toto nařízení navazuje na schengenské acquis podle ustanovení hlavy IV části třetí Smlouvy o založení Evropského společenství, by se v souladu s článkem 5 uvedeného protokolu mělo Dánsko do šesti měsíců ode dne přijetí tohoto nařízení rozhodnout, zda je provede ve svém vnitrostátním právu.
- (24) Pokud jde o Island a Norsko, je nařízení rozpracováním ustanovení schengenského acquis ve smyslu dohody uzavřené mezi Radou Evropské unie a Islandskou republikou a Norským královstvím o přidružení těchto dvou států k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského acquis¹, které spadá do oblasti uvedené v čl. 1 bodu B rozhodnutí Rady 1999/437/ES ze dne 17. května 1999 o některých opatřeních pro uplatňování této dohody².
- (25) Je třeba přijmout ujednání, která umožní zástupcům Islandu a Norska zapojit se do práce výborů, které Komisi napomáhají při výkonu jejích prováděcích pravomocí, jak tomu bude i u tohoto nařízení. Takové ujednání bylo navrženo ve výměně dopisů mezi Společenstvím a Islandem a Norskem³ připojené k výše uvedené dohodě. Komise předložila Radě návrh doporučení pro sjednání této dohody.

¹ Úř. věst. L 176, 10.7.1999, s. 36.

² Úř. věst. L 176, 10.7.1999, s. 31.

³ Úř. věst. L 176, 10.7.1999, s. 53.

- (26) Pokud jde o Švýcarsko, je toto nařízení rozpracováním ustanovení schengenského acquis ve smyslu dohody uzavřené mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského acquis¹, jež spadá do oblasti uvedené v čl. 4 odst. 1 rozhodnutí Rady 2004/860/ES² o podpisu této dohody za Evropské společenství a o prozatímním uplatňování některých jejích ustanovení³.
- (27) Toto nařízení rozvíjí ustanovení schengenského acquis, kterých se neúčastní Spojené království v souladu s rozhodnutím Rady 2000/365/ES ze dne 29. května 2000 o žádosti Spojeného království Velké Británie a Severního Irska, aby se na ně vztahovala některá ustanovení schengenského acquis⁴. Spojené království se tudíž nepodílí na přijímání tohoto nařízení, a proto pro ně není závazné ani použitelné.
- (28) Toto nařízení rozvíjí ustanovení schengenského acquis, kterých se neúčastní Irsko v souladu s rozhodnutím Rady 2002/192/ES ze dne 28. února 2002 o žádosti Irska, aby se na ně vztahovala některá ustanovení schengenského acquis⁵. Irsko se tudíž nepodílí na přijetí tohoto nařízení, a proto pro ně není závazné ani použitelné.
- (29) S výjimkou článku 22 navazuje toto nařízení na schengenské acquis nebo s ním jinak souvisí ve smyslu čl. 3 odst. 2 aktu o přistoupení z roku 2003,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

¹ Dokument Rady 13054/04 dostupný na http://consilium.europa.eu/cms3_fo/showPage.asp?lang=en&id=549&mode=g

² Úř. věst. L 370, 17.12.2004, s. 78.

³ Úř. věst. L 370, 17.12.2004, s. 78.

⁴ Úř. věst. L 131, 1.6.2000, s. 43.

⁵ Úř. věst. L 64, 7.3.2002, s. 20.

HLAVA I: Obecná ustanovení

Článek 1¹

Cíl a oblast působnosti

1. Toto nařízení stanoví pravidla pro zpracování žádostí o víza pro zamýšlené pobyty na území členských států v trvání nejvýše tří měsíců v jakémkoli období šesti měsíců.
2. Tato pravidla se vztahují na všechny státní příslušníky třetích zemí, kteří musejí mít při překračování vnějších hranic vízum v souladu s nařízením Rady (ES) č. 539/2001², aniž by bylo dotčeno
 - a) právo volného pohybu státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou rodinnými příslušníky občanů Unie³,
 - b) rovnocenná práva státních příslušníků třetích zemí, kteří na základě dohod mezi Společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a těmito třetími zeměmi na straně druhé požívají práva volného pohybu rovnocenného právu občanů Unie, a členů jejich rodin³.
3. Toto nařízení rovněž stanoví seznam⁴ třetích zemí, jejichž státní příslušníci musejí mít letištní průjezdní vízum, a stanoví pravidla pro zpracování žádostí o víza pro tranzit přes mezinárodní tranzitní zóny na letištích členských států.

¹ SE: výhrada přezkumu.

² Úř. věst. L 81, 21.3.2001, s. 1.

³ **Komise** zdůraznila, že písmena a) a b) se vztahují pouze na stávající práva těchto kategorií osob a že nezakládají žádná nová práva. Komise je ochotna v případě potřeby text vyjasnit.

⁴ Delegace **FR**, která nesouhlasila se zavedením jednotného seznamu třetích zemí, jejichž státní příslušníci musejí mít letištní průjezdní víza, navrhla následující znění tohoto odstavce:

„3. Toto nařízení rovněž stanoví seznamy třetích zemí, jejichž státní příslušníci musejí mít letištní průjezdní vízum, a stanoví pravidla pro zpracování žádostí o víza pro tranzit přes mezinárodní tranzitní zóny na letištích členských států.“

Článek 2¹

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

- 1) „státním příslušníkem třetí země“ každá osoba, která není občanem Unie ve smyslu čl. 17 odst. 1 Smlouvy;
- 2) „vízem“ povolení vydané členským státem pro:
 - c) vstup² s úmyslem pobytu v tomto členském státě nebo v několika členských státech, jehož celková délka nepřekročí tři měsíce³,
 - d) vstup za účelem tranzitu přes území tohoto členského státu nebo několika členských států, nebo
 - e) tranzit přes mezinárodní tranzitní zóny na letištích členského státu;
- 3) „jednotným vízem“ vízum platné pro celé území členských států, přičemž se jedná buď o:
 - a) „krátkodobé vízum“ (vízum kategorie „C“) opravňující držitele k pobytu v trvání nejvýše tří měsíců v jakémkoli období šesti měsíců od prvního dne vstupu na území členských států⁴;nebo

¹ SE: výhrada přezkumu.

² V odpovědi na otázky ze strany AT a PT, které si přály zahrnout skutečnost, že být pouhým držitelem víza neznamena automaticky mít právo na vstup, Komise připomněla, že tato zásada je právem vyplývajícím z vydaného víza a neměla by být obsažena v definici. Tato zásada je upravena v článku 24 návrhu kodexu o vízech.

³ V odpovědi na otázku ze strany AT, které si přálo vložit odkaz na víceletá víza, Komise uvedla, že tato definice byla převzata z nařízení 539/2001. HU si přálo vložit odkaz na víza pro dva vstupy.

⁴ HU zastávalo názor, že by měl být učiněn odkaz na počet vstupů, stejně jako je tomu v definici průjezdního víza. Komise o tom bude uvažovat.

- b) „průjezdni vízum“¹ (vízum kategorie „B“) opravňující držitele cestujícího z jedné třetí země do druhé, aby jednou, dvakrát nebo výjimečně vícekrát cestoval přes území členských států, přičemž doba každého průjezdu nesmí překročit pět dní;
- 4) „vízem s omezenou územní platností“ (vízum kategorie „LTV B“ nebo „LTV C“) krátkodobé vízum² opravňující držitele pouze k pobytu na území členského státu, který vízum udělil, nebo několika členských států nebo k průjezdu přes jejich území³;
- 5) „letištním průjezdním vízem“ (vízum kategorie „A“) vízum, které je vyžadováno od státních příslušníků určitých třetích zemí pro tranzit přes mezinárodní tranzitní zóny na letištích členských států jako výjimka ze zásady volného tranzitu stanovené v příloze 9 Chicagské úmluvy o mezinárodním civilním letectví;
- 6) „uznaným cestovním dokladem“ cestovní doklad vydaný třetí zemí, jejíž státní příslušníci musejí mít při překračování vnějších hranic vízum v souladu s nařízením (ES) č. 539/2001, a uznaný členskými státy za způsobilý pro udělení víza⁴;
- 7) „vízovým štítkem“ jednotný vzor víz podle nařízení (ES) č. 1683/95 pro kategorie víz stanovené v odstavcích 3, 4 a 5;

¹ **FR** podporována **AT** zastávala názor, že rozlišení mezi vízem kategorie „B“ a „C“ je umělé, a uvedla, že toto rozlišení v praxi přináší zbytečné komplikace. **FR** zastávala názor, že po zavedení paušálního poplatku za zpracování žádosti neexistuje pro zachování tohoto rozlišení žádné odůvodnění. **Komise** je otevřená přesvědčivým argumentům pro zrušení víza kategorie „B“, vzhledem k problémům, které obě delegace popsaly, však byla překvapena, že je tato otázka vznesena až nyní.

² **SK** navrhlo toto znění odstavce:

„(4) „vízem s omezenou územní platností“ (vízum kategorie „LTV B“ nebo „LTV C“) se rozumí krátkodobé **a průjezdni** vízum opravňující držitele pouze k pobytu na území vydávajícího členského státu nebo několika členských států nebo k průjezdu přes jejich území.“

³ **Komise** potvrdila, že LTV, které bylo vydané na základě neuznání cestovního dokladu žadatele ze strany některého členského státu, nepředstavuje „jednotné“ vízum ve smyslu definice uvedené v čl. 2 odst. 3, přestože umožňuje držiteli cestovat do 14 členských států.

⁴ **Komise** uznala, že tato definice se nevztahuje na cestovní doklady vydané například mezinárodními organizacemi, a bude uvažovat o lepší formulaci. **HU** navrhlo, že pokud tato definice zůstane ve znění, měl by být učiněn odkaz na různé organizace atd. vydávající cestovní doklady, jakož i na „držitele“ těchto dokladů spíše než na „státní příslušníky“.

- 8) „odděleným listem pro udělení víza“ jednotný vzor formulářů pro připojení víza uděleného členskými státy držitelům cestovních dokladů, které nejsou uznávány členským státem, který formulář vydal, ve smyslu nařízení (ES) č. 333/2002^{1 2}.

¹ HU zastávalo názor, že definice by měla rovněž odkázat na použití odděleného listu pro případ, že v pasu žadatele nejsou pro udělení víza žádné volné stránky. Komise uvedla, že tento praktický aspekt je znám, že je však třeba držet se v definici názvu nařízení.

² HU navrhlo doplnit tuto definici „konzulátem“: „diplomatická mise nebo konzulární úřad oprávněný udělovat jednotná víza“, aby se předešlo používání dlouhých formulací v textu.

HLAVA II: Přijímání a vyřizování žádostí o vízum

Kapitola I

Orgány, které vyřizují žádosti o vízum

Článek 3

Orgány příslušné k vyřizování žádostí o vízum

1. Aniž je dotčen článek 37, k vyřizování žádostí o vízum jsou oprávněny pouze diplomatické mise nebo konzulární úřady¹ členských států.

¹ **BE** si přála doplnit odkaz na ústřední orgány, neboť ty jsou rovněž zapojeny a oprávněny prodloužit víza na schengenském území. **NO, SE, NL, AT, DK a LT** tento návrh podpořily, zatímco **FR** uvedla, že prodloužení víz osob, které se již nacházejí na schengenském území, by se mělo odlišit od vydávání vstupních víz. **EE** chtělo vědět, zda „vyřizování“ není příliš obecný pojem. **PL** varovalo před smíšením „ústředních orgánů“ a „příslušných orgánů“. **FR** připomněla, že francouzské zámořské departementy a zámořská území nepatří k schengenskému území a že v těchto místech jsou vydáváním víz pověřeny prefektury. **Komise** souhlasila s tím, že by mělo být doplněno ustanovení upravující tuto situaci, navrhla však, že by se toto znění lépe hodilo do Hlavy V „Závěrečná ustanovení“. **Komise** zastávala názor, že diplomatické mise a konzulární úřady jsou příslušné pro vyřizování žádostí o vízum a upozornila delegace na články, které konkrétně odkazují na případy zapojení ústředních orgánů do tohoto vyřizování: články 6, 8, 9 a 28. Do znění by mohl být doplněn odkaz na tato ustanovení. Z hlediska Komise obsahuje návrh nařízení pouze jednu výjimku ze zásady stanovené v čl. 3 odst. 1, a sice článek 37 („spolupráce s externími poskytovateli služeb“ - outsourcing). **BE, DK, SE a NO** neshledávaly, že by takový odkaz pokryl všechny případy. **IT** nebyla pro takovou specifikaci a považovala současné znění za přiměřené, neboť to jsou právě diplomatické mise a konzulární úřady, kdo vyřizuje žádosti o vízum, i když v průběhu vyřizování konzultují ústřední orgány. **FR** si myslela, že by mohlo být užitečné zavést jasné rozlišení mezi různými částmi zpracovávání žádostí o vízum: podání, vyřízení, vydání. **AT** uvedlo, že rakouské úřady nemohou prodloužit víza v Rakousku. V případě takové žádosti se žádost o vízum začne přezkoumávat od samého počátku. **Komise** odkázala na stávající schengenské *acquis* v souvislosti s prodloužením víz, které je použitelné pro všechny členské státy uplatňující *acquis*, a připomněla delegacím, že kodex o vízech bude přímo použitelný v členských státech.

2. Odchylně od odstavce 1 mohou krátkodobá víza a průjezdní víza ve výjimečných případech udělit na hranicích orgány příslušné pro hraniční kontroly osob [...] ¹.

Článek 4

„Místní“ příslušnost

1. Žádost o udělení víza podávají státní příslušníci třetích zemí u diplomatické mise nebo konzulárního úřadu členského státu v zemi, kde mají ² bydliště ^{3 4}.

¹ **DK, PL, BE, SE, LT, NL a AT** vznesly dotaz, zda je nutný odkaz na námořníky. **Předsedající** navrhl, aby tento odkaz byl zrušen **Komise** nemá námitek. **NL** toto zrušení mohlo přijmout, nesouhlasilo však s tím, aby vydávání víz námořníkům na hranicích bylo považováno za výjimku. **NL** navrhl, aby za tímto účelem bylo do návrhu kodexu doplněno, že „krátkodobá a průjezdní víza mohou být námořníkům udělena na hranicích“.

² **CZ** navrhla doplnit slovo „zákonně“, aby se zaručilo, že pouze zákoně pobývajících osoby mohou požádat o vízum.

³ **HU** navrhlo vložit „nebo původu“ a doplnit toto:
„Konzulát nacházející se v zemi původu žadatele musí konzultovat (elektronickou poštou, faxem) konzulát nacházející se v zemi bydliště žadatele, pokud tam existuje.“

SI a AT podpořily první část návrhu.

Komise uvedla, že výraz „země bydliště“ byl zvolen záměrně, neboť má právní i praktický význam na rozdíl od „země původu“.

⁴ **LT** uvedla, že ne všechny státy Schengenu jsou přítomny ve všech třetích zemích, a že žadatelé by proto mohli být nuceni žádat o vízum v jiné zemi, než je země jejich bydliště, neboť některá diplomatická mise nebo konzulární úřad vykonává příslušnost několika zemí, kteréžto situaci by znění rovněž mělo odpovídat. **Komise** uváží, jak tuto skutečnost vyjádřit.

2. Odchylně od odstavce 1 může státní příslušník třetí země podat žádost o udělení víza ve třetí zemi, kde legálně pobývá a která je odlišná od země jeho bydliště. Tito žadatelé musí uvést důvody¹ pro podání žádosti v uvedené zemi a úmysl žadatele vrátit se² do země svého bydliště musí být prokázán mimo jakoukoli pochybnost.
- V takovém případě mohou³ být ústřední orgány členského státu, který vízum uděluje, nebo diplomatická mise nebo konzulární úřad se sídlem v zemi, ve které má žadatel bydliště, požádány o konzultaci.

Článek 5

Členský stát odpovědný za vyřízení žádosti o vízum

1. Pro účely žádosti o krátkodobé vízum se diplomatickou misí nebo konzulárním úřadem, které za vyřízení žádosti odpovídají, rozumí:
- a) diplomatická mise nebo konzulární úřad členského státu, na jehož území se nachází jediný nebo hlavní cíl⁴ cesty⁵, nebo
 - b) v případě, že nelze určit členský stát, který bude hlavním cílem cesty, diplomatická mise nebo konzulární úřad členského státu, jehož vnější hranici zamýšlí žadatel překročit za účelem vstupu na území členských států.

¹ **IT** se zajímala, k čemu se vztahují „důvody“, a uvedla, že je považuje za zbytečné, neboť žadatel musí ve své žádosti o vízum vždy uvést důvody.

² **NL** chtělo vědět, zda je vhodné uvádět „úmysl žadatele vrátit se do země svého bydliště musí být prokázán mimo jakoukoli pochybnost“, jelikož toto není uvedeno jako důvod pro zamítnutí.

³ **BE** a **DE** zastávaly názor, že by tento požadavek měl být závazný. **Komise** připomněla, že současná úprava vyžaduje takovou konzultaci pouze v případě pochybností. **IT** považovala tento odstavec za nadbytečný, neboť popisuje něco, co je běžnou praxí. **Komise** připomněla že, návrh nařízení stanoví práva a povinnosti žadatelů víz a že pravidla by měla být upřesněna.

⁴ **AT** a **DE** tuto definici nepovažovaly za uspokojující. **Komise** uvedla, že znění Společné konzulární instrukce obsahuje pouze praktické pokyny, když si však členské státy přejí doplnit některé prvky, je Komise návrhům otevřena.

BE si přála zachovat znění oddílu II části 1.1 písm. a) a b) a zdůraznila, že takové upřesnění by mělo být vloženo spíše do právního nástroje než být obsaženo v samostatných „pokynech“. Takové doplnění by „z právního hlediska“ objasnilo, který členský stát by byl odpovědný za přezkoumání podané žádosti o vízum.

⁵ „Pokud členský stát odpovědný za vyřízení žádosti o vízum nemá konzulát v zemi, ve které má žadatel bydliště, může žadatel požádat o vízum na kterémkoli konzulátu dotyčné země.“

Pokud je podávána žádost o vízum pro více vstupů, odpovídá za vyřízení žádosti členský stát obvyklého¹ cíle cesty. Tato víza lze udělit pouze v zemi, ve které má žadatel své bydliště².

2. Pro účely žádosti o průjezdní vízum se diplomatickou misí nebo konzulárním úřadem, které za vyřízení žádosti odpovídají, rozumí:
 - a) v případě průjezdu přes pouze jeden členský stát diplomatická mise nebo konzulární úřad dotčeného členského státu, nebo
 - b) v případě průjezdu přes více členských států diplomatická mise nebo konzulární úřad členského státu, jehož vnější hranici zamýšlí žadatel překročit za účelem zahájení průjezdu.
3. Pro účely žádosti o letištní průjezdní vízum se diplomatickou misí nebo konzulárním úřadem, které za vyřízení žádosti odpovídají³, rozumí:
 - a) v případě jediného letištního tranzitu diplomatická mise nebo konzulární úřad členského státu, na jehož území se nachází tranzitní letiště, nebo
 - b) v případě dvou či více letištních tranzitů diplomatická mise nebo konzulární úřad členského státu, na jehož území se nachází první tranzitní letiště⁴.

¹ **IT** a **PT** považovaly toto znění za problematické. **NL** navrhlo změnu na „hlavní cíl cesty“. **Komise** připomněla, že na druhý odstavec článku 5 se současné *acquis* nevztahuje a že důvodem pro doplnění odkazu na „obvyklý cíl cesty“ bylo dát konkrétní podobu hlavnímu cíli cesty v případě žádosti o vízum pro více vstupů.

² **NL** si přálo vypustit „pouze v zemi, ve které má žadatel své bydliště“, neboť obchodní cestující jsou často nuceni žádat o vízum mimo zemi, ve které mají své bydliště. **Komise** zastávala názor, že diplomatická mise v zemi, ve které má žadatel své bydliště, bude vždy nejvhodnějším místem pro přezkoumání žádosti o vízum a rovněž, že obchodní cestující své cesty plánují předem. V případě, že by bylo třeba žádat o vízum jinde než v zemi svého bydliště, se použije čl. 4 odst. 2.

SI a **HU**: výhrada přezkumu. **BE** a **DE** si přály zachovat znění, **DE** doplnila, že je třeba více pružnosti, pokud jde o obchodní vízum pro více vstupů. **FR** podpořila toto doplnění: „ledaže se uplatní zvláštní okolnosti“.

³ Viz: poznámka **FR** v úvodu, str. 2.

⁴ **BE** a **FR** uvedly příklady, kdy by tato formulace mohla vést k problémům s výkladem, a přály si vyjasnit znění. **Komise** zohlednila tyto praktické aspekty, odkázala však delegace na definici „vnitřního letu“ v Schengenském hraničním kodexu (čl. 2 odst. 3).

Článek 6

Příslušnost k udělování víz státním příslušníkům třetích zemí, kteří legálně pobývají na území členského státu

Státní příslušníci třetích zemí, kteří legálně pobývají na území členského státu a nejsou držiteli povolení k pobytu v tomto členském státě, které by jim umožňovalo cestovat bez víza, jak je stanoveno v čl. 5 odst. 1 písm. b) a čl. 34 odst. 1 písm. a) Schengenského hraničního kodexu, a kteří mají oprávněné důvody pro vycestování do jiného členského státu, podají žádost o vízum u diplomatické mise nebo konzulárního úřadu cílového členského státu.

Článek 7

Ujednání o zastupování

1. Aniž je dotčen článek 5, diplomatická mise nebo konzulární úřad členského státu může souhlasit se zastupováním jiného členského státu při vyřizování žádostí o krátkodobá víza, průjezdní víza a letištní průjezdní víza. Ujednání stanoví dobu trvání, pokud jde o dočasné zastoupení, a postupy pro ukončení takového zastoupení, jakož i podmínky možného poskytnutí prostor, pracovníků a peněžní odměny ze strany zastoupeného členského státu.

Tato dvoustranná ujednání mohou stanovit, že žádosti o vízum podané některými kategoriemi státních příslušníků třetích zemí musí předložit zastupující členský stát orgánům zastoupeného členského státu k předchozí konzultaci, jak je stanoveno v čl. 9 odst. 3.

- [2. Členský stát může rovněž zastupovat jeden nebo více členských států výlučně pro účely přijímání žádostí a odebrání biometrických identifikátorů. Přijímání a předávání spisů a údajů zastoupenému konzulárnímu úřadu musí probíhat v souladu s příslušnými pravidly o ochraně údajů a jejich zabezpečení.]¹

¹ Tento odstavec nebyl přezkoumán, neboť je součástí samostatného návrhu, kterým se mění Společná konzulární instrukce a který je v současné době přezkoumáván.

3. Zastoupený členský stát informuje Komisi o nových ujednáních o zastoupení nebo o jejich zániku nejpozději tři měsíce¹ před vstupem ujednání v platnost nebo zánikem jeho platnosti.
4. Zastupující členský stát zároveň² informuje o uzavřených ujednáních o zastoupení a jejich vstupu v platnost³ diplomatické mise a konzulární úřady ostatních členských států a delegaci Evropské komise na území, které spadá do působnosti dotčeného státu.
5. Diplomatická mise nebo konzulární úřad zastupujícího členského státu musí [...] ⁴ dodržovat pravidla pro vyřizování žádostí o krátkodobá víza, průjezdní víza a letištní průjezdní víza⁵ stanovená v tomto nařízení a lhůty pro udělení víza podle čl. 20 odst. 1.

¹ **PT** považovalo toto ustanovení za problematické, neboť takové zastoupení by mohlo být nutné v případech nouzové situace. **FR, AT, IT, BE, DK a NL** si přály zrušit odkaz na 3 měsíce. **Komise** zdůraznila, že je důležité zvýšit transparentnost vízové politiky, aby žadatelé věděli, kde mají podávat žádosti o vízum (lhůta 3 měsíců odpovídá lhůtě stanovené pro žádost o vízum (viz čl. 10 odst. 1), neboť zkušenost také ukázala, že členské státy často oznamují dohody o zastoupení až několik měsíců po jejich vstupu v platnost. Pokud jde o oznámení o „dočasném zastoupení“, Komise není proti přeformulování znění, ptá se však, zda je nezbytné, neboť takováto ad hoc zastoupení se zřejmě vyskytují velmi zřídka. Pokud jde o oznámení o dočasném zastoupení v souvislosti s významnými sportovními událostmi, může být učiněno ve lhůtě navržené ve znění, neboť takovéto události se připravují s dlouhodobých předstihem.

² **Komise** uvedla, že pro informování ostatních diplomatických misí v místě zastupujícím členským státem byl zvolen neurčitější výraz.

³ **Předsedající** navrhl doplnit: „a zániku jejich platnosti“, aby toto ustanovení bylo shodné s ustanovením v odstavci 3. **Komise** toto doplnění schválila.

⁴ **BE** považovala tuto větu za nadbytečnou a navrhla její zrušení. **Komise** by to mohla přijmout.

⁵ **Komise** v odpověď na otázku **HU** uvedla, že by nebylo vhodné, aby víza tohoto druhu byla pro svou zvláštní povahu vydávána v zastoupeních.

6. Pokud diplomatická mise nebo konzulární úřad zastupujícího členského státu zamýšlí žádost zamítnout, musí celý spis [předat ústředním orgánům]¹ zastoupeného členského státu, aby tyto orgány přijaly konečné rozhodnutí o žádosti, a to ve lhůtě stanovené v čl. 20 odst. 1.
7. Jestliže se diplomatická mise nebo konzulární úřad zastupujícího členského státu rozhodne spolupracovat s obchodními zprostředkovateli nebo pověřit zpracováním víz externího poskytovatele služby², musí se tyto postupy také vztahovat na žádosti vyřizované prostřednictvím zastoupení. Ústřední orgány zastoupeného členského státu však musí být předem náležitě informovány³.

¹ Některé delegace (**NL**, **AT**, **PT**) vyjádřily obavy ohledně důsledků tohoto ustanovení. **FI** navrhlo nahradit znění v hranatých závorkách takto: „poslat nejbližšímu velvyslanectví v regionu“. Povinnost odůvodnit zamítnutí (viz článek 23) by tak připadla zastoupenému členskému státu, což by zjednodušilo případné opravné prostředky. **SE** a **SI** tento návrh podpořily. **BE** považovala návrh za dobrý, ponechala si však výhradu přezkumu. **EE** podpořilo finský návrh, poznamenalo však, že by se mělo jednat o pouhou možnost volby, neboť toto předávání by nedávalo smysl, pokud by všechny informace byly uloženy ve vízovém informačním systému (VIS). **DK** a **LT** daly přednost původnímu návrhu. **IT** vznesla dotaz, proč by toto mělo být nezbytné, pokud by zastupující členský stát měl sám rozhodnout o všem, co souvisí s žádostmi o vízum. **FR** připomněla, že problém „zamítnutí v zastoupení“ vzniká v případě sporu, jelikož odvolání se řídí vnitrostátními právními předpisy atd. Od zavedení manipulačních poplatků za vyřizování žádostí však vznikly nové problémy. **FR** by mohla souhlasit s tím, aby spisy menšího rozsahu byly předávány ústředním orgánům, a navrhla, aby se jednalo o možnost volby s cílem zachovat co nejvíce řešení. **Komise** tvrdila, že se zde jedná o právní problém a nikoliv o problém důvěry v případě zamítnutí žádosti o vízum, a odkázala na příklady neuspokojivých situací, ke kterým došlo na nejnižší úrovni, kdy žadatelé nebyli formálně odmítnuti, nýbrž vyzváni, aby se obrátili na nejbližší misi zastoupeného členského státu, která byla případně velmi vzdálena. **Komise** proto ponechala znění, uznávajíc, že předávání spisů by se usnadnilo prostřednictvím VIS. **Komise** upozornila delegace na čl. 19 odst. 1, který zavádí pojem „nepřístupnosti“ žádosti o vízum, a vzala přitom na vědomí, že tento prvek by mohl snížit počet problémů spojených se zastupováním.

² **NL** se zajímalo o to, jaký je rozdíl mezi spoluprací s obchodními zprostředkovateli a externími poskytovateli služby.

³ **Komise** informovala delegace, že tento odstavec byl vložen na základě praktických zkušeností v Novém Dillí („cílená mise - TM 2004“), navrhla však přezkoumání tohoto odstavce po projednání samostatného návrhu, kterým se mění Společná konzulární instrukce. **IT** nemohla přijmout, že by zastupovaný členský stát měl mít možnost rozhodovat o způsobu, jakým zastupující členský stát organizuje svůj konzulární úřad, a připomněla, že systém zastoupení je založen na dobrovolné práci. **AT** tento názor podpořilo.

Článek 8

Předchozí konzultace vlastních ústředních orgánů členských států

1. Členský stát může požadovat, aby jeho diplomatické mise nebo konzulární úřady konzultovaly¹ před udělením víz státním příslušníkům některých třetích zemí nebo zvláštním kategoriím těchto státních příslušníků ústřední orgány tohoto státu.

Třetí země, u jejichž státních příslušníků nebo zvláštních kategorií státních příslušníků jsou konzultace požadovány, jsou uvedeny v příloze I.

2. Těmito konzultacemi není dotčena lhůta² pro posouzení žádostí o vízum, kterou stanoví čl. 20 odst. 1³.
3. Jestliže členský stát zastupuje jiný členský stát podle čl. 7 odst. 1, provádí konzultace stanovené v odstavci 1 ústřední orgány zastupujícího členského státu.

¹ **PL** navrhlo, aby orgány hraniční kontroly nebyly při vydávání víz povinny provádět tuto konzultaci. **Komise** navrhla, aby se tato záležitost v případě potřeby projednala v souvislosti s článkem 32.

² **IT** považovala tuto formulaci za příliš nepřesnou a navrhla toto znění: „ve lhůtě stanovené...“.

³ **HU** a **DE** se domnívaly, že toto neposkytne dostačující dobu na provedení nezbytných kontrol. **Komise** odkázala na odůvodnění (11752/1/06, strana 8 až 9).

Článek 9¹

Předchozí konzultace ústředních orgánů ostatních členských států a jejich informování

1. Členský stát může požadovat, aby ústřední orgány ostatních členských států konzultovaly jeho ústřední orgány před udělením víz státním příslušníkům některých třetích zemí nebo zvláštním kategoriím těchto státních příslušníků.

Třetí země, u jejichž státních příslušníků nebo zvláštních kategorií státních příslušníků jsou konzultace požadovány, jsou uvedeny v příloze II².

¹ Alternativní znění předložené HU po zasedání ve dnech 14. až 15. listopadu 2006:

HU navrhuje, aby se „zjednodušená“ konzultace navrhovaná v odstavci 3 stala obecným postupem, a navrhuje přeformulování prvních tří odstavců článku 9, přičemž mění pořadí odstavců takto:

„1. Členský stát může požadovat, aby jeho ústřední orgány byly informovány o vízech, která udělily diplomatické mise nebo konzulární úřady ostatních členských států státním příslušníkům určitých třetích zemí nebo zvláštním kategoriím takových státních příslušníků.

Třetí země, u jejichž státních příslušníků nebo zvláštních kategorií státních příslušníků jsou takové informace požadovány, jsou uvedeny v příloze II.

2. Členský stát může dále požadovat, aby ústřední orgány ostatních členských států konzultovaly jeho ústřední orgány před udělením víz státním příslušníkům některých třetích zemí nebo zvláštním kategoriím těchto státních příslušníků.

Třetí země, u jejichž státních příslušníků nebo zvláštních kategorií státních příslušníků jsou takové konzultace požadovány, jsou označeny hvězdičkou () v příloze II.*

3. Ústřední orgány, které byly konzultovány, musí reagovat ve lhůtě tří pracovních dnů po obdržení této žádosti. Pokud konzultující ústřední orgány neobdrží od konzultovaných orgánů v této lhůtě odpověď, bude se tato skutečnost považovat za souhlas poskytnutý konzultujícím ústředním orgánům, aby jejich diplomatická mise nebo konzulární úřad vízum udělily.“

- 2 **Komise** připomněla, že v současnosti tyto seznamy nejsou přístupny veřejnosti, navrhla však, aby byly v zájmu transparentnosti zveřejněny, neboť takové zveřejnění by rovněž vedlo k větší opatrnosti členských států při doplňování třetích zemí, pro něž se požaduje konzultace. **FR, NL a IT** nebyly pro zveřejňování těchto informací z důvodu pravděpodobných negativních politických dopadů. **Komise** vzala na vědomí, že konečným kompromisem by se mohlo uchovat v tajnosti, kdo podal žádost o předchozí konzultaci, mohl by se však zveřejnit seznam třetích zemí, na které se tyto konzultace vztahují. Toto ustanovení by však mělo být rovněž přezkoumáno s ohledem na zavedení povinného odůvodnění zamítnutí.

2. Ústřední orgány, které byly konzultovány, musí reagovat ve lhůtě tří¹ pracovních dnů² po obdržení této žádosti. Pokud konzultující ústřední orgány neobdrží od konzultovaných orgánů v této lhůtě odpověď, bude se tato skutečnost považovat za souhlas poskytnutý konzultujícím ústředním orgánům, aby jejich diplomatická mise nebo konzulární úřad vízum udělily³.
3. Členský stát může požadovat, aby jeho ústřední orgány byly informovány pouze o vízech, která udělily diplomatické mise nebo konzulární úřady ostatních členských států státním příslušníkům určitých třetích zemí nebo zvláštním kategoriím takových státních příslušníků.
Třetí země, u jejichž státních příslušníků se toto informování vyžaduje, jsou označeny (*) v příloze II⁴.
4. Předchozí konzultace a informování se uskutečňují v souladu s čl. 14 odst. 2 nařízení o VIS č...⁵.

¹ **BE** a **IT** považovaly tuto lhůtu za příliš krátkou, ostatní delegace navrhly odlišné lhůty: 5 pracovních dní (**NL**), 7 pracovních dní (**SK**, **PL**). **FR** se zajímala, proč nemohou být zachovány stávající lhůty.

Komise připomněla, že stávající systém nefunguje dobře a že při různých příležitostech bylo konstatováno, že konzultované členské státy poskytly pouze ve výjimečně málo případech odpověď. Předchozí pokusy o změnu systému navíc ukázaly, že členské státy si v mnoha případech pouze přejí být informovány, a proto bylo zavedeno rozlišení mezi „konzultací“ a „informací“. **Předsedající** připomněl, že prodloužená doba vydávání někdy vede k politickým problémům.

² Rada delegací se ptala, co znamenají 3 pracovní dny.

Právní služba Rady odkázala na stávající právní předpisy Společenství týkající se lhůt, jejichž hlavními dvěma prvky je, že den zahajující běh lhůty se nepočítá a že lhůta nikdy nezačíná běžet o svátcích, nýbrž je posunuta na první pracovní den po nich. (viz nařízení Rady (EHS, Euratom) č. 1182/71 ze dne 3. června 1971, kterým se určují pravidla pro lhůty, data a termíny, Úř. věst. L 038, 15.2.1980, s. 35).

³ **DK**: výhrada přezkumu.

⁴ **IT** a **ES** podpořily toto ustanovení.

⁵ **Komise** informovala delegace o tom, že základní myšlenkou je provádět konzultace prostřednictvím VIS, a v případě, že by návrh nařízení byl přijat před uvedením VIS do provozu, bylo by nezbytné zavést přechodné období.

5. Jestliže členský stát zastupuje jiný členský stát podle čl. 7 odst. 1, provádějí ústřední orgány zastupujícího členského státu konzultace stanovené v odstavci 1 nebo jej informují podle odstavce 3¹.

¹ PL navrhlo, že by toto ustanovení mohlo být pružnější, a doplnilo toto: „ledaže se zastupující a zastupovaný členský stát dohodly jinak“. **Komise** toto zvaží.

Kapitola II

Žádost

Článek 10

Úprava předkládání žádostí

1. Žádost se předkládá nejdříve tři měsíce před zahájením plánované cesty^{1 2}.
2. Žadatel³ může být požádán, aby si k předložení žádosti sjednal schůzku. Tato schůzka může být sjednána přímo u diplomatické mise nebo konzulárního úřadu, popřípadě i zprostředkovatelem. Schůzka se uskuteční⁴ do dvou týdnů⁵.

¹ **FR** navrhla doplnit toto znění: „nebo před skončením platnosti víza pro více vstupů s dlouhodobou platností“.

² **AT** vyjádřilo názor, že by bylo vhodnější toto znění odstavce 1: „Víza lze udělit nejdříve tři měsíce před zahájením plánované cesty.“

³ **NL** si přálo nahradit toto slovo výrazem „cizinci podléhající vízové povinnosti“, ale **Komise** shledala definici uvedenou v čl. 2 odst. 1 za dostačující.

⁴ **HU** si přálo nahradit toto slovo slovy „by se měla uskutečnit“.

⁵ Řada delegací (**AT, IT, BE, ES, LT, BG, PL**) považovala tuto lhůtu za příliš krátkou, zejména v obdobích největšího náporu. **AT** doplnilo, že tento druh ustanovení by měl být součástí pokynů pro používání kodexu. Po obecných poznámkách k obsahu kodexu a k praktickým pokynům (viz úvod) **Komise** zdůraznila, že délka lhůty může být přezkoumána, že však pevně stanovenou lhůtu nelze považovat pouze za praktický detail. **Komise** připomněla delegacím, že členské státy jsou povinny zavést důstojné postupy a spravedlivé zacházení se žadateli.

BE byla toho názoru, že v případě zavedení pevně stanovené lhůty musí být stanoveny následky pro její nedodržení. **BE** navrhla toto znění: „v přiměřené lhůtě“, přičemž délka lhůty by mohla být kvantifikována v pokynech.

FR a **IT** tento návrh podpořily vzhledem ke značné rozmanitosti situací/třetích zemí/okolností, za kterých se víza udělují, což znamená, že pevně stanovená lhůta nemůže být nikdy použita na celém světě.

- 3.¹ V náležitě odůvodněných případech nebo v odůvodněných naléhavých případech může být žadateli umožněno podat žádost bez předchozí schůzky nebo se schůzka uskuteční okamžitě².
4. Jsou-li údaje předložené v žádosti neúplné, musí být žadatel informován o požadovaných doplňujících dokladech³. Žadatel musí být vyzván, aby okamžitě⁴ předložil doplňující údaje/doklady, a musí být informován, že po uplynutí jednoho⁵ kalendářního měsíce po této výzvě bude žádost prohlášena za nepřipustnou, pokud nebudou požadované informace předloženy⁶.

¹ **LU** vyjádřilo názor, že toto ustanovení by mělo být převedeno do budoucích pokynů. **Komise** objasnila souvislost mezi odstavci 2 a 3 a uvedla, že cílem je umožnit členským státům spolupracovat s externími poskytovateli služeb pro přijímání žádostí o udělení víz a zároveň zachovat možnost žadatelů podávat své žádosti přímo na konzulátu. **EE** považovalo znění odstavců 2 a 3 za příliš nepřesné. **Komise** připomněla, že - jak uvedlo několik delegací - toto je běžnou praxí a že **Komise** pouze převedla tuto praxi do obecného pravidla.

² **FR** a **NL** vznesly dotaz, co tento výraz zahrnuje.

³ **Komise** zvaží návrh ze strany **HU** a **LV** na vypracování jednotného formuláře pro žádost o doplňující dokumenty.

⁴ **DK** a **LV** vznesly dotaz, co tento výraz zahrnuje.

⁵ **SE**, **IT** a **LV** považovaly 2 týdny za vhodnější, aby se zabránilo tomu, že by konzuláty musely uchovávat velké množství neúplných spisů, zatímco **BE** a **LU** považovaly 1 měsíc za vhodný. **Komise** trvala na tom, že je zapotřebí obecné lhůty.

⁶ **NL** vyjádřilo názor, že by se mělo rozlišovat mezi podstatnými dokumenty (například cestovní pas) a doplňujícími dokumenty, a vzneslo výhradu přezkumu tohoto odstavce. **Komise** byla ochotna zvážit myšlenku takového rozlišení v souvislosti s článkem 12. **NO** vzneslo výhradu, neboť podle norského vnitrostátního práva musí být všechna rozhodnutí učiněná v souvislosti se žádostmi o vízum, včetně jejich prohlášení za „nepřipustné“ (čl. 19 odst. 1), odůvodněna a může proti nim být podán opravný prostředek.

Shromažďování biometrických identifikátorů

1. Členské státy shromažďují biometrické identifikátory, jimiž jsou snímek obličeje a deset otisků prstů žadatele, v souladu se zárukami stanovenými v Evropské úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod a v Úmluvě Organizace spojených národů o právech dítěte.

Od každého žadatele o vízum se požaduje, aby se při předložení své první žádosti o udělení víza dostavil osobně. Při předložení této žádosti budou odebrány biometrické identifikátory, kterými jsou:

- a) fotografie, naskenovaná nebo vyhotovená při předložení žádosti a
- b) deset otisků prstů, které byly sejmuty horizontálně a digitálně zaznamenány.

2. Biometrické identifikátory se pro účely jakékoli další žádosti zkopírují z první žádosti za předpokladu, že poslední záznam není starší 48 měsíců. Po uplynutí této doby se následná žádost považuje za „první žádost“.

* Tento článek nebyl přezkoumán, neboť je součástí návrhu nařízení, kterým se mění Společná konzulární instrukce (CCI) (dokument 13610/2/06).

¹ **FR** vznesla dotaz ohledně logiky časového pořadí úkonů uvedených v článku 10: odstavce 1-3 se týkají „přístupu k přepážce“, zatímco odstavec 4 upravuje „určité prvky přezkumu“. **FR** navrhla, že pokud se zavede pojem „úplného spisu“, měl by se sestavit vyčerpávající výčet nutných doplňujících dokladů, aby byla k dispozici jasná definice pojmu „podmínky přípustnosti“. **HU** bylo téhož názoru. **Komise** navrhla, aby se o případném převodu čl. 10 odst. 4 do jiného článku jednalo během přezkoumání článků 12 a 19. **Komise** upozornila delegace na skutečnost, že článek 12 uvádí kritéria přípustnosti (nezbytné doklady), kterými se pak jednotlivě zabývají články 13–15. **Komise** však zváží francouzský návrh. **AT** považovalo výraz „prohlášen za nepřipustný“ za nedostatečně přesný. V současnosti je vízum buďto uděleno, nebo je žádost o ně z věcných nebo formálních důvodů zamítnuta. **CZ** souhlasila s **FR** a **AT**.

3. Technické požadavky na fotografii a otisky prstů jsou v souladu s mezinárodními normami stanovenými v 6. vydání dokumentu ICAO č. 9303 v části I (pasy)¹.
4. Biometrické identifikátory odeberou kvalifikovaní a řádně pověřeni pracovníci diplomatické mise nebo konzulárního úřadu nebo, pod jejich dohledem, externí poskytovatel služby uvedený v čl. 37 písm. c).

Údaje do Vízového informačního systému (VIS) vkládají podle čl. 4 odst. 1, článku 5, čl. 6 odst. 5 a 6 nařízení o VIS pouze řádně pověřeni konzulární pracovníci.

5. Z požadavku na odebrání otisků prstů jsou vyňati tito žadatelé:
 - a) děti mladší šesti let;
 - b) osoby, u nichž je odebrání otisků prstů fyzicky nemožné. Pokud je však možné získat otisky méně než deseti prstů, odebere se odpovídající počet otisků.

Členský stát může stanovit výjimky z požadavku na odběr biometrických identifikátorů pro držitele diplomatických pasů, služebních/úředních pasů a zvláštních pasů.

V každém z těchto případů se do VIS zaznamenává údaj „nepoužije se“.

6. V každém příslušném místě členské státy buď vybaví svůj konzulární úřad potřebným materiálem pro odběr/shromažďování biometrických identifikátorů nebo, aniž jsou dotčeny možnosti zastupování podle článku 7, rozhodnou o využití jedné z forem spolupráce podle článku 37.

¹ Technické požadavky se shodují s požadavky pro pasy vydávané členskými státy jejich státním příslušníkům v souladu s nařízením (ES) 2252/2004.

Předložení žádosti o vízum¹

- 1.² Při předložení žádosti o vízum, žadatel:
- f) vyplní formulář žádosti podle článku 13,
 - g) předloží platný cestovní doklad, jehož platnost skončí³ nejdříve za tři měsíce po zamýšleném odjezdu z území členských států a který obsahuje jednu⁴ nebo více volných stránek pro připojení víza⁵,
 - h) předloží podpůrné doklady podle článku 14 a přílohy IV⁶, které prokazují účel a dobu trvání pobytu,

¹ **DE** uvedlo, že obecná zásada o nezbytnosti osobního pohovoru s každým žadatelem (i možné výjimky) by měla být v nařízení výslovně uvedena.

DE se rovněž domnívalo, že účelem výzvy k přepracování článků 12, 14, 15, 18 a 23 bylo zavedení jasného rozlišování mezi a) věcnými požadavky, b) procedurálními požadavky a c) právem na opravné prostředky. **EE**, **NL**, **FR** a **AT** podporovaly body vznesené **DE**, **FR** doplnila, že základními podmínkami pro „přijatelnost“ žádosti by mělo být předložení vyplněného formuláře žádosti, platný cestovní doklad a zaplacení správního poplatku. Druhá část podpůrných dokladů by pak měla doložit splnění vstupních podmínek podle Schengenského hraničního kodexu; prostředky na obživu; vhodné cestovní zdravotní pojištění; prostředky na repatriaci; socioekonomickou situaci v zemi pobytu.

Komise upozornila delegace na článek 11 (který bude převzat po schválení změn Společné konzulární instrukce), který je klíčovým pro otázku osobní přítomnosti (při první žádosti).

² **FR** považovala za neobvyklé, že tento odstavec uvádí řadu požadavků a podpůrných dokladů, aniž by je odůvodňoval. **Komise** tento odstavec znovu posoudí, avšak v podstatě se u těchto prvků jedná o „podmínky přípustnosti“.

³ **DK** navrhlo doplnit „v zásadě“, neboť se mohou uplatňovat i jiné lhůty. **Komise** připomněla, že lhůta tří měsíců pro platnost se uplatňuje ve stávajících právních předpisech, že je však možné zohlednit, pokud členské státy požadují v praxi delší lhůty.

⁴ **FR** byla toho názoru, že volné musí být nejméně 2 stránky, na něž by se připojil štítek a umístila razítka (razítka na hranici).

⁵ **LT** dala přednost stávajícímu znění tohoto ustanovení ve Společné konzulární instrukci, neboť považuje tuto formulaci za příliš omezující.

⁶ **Komise** zdůraznila, že tato struktura je totožná se strukturou obsaženou v Schengenském hraničním kodexu.

- i) prokáže zajištění dostatečných prostředků k pobytu podle čl. 5 odst. 3 Schengenského hraničního kodexu¹,
 - j) umožní odebrání biometrických identifikátorů podle čl. 11 odst. 2,
 - k) uhradí poplatek za zpracování žádosti podle článku 16.
2. Žadatel musí podle článku 15 předložit doklad o cestovním zdravotním pojištění, pokud se na něj tato povinnost vztahuje². Diplomatické mise a konzulární úřady členských států se mohou v rámci místní konzulární spolupráce dohodnout, že tento doklad je nutno předložit pouze v případě udělení víza³.

¹ **NL** vyjádřilo názor, že odkaz na Schengenský hraniční kodex by měl být vynechán, neboť situace na hranicích se liší od situace, kdy osoba podává žádost o vízum na konzulárnímu úřadu. **DK** podporovalo tento návrh a doplnilo, že by nemělo být povinné pro všechny cestující, aby dokazovali, že mají dostatek prostředků pro obživu, například obchodní cestující v dobré víře.

V souvislosti s připomínkou **BE** **předsedající** připomněl delegacím, že předchozí příloha 7 ke Společné konzulární instrukci byla zrušena Schengenským hraničním kodexem a že na prostředky pro obživu nezbytné pro vstup do schengenského prostoru se nyní vztahuje čl. 5 odst. 1 uvedeného nařízení.

Komise připomněla delegacím, že doložení dostatečných prostředků pro obživu je jednou z podmínek pro vstup, a tudíž i pro obdržení víza.

² **FR** za podpory **AT** žádala, aby byly v souvislosti s těmito požadavky umožněny výjimky, a dala přednost formulaci uvedené ve Společné konzulární instrukci (část V bod 1.4 odst. 9, s. 30 (dokument 12357/1/05)).

Komise zdůraznila, že vstupní podmínky, podmínky pro obdržení víza a podmínky pro pohyb v rámci schengenského prostoru jsou stejné, zatímco způsoby umožňující doložit, že dotyčná osoba má dostatečné prostředky pro obživu, se liší. **LU** s tímto souhlasilo a upozornilo delegace na skutečnost, že i v případě žadatelů v dobré víře by mohlo být na hranicích požadováno předložení dokladů o dostatečných prostředcích pro obživu, viz rovněž článek 41 návrhu nařízení.

Komise uvedla, že čl. 12 odst. 2 a článek 15 vycházejí z revidovaných pokynů vypracovaných v roce 2005 a aktualizovaných v roce 2006 po zavedení cestovního zdravotního pojištění (dokument 9654/06 VISA 137 COMIX 482), že je však změně tohoto znění otevřena.

³ **EE** a **LV** vyjádřily názor, že cestovní zdravotní pojištění by mělo být součástí podpůrných dokladů a předloženo na žádost, a nikdy v případě udělení víza. **BE** a **FR** podpořily tento názor a uvedly, že konzulární úřady mají problémy, když se cestovní zdravotní pojištění předkládá pouze při vydání. **NO** považovalo za obtížné, aby se od žadatele vyžadovala platba za pojištění, aniž by věděl, zda mu vízum bude uděleno, a navrhl, aby byl doplněn odkaz na „předchozí potvrzení“.

3. Cestovní doklad žadatele se případně opatří otiskem razítka v souladu s článkem 17¹.

Článek 13

Formulář žádosti

1. Žadatelé o vízum vyplní a podepíší formulář žádosti² uvedený v příloze III. Osoby, které žadatele doprovázejí a jež jsou uvedeny v cestovním dokladu žadatele, vyplní samostatné formuláře žádosti.
2. Diplomatické mise a konzulární úřady zpřístupní formuláře žádostí žadatelům zdarma. Formuláře musí být široce přístupné, a to v tištěné i elektronické podobě.
3. Formuláře žádostí musí být dostupné v těchto jazycích^{3 4}:
 - a) v úředním jazyce (úředních jazycích) členského státu, pro který se o vízum žádá,
 - b) v úředním jazyce (úředních jazycích) hostitelské země, nebo
 - c) v úředním jazyce (úředních jazycích) hostitelské země a v úředním jazyce (úředních jazycích) členského státu, pro který se o vízum žádá.

¹ **IT** a **AT** poznamenaly, že toto není třeba, neboť všechny informace budou uloženy ve vízovém informačním systému (VIS). **Komise** upozornila delegace na čl. 17 odst. 5, přičemž toto ustanovení bude zrušeno po předání údajů do VIS.

² **AT** a **FR** považovaly za vhodnější tuto formulaci: „žadatel předloží vyplněný a podepsaný formulář žádosti“, která by se doplnila o ustanovení, že v případě nezletilých tak učiní vykonavatelé rodičovské odpovědnosti. **Komise** byla toho názoru, že je důležité rozlišovat mezi vyplněním a podepsáním formuláře a kategorií žadatele. **IT** vyjádřila názor, že formulář žádosti by měl být podepsán za přítomnosti konzulárních pracovníků. **Komise** poznamenala, že toto by bylo ideálním řešením, pozastavila se však nad tím, jak by to fungovalo v praxi, kdy se žádosti podávají prostřednictvím cestovních kanceláří atd.

³ **NL** a **CZ** navrhly vypuštění písmen b) a c).

⁴ **Komise** zdůraznila, že je důležité nezaměňovat formulář a jeho vyplnění a že to, co se může jevit jako jednoduchá procedurální záležitost (dostupnost formuláře žádostí v různých příslušných jazycích), je problematické, jak o tom svědčí řada stížností, které Komise dostává od žadatelů o vízum.

Kromě jazyků uvedených v prvním pododstavci může být formulář k dispozici v dalším z úředních jazyků Evropské unie.

Je-li formulář k dispozici pouze v úředních jazycích členského státu, pro který se o vízum žádá, musí být žadatelům o vízum samostatně zpřístupněn překlad formuláře žádosti do úředního jazyka (úředních jazyků) hostitelské země.

Překlad formuláře žádosti do úředního jazyka (úředních jazyků) hostitelské země se vyhotoví v rámci místní konzulární spolupráce¹.

4. Žadatelé jsou informováni o jazyku (jazycích), který (které) mohou použít k vyplnění formuláře žádosti¹.

¹ HU bylo toho názoru, že by toto ustanovení mělo být obsaženo v praktických pokynech.

Článek 14

Podpůrné doklady

1. Žadatel o vízum předloží¹:
 - a) doklady potvrzující účel² cesty³,
 - b) doklady o zajištění ubytování⁴,

¹ **SE** a **IT** si přály nahradit toto slovo výrazem „mohl“ nebo „měl“. **FR** to podpořila a poznamenala, že žadatelé v dobré víře (například obchodníci) by měli být vyjmuti z povinnosti předkládat všechny doklady. Konzulárním pracovníkům by se tím rovněž umožnilo, aby se mohli zaměřit na obtížnější žadatele. **FR** dala přednost znění použitému ve Společné konzulární instrukci. **Komise** připomněla, že všichni žadatelé jsou povinni předložit tyto doklady. Osobám v dobré víře by se pak mohlo udělit vízum pro více vstupů s dlouhodobou platností. Při opětné žádosti takové osoby by se však její postavení „v dobré víře“ muselo znovu prokázat.

² **FR** uvedla, že překlad by měl znít „motif de voyage“.

³ V odpovědi na otázku **ES Komise** upozornila delegace na čl. 18 odst. 6, z něhož je možno vyvodit, že osoby žádající o letištní průjezdní vízum by ze zřejmých důvodů nemusely prokazovat účel cesty/pobytu. **Komise** by mohla souhlasit s doplněním „aniž je dotčen čl. 18 odst. 6“. **ES** navrhlo takto přeformulovat návětí odstavce 1: „Osoby žádající o jednotné vízum.“

⁴ **LV** podporuje zavedení nového jednotného formuláře, kterým se prokáže pozvání, převzetí finančních nákladů souvisejících s pobytem cizince a ubytování, nebo se domnívá, že toto opatření přispěje k jednotnějšímu provádění společné vízové politiky. Stávající znění návrhu nařízení však stanoví možnost používat tento formulář pouze v tištěné podobě. **LV** uznává, že tato možnost je užitečná (zejména v případech, kdy tištěná podoba je jedinou možností, například v případě „zastoupení“), zároveň se však domnívá, že toto omezení neodpovídá záměru účinnějšího vyřizování žádostí o vízum. **LV** odkazuje na svou stávající vnitrostátní praxi a domnívá se, že členským státům musí být umožněno používat tento formulář rovněž v elektronické podobě.

Zpracování a uchovávání pozvání elektronickou formou přináší řadu výhod ve srovnání s pozváním v tištěné podobě, neboť elektronický postup usnadňuje a urychluje správné postupy spojené s podáváním a schvalováním pozvání. Elektronické vyřizování pozvání snižuje zapojení pozvané osoby do procesu udělování víz a ulehčuje práci diplomatických a konzulárních zastoupení. Tento postup umožňuje, aby se pozvaná osoba ve většině případů dostavila k příslušnému orgánu pouze jednou (zásada „jedenkrát na úřad“) a aby příslušnému zastoupení nemusela předkládat potvrzené pozvání. Zaměstnanci diplomatického a konzulárního zastoupení, kteří mají přímý přístup do databáze, mohou zároveň rychleji a snadněji ověřit charakter pozvání. Zpracování a uchovávání pozvání elektronickou formou navíc snižuje riziko pozměňování a zneužívání a umožňuje případně ověřit předchozí pozvání předložená tou samou pozvanou osobou, a tudíž používání elektronického formuláře pro pozvání umožňuje, aby postup schvalování pozvání byl jednodušší a bezpečnější, neboť se zabezpečí jak rychlé a účinné posouzení žádostí o vízum a tak i dostatečná kontrola nedovoleného přistěhovalectví.

- c) doklady prokazující finanční prostředky k úhradě nákladů pobytu na území¹,
- d) doklady prokazující úmysl žadatele vrátit se do výchozí země².

3

Formulář, kterým se prokazuje pozvání, převzetí finančních nákladů souvisejících s pobytem cizince a potvrzení o ubytování, obsahuje příloha V⁴.

- 2. Příkladný seznam podpůrných dokladů, které mohou diplomatické mise nebo konzulární úřady požadovat od žadatelů o víza za účelem ověření, zda jsou splněny podmínky uvedené v čl. 12 odst. 1 písm. c) a d), je stanoven v příloze IV.
- 3. V rámci místní konzulární spolupráce musí být posouzena potřeba dokončit a sjednotit seznamy podpůrných dokladů obsažených v příloze IV, a to v rámci územních pravomocí, aby byly zohledněny místní okolnosti.

¹ **NL** zastávalo názor, že tyto finanční prostředky by se měly rovněž vztahovat na náklady na cestu. Podle **Komise** spadají do těchto finančních prostředků náklady na cestu i na pobyt. Toto by mohlo být upřesněno, měl by se však zachovat soulad se Schengenským hraničním kodexem.

² **FR** navrhla toto znění: „doklady umožňující posoudit úmysl žadatele vrátit se do výchozí země“. **Komise** souhlasila s přijetím.

³ **FR** si přála doplnit „e) doklad o cestovním zdravotním pojištění“. **Komise** byla proti tomuto návrhu a zdůraznila, že předložení cestovního zdravotního pojištění nemůže být považováno za předložení podpůrných dokladů, avšak spíše za jednu z podmínek, které musí být splněny před udělením víza.

FI chtělo vědět, zda by někde neměla být zmíněna fotografie. **Komise** uvedla, že fotografie se přikládá k formuláři žádosti, a proto ji není třeba výslovně zmiňovat.

⁴ **DK** a **NO** si přály dále používat vnitrostátní formuláře. **Komise** uvedla, že účelem zavedení jednotného formuláře je právě zabránit tomu, aby každý užíval jiný formulář.

Článek 15

Cestovní zdravotní pojištění

1. Žadatelé o krátkodobá víza a průjezdní¹ víza prokáží, že uzavřeli dostatečné a platné cestovní pojištění, které kryje veškeré náklady, které mohou vzniknout v souvislosti s přepravou do vlasti ze zdravotních důvodů, v souvislosti s neodkladnou lékařskou pomocí nebo neodkladným léčením v nemocnici².
Aniž je dotčen čl. 12 odst. 2 poslední věta, doklad o cestovním pojištění je předložen při podání žádosti³.
2. Osoby, které podávají žádost o víza pro více vstupů⁴ s dlouhodobou platností prokáží, že uzavřely odpovídající cestovní zdravotní pojištění na dobu první plánované návštěvy.

Tito žadatelé musí navíc na formuláři žádosti podepsat prohlášení, že si jsou vědomi povinnosti uzavřít cestovní zdravotní pojištění pro následující pobyty.

¹ **BE** považovala tento požadavek za přehnaný vůči osobám žádajícím o průjezdní vízum (s platností na 1-5 dní) a zastávala názor, že v této souvislosti je ještě více nelogické, aby osoby žádající o vízum na hranicích byly osvobozeny od povinnosti mít cestovní zdravotní pojištění (pododstavec 5). **Komise** nebude trvat na tomto požadavku, pokud jde o osoby žádající o průjezdní vízum.

V odpovědi na otázku **FR Komise** potvrdila, že toto se nevztahuje na letištní průjezdní víza.

² **FR** si přála doplnit odkaz na „sociální pomoc“. **Komise** se pozastavila nad tím, o jaký typ výdajů se jedná.

³ **BE** zastávala názor, že doklad o cestovním zdravotním pojištění by z praktických důvodů měl být vždy předkládán při podání žádosti, a dodala, že pokud je tento doklad předložen až při udělení víza žadateli, je tím narušen veškerý smysl cestovního zdravotního pojištění. **ES** a **LV** podpořily tento názor a dodaly, že jednotný postup by zamezil obchodování s vízy. **NO, DK** a **PT** dávaly přednost zachování obou možností.

⁴ V odpovědi na otázku **SI Komise** uvedla, že důležité je hledisko více vstupů, a ne délka pobytu či délka platnosti víza.

3. Pojištění musí být platné na území členských států a musí se vztahovat na celou dobu pobytu nebo průjezdu žadatele. Minimální pojistné krytí musí činit 30 000 EUR.

Je-li uděleno vízum s územně omezenou platností nebo průjezdní vízum, může být pojistné krytí omezeno na dotčený členský stát (členské státy)¹.

4. Žadatelé uzavírají v zásadě pojištění ve státě, ve kterém mají bydliště. Pokud to není možné, měli by se snažit uzavřít pojištění v jakékoli jiné zemi.

Osoba, která podepisuje formulář uvedený v příloze V, může uzavřít pojištění za žadatele, přičemž se v tomto případě uplatní podmínky odstavce 3².

5. Držitelé diplomatických pasů³, námořníci⁴, na které se vztahují úmluvy MOP č. 108 a 185, a státní příslušníci třetích zemí, kteří žádají o víza na hranicích⁵, jsou osvobozeni z povinnosti mít dostatečné a platné cestovní pojištění⁶.

6. Další výjimky lze posoudit v rámci místní konzulární spolupráce⁷.

¹ HU navrhlo vypustit odkaz na „průjezdní“. **Komise** poznamenala, že tento druh víza byl přidán pro maximální délku jeho trvání, což znamená, že jeho držitel může cestovat pouze přes poměrně omezený počet států Schengenu.

² NL navrhlo upřesnění, že pojištění má být uzavřeno jménem cestující osoby. **Komise** může tuto změnu přijmout.

³ V odpovědi na dotaz IT **Komise** poznamenala, že tato obecná výjimka se vztahuje na jasně vymezenou kategorii osob na rozdíl od případů držitelů služebních pasů.

⁴ FR si přála vypustit odkaz na námořníky, neboť pojištění podle úmluvy MOP se vztahuje na jiné případy než cestovní zdravotní pojištění. **Komise** navrhla, aby FR předložila alternativní znění.

⁵ V odpovědi na dotaz LU **Komise** připomněla, že o víza lze na hranicích žádat pouze výjimečně (ve většině případů z naléhavých důvodů), a proto je tato výjimka oprávněná. Navíc je ve většině případů nemožné obdržet na hranicích pojištění.

⁶ HU navrhlo, aby byl doplněn odkaz na rodinné příslušníky občanů EU. **Komise** připomněla, že všechna ustanovení týkající se rodinných příslušníků občanů EU se řídí směrnicí 2004/38.

⁷ FR s tímto ustanovením nesouhlasila.

7. Požadavek uzavřít pojištění lze považovat za splněný, pokud je prokázáno, že odpovídající výše¹ pojištění vyplývá z profesních poměrů žadatele. Tato výjimka se týká zvláštních profesních skupin, na které se již vztahuje cestovní zdravotní pojištění jako důsledek jejich profesních aktivit.
8. V rámci místní konzulární spolupráce v příslušnosti daného členského státu je třeba posoudit, zda je možné získat přiměřené cestovní zdravotní pojištění.
9. Při posuzování, zda je pojištění dostatečné¹, musí diplomatické mise nebo konzulární úřady ověřit, zda by nároky vůči pojišťovně byly uhraditelné² v určitém členském státě³.
10. Pokud bylo od požadavku cestovního zdravotního pojištění upuštěno, připojí příslušný orgán do oddílu „poznámky“ vízového štítku kód „N-INS“.

¹ **BE** navrhla doplnit pokyny pro posouzení „odpovídající výše“ do praktických pokynů, jež budou vypracovány později. **Komise** by zvážila vhodnější a „právní“ znění.

² V odpovědi na připomínku **FR** a s ohledem na výhradu FR k odstavci 6 **Komise** poznamenala, že účelem odstavců 6 a 8 je umožnit, aby „místní konzulární spolupráce“ souhlasila s alternativními řešeními.

³ **BE** připomněla, že dříve zde byl odkaz i na Švýcarsko a Lichtenštejnsko.

Poplatek za zpracování žádosti¹

1. Při předložení žádosti musí žadatelé uhradit poplatek za zpracování žádosti² ve výši 60 EUR, který odpovídá administrativním nákladům na vyřízení žádosti o vízum. Poplatek je nevratný a hradí se v eurech nebo v národní měně třetí země³, v níž se žádost o vízum podává.

¹ **NL** navrhlo, aby s ohledem na otázky spojené s poplatky za „externě poskytované služby“ bylo podrobněji stanoveno, nač se přesně vztahuje „zpracování žádosti“.

Komise uvedla, že tato otázka se bude podrobně projednávat v souvislosti s opětovným přezkoumáním samostatného návrhu, kterým se mění Společná konzulární instrukce. Pokud jde o útvary Komise, vztahuje se „zpracování žádosti“ na všechny aspekty od obdržení žádosti až po konečné rozhodnutí o této žádosti, což odpovídá studii proveditelnosti, kterou vypracovala FR v souvislosti s nedávným zvýšením poplatku za zpracování žádosti. **FR** připomněla, že výsledkem studie proveditelnosti bylo zjištění, že správní výdaje činí 60 EUR. **Komise** uznala, že stávající schengenské *acquis* neobsahuje přesnou definici toho, nač se vztahuje „zpracování žádosti“, a zdůraznila, že „správní výdaje“ v souvislosti se zpracováním žádosti o vízum by měly zahrnout všechny úkoly související s tímto zpracováním, nezávisle na tom, zda část těchto úkolů byla vykonána prostřednictvím externích poskytovatelů služeb.

² **NL** rovněž navrhlo doplnit, že o měně, která se použije, rozhodnou konzulární zastoupení.

Komise by toto doplnění mohla přijmout, pokud je delegace shledají důležitým.

³ **HU** s podporou **AT** a **DE** navrhlo doplnit „ve měně, která se v dotyčné třetí zemi obvykle používá“ a „v USD“, neboť žadatelé nebudou moci platit v eurech na celém světě. **Komise** doplnění „v USD“ zváží, přičemž připomněla, že tento odkaz byl vypuštěn v roce 2003 po zavedení paušální částky.

BG navrhlo, aby bylo v rámci místní konzulární spolupráce dohodnuto, kterou měnu budou všechna konzulární zastoupení na určitém místě používat. **Komise** tento návrh zváží.

IT poukázala na situaci v Luandě, o níž podala zprávu na předchozím zasedání (viz dokument 6110/07 VISA 50 COMIX 150, strana 9), a vyslovila se důrazně pro používání eura jako referenční měny (ne jako měny pro konkrétní platbu poplatků) a směnného kurzu ECB.

Komise by tento návrh mohla přijmout.

2. Žadatelé obdrží za zaplacený poplatek příjmový doklad¹. Na tomto příjmovém dokladu bude uvedeno, že poplatek je nevratný².
3. Je-li poplatek hrazen v národní měně třetí země, v níž se žádost podává, použijí diplomatické mise a konzulární úřady členských států referenční směnný kurz eura Evropské centrální banky³. V rámci místní konzulární spolupráce zajistí, aby všechny členské státy zároveň upravily výši poplatku za zpracování v národní měně.
4. Od poplatků za zpracování jsou osvobozeny následující kategorie osob:
 - a) děti do věku 6 let,
 - b) žáci, studenti, postgraduální studenti a doprovázející učitelé, kteří podnikají cesty za účelem studia nebo odborné přípravy v oblasti vzdělávání, nebo
 - c) výzkumní pracovníci ze třetích zemí, kteří cestují do Společenství za účelem provádění vědeckého výzkumu podle doporučení (č. 2005/761/ES) Evropského parlamentu a Rady ze dne 28. září 2005⁴.

¹ **AT** to považuje za zbytečné a **HU** se domnívá, že příjmový doklad by měl být vystaven jen na žádost.

² **LV** s podporou **NL**, **FI** a **BG** navrhlo, aby tato informace byla doplněna na formuláři žádosti, neboť žadatele platící poplatek za zpracování bankovním převodem neobdrží příjmový doklad popsáný v tomto odstavci. **ES** dalo přednost zachování návrhu Komise. **Komise** poznamenala, že hlavním účelem je informovat žadatele, a proto by bylo lépe doplnit tuto informaci do formuláře žádosti.

³ **PT**, **BE**, **FR**, **IT**, **NL**, **SI** a **AT**: výhrada přezkumu. Podle těchto delegací by toto ustanovení způsobilo problémy příslušným vnitrostátními účetním útvarům. **NL** chtělo vědět, jak často byl tento směnný kurz upraven. **Komise** to zjistí. **HU** připomnělo, že euro doposud nebylo zavedeno ve všech členských státech, a navrhlo doplnit: „nebo směnný kurz používaný jejich příslušnou centrální bankou“. **IT** to podpořila a navrhla, aby odstavce 1, 2 a 3 byly přeformulovány pro lepší srozumitelnost. **Komise** nesouhlasila s návrhem **HU**, neboť se obávala, že by vedl k dalším problémům.

⁴ **EE** a **LV** navrhly doplnit obecnou výjimku pro držitele diplomatických pasů (nový odstavec d). **HU** navrhlo, aby odkaz na případné výjimky z platby poplatků za zpracování pro držitele diplomatických a služebních byl pasů doplněn do praktických pokynů, které budou vypracovány později. **Komise** by se v tomto ohledu mohla připojit k přáním delegací, poukázala však na to, že na základě odstavce 5 mohou členské státy osvobodit kteréhokoliv individuálního žadatele od platby poplatků za zpracování žádosti.

5. V jednotlivých případech lze od vybíraného poplatku upustit nebo jej snížit v souladu s vnitrostátními právními předpisy, pokud toto opatření slouží k podpoře kulturních zájmů, zájmů v oblasti zahraniční politiky, rozvojové politiky, jiných důležitých veřejných zájmů nebo z humanitárních důvodů.
6. Do 1. ledna 2008 budou státní příslušníci třetích zemí, se kterými byly uzavřeny dohody o zjednodušení víz, k jejichž vyjednání obdržela Komise do 1. ledna 2007 mandát od Rady, hradit poplatek za zpracování žádostí ve výši 35 EUR¹.
7. Pokud držitel víza s územně omezenou platností uděleného v souladu s čl. 21 odst. 1 pododst. 3 musí během doby platnosti tohoto víza vycestovat do členského státu, na který se vízum s územně omezenou platností nevztahuje, neukládá se za vyřízení druhé žádosti o vízum žádný poplatek².

¹ **NL, EE a HU** žádaly, aby byl rovněž doplněn odkaz na již uzavřené dohody o usnadnění udělování víz. V odpovědi na dotaz **PL Komise** uvedla, že dohody, které jsou v současnosti projednávány, budou zahrnuty, pokud budou k určenému datu parafovány a podepsány, ale prozatím nevstoupily v platnost.

² **AT, DE, FR a EL:** výhrada přezkumu. **Komise** uvedla, že pokud žadatel obdrží vízum s územně omezenou platností na základě záznamu v SIS, je za to sám osobně zodpovědný. Na druhé straně, pokud někdo obdrží vízum s územně omezenou platností, protože daný členský stát neuznává cestovní doklad, jehož je držitelem, nemá tato osoba na danou situaci žádný vliv. Podle názoru Komise tedy v posledně jmenovaném případě není odůvodněné, aby dotyčná osoba musela znovu požádat o vízum (a platit druhý poplatek), neboť nemůže zmíněné důvody nijak ovlivnit.

8. V případech, kdy žadatel o vízum podá svou žádost bez odůvodnění v době kratší než tři dny před plánovaným dnem odjezdu, zvýší se poplatek na dvojnásobek¹.

Článek 17

Razítko prokazující podání žádosti

1. Aby nedocházelo k souběžnému podávání více žádostí, diplomatická mise nebo konzulární úřad členského státu, u kterého je žádost podána, označí cestovní doklad žadatele razítkem, kterým se prokazuje, že o vízum bylo zažádáno. Při obdržení žádosti otiskne diplomatická mise nebo konzulární úřad razítko na první volnou stránku cestovního dokladu, která neobsahuje žádné záznamy nebo otisky razítek².
2. Razítko nemá pro jakékoli další žádosti žádné právní důsledky.
3. Vzor razítka je uveden v příloze VI. Razítko se otiskne způsobem uvedeným v této příloze.

¹ **FR** se domnívala, že to, co by se mohlo považovat za dodatečnou službu pro žadatele, by zvýšilo složitost různých poplatků a mohlo by se záporně odrazit na kvalitě posouzení žádosti, či dokonce vzbudit dojem, že vízum lze obdržet až po zaplacení dvojnásobného poplatku. **PT, LV, IT, BE**: výhrada přezkumu.

NL navrhlo vypustit toto ustanovení. **SE** vzneslo dotaz, co znamená „bez odůvodnění“.

ES uznalo, že výběr poplatků se na základě dohod o usnadnění udělování víz stal poměrně složitým, přesto se však vyslovilo pro zachování tohoto ustanovení, aby se zabránilo tlaku na konzulární pracovníky kvůli žádostem na poslední chvíli. **HU** se vyslovilo pro zachování tohoto ustanovení, přičemž by však mělo být upřesněno, že urychlené zpracování neznamená automatické udělení víza.

Komise by netrvala na tomto ustanovení, které mělo být vyrovnáním za dodatečné úsilí konzulárních pracovníků. **Komise** vznesla otázku, zda při urychleném zpracování žádosti skutečně vznikají dodatečné náklady. **PL** zastávalo názor, že s ohledem na rozšířené zapojení externích poskytovatelů služeb, kteří za své služby požadují dodatečné poplatky, by takový poplatek za urychlené zpracování byl politicky citlivou záležitostí. **ES** zdůraznilo, že žádný žadatel není povinen nechat vyřídit svou žádost prostřednictvím poskytovatele služeb, pokud tak však učiní, musí za tyto služby platit.

² **HU** uvedlo, že razítko má smysl jen tehdy, když vízum nebylo uděleno nebo když žadatel pas potřebuje v průběhu posuzování žádosti. **Komise** připomněla četné případy nejistoty ze strany žadatelů i orgánů třetích zemí, pokud jde o skutečný význam razítka. Systematické používání razítka by proto zabránilo nedorozuměním, která vznikají, pokud se razítko dává do pasu pouze v případě zamítnutí. **IT** vyjádřilo pochyby o užitečnosti tohoto ustanovení.

4. Diplomatické pasy se nerazítkují. Jednotný přístup k otázce výjimek z tohoto požadavku pro další zvláštní kategorie osob bude dohodnut v rámci místní konzulární spolupráce¹.
5. Jakmile diplomatické mise a konzulární úřady členských států vloží údaje o vízu do VIS, ustanovení tohoto článku se přestanou používat².

¹ **FR** s těmito výjimkami nesouhlasila.

² **FR** navrhla toto znění: „...jakmile začne plně fungovat VIS.“ **Komise** připomněla regionální zavádění VIS a poznamenala, že další používání „razítka pro žádosti“ poté, co členský stát začal předávat údaje do VIS, by působilo archaicky.

Kapitola III

Posuzování a vyřizování žádostí o vízum

Článek 18

Posuzování žádosti

1. Při posuzování žádostí o vízum a podkladů se věnuje zvláštní pozornost riziku nedovoleného přistěhovalectví, bezpečnosti členských států a úmyslu žadatele vrátit se¹.

¹ V odpovědi na dotazy **BE** a **NL**, podle jejichž názoru se odkazy na „riziko nedovoleného přistěhovalectví“ a „úmysl vrátit se“ překrývají, **zástupce Komise (KOM)** zdůraznil, že posouzení žadatelova úmyslu vrátit se je prostředkem pro posouzení rizika nedovoleného přistěhovalectví, a proto by oba výrazy měly zůstat zachovány, i když by se věta dala upravit takto: „... a **zejména** úmyslu žadatele vrátit se.“ **HU** navrhlo doplnit oba výrazy do čl. 23 odst. 1.

2. Vzniknou-li jakékoli pochybnosti¹ o účelu pobytu žadatele, jeho úmyslu vrátit se nebo ohledně předložených dokladů, může být žadatel pozván k pohovoru, který se uskuteční u diplomatické mise nebo konzulárního úřadu členského státu příslušného pro posouzení žádosti, aby poskytl doplňující informace².

¹ **IT** považovala tuto formulaci za příliš nepřesnou. Je-li žadatel vyzván k dalšímu pohovoru, musí pro to existovat opodstatněné a závažné důvody k pochybnosti. **FR** za podpory **DE** a **SI** navrhla vypustit slovo „jakékoli“ a nahradit výraz „může být“ slovem „je“. **DE** chtělo vědět, zda se u zde zmíněného pohovoru jedná o dodatečný pohovor „do hloubky“ po podání žádosti. Zásada osobní přítomnosti při podávání žádosti na diplomatické misi nebo konzulárním úřadě by měla zůstat povinnou, ledaže se na žadatele vztahuje jedna z výjimek (např. žadatel v dobré víře).

² **NL** a **BE** za podpory **LT** navrhly doplnit odkaz na „pochybnosti o totožnosti“, přičemž v tomto případě by žadatel měl být pozván k dalšímu pohovoru, **BE** přitom doplnila, že by bylo logičtější spojit odstavce 2 a 7 a vypustit v odstavci 7 odkaz na udělení nebo neudělení víza. **BE** navrhla toto alternativní znění odstavce 2:

„Žadatelé o vízum mohou být buď nejdříve vyzváni, aby předložili další průkazní doklady, nebo mohou být přímo nebo později pozváni k pohovoru“. **IT** byla stejného názoru jako **BE** a uvedla, že současné znění vzbuzuje dojem, že podání žádosti a pohovor jsou dvě odlišné věci, což by nemělo být. Žadatelé by mohli být pozváni k druhému pohovoru.

HU poukázalo na čl. 37 písm. b) (součást návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění Společná konzulární instrukce k vízům pro diplomatické mise a konzulární úřady v souvislosti se zavedením biometrických prvků, včetně ustanovení o organizaci přijímání a zpracování žádostí o víza) a chtělo vědět, zda pracovníci společných středisek pro podávání žádostí budou mít právo vést pohovory, a navrhlo nahradit výraz „diplomatická mise nebo konzulární úřad“ výrazem „příslušné orgány“. **FR** tento návrh podpořila a **Komise** ho zvaží.

Komise delegace upozornila na řadu „protikladů“, které by měly být zohledněny v souvislosti s „osobní přítomností“, „pohovorem“ a „shromažďováním biometrických údajů“:

- ve skutečnosti je řada osob v současné době osvobozena od povinnosti osobní přítomnosti;
- v souladu s výše uvedeným návrhem nařízení musejí všichni žadatelé podat první žádost osobně, pro následující žádosti ve lhůtě 48 měsíců by však od této povinnosti byli osvobozeni;
- v budoucnu bude pravděpodobně řada považována za osoby v dobré víře, kteří nemusejí žádost o vízum podávat osobně.

Z těchto důvodů považuje **Komise** užití příliš přesné formulace za příliš ožehavé.

3. Při posuzování každé žádosti o vízum musí být v souladu s články 5 a 13 nařízení o VIS konzultován systém VIS¹.
4. Účelem posouzení žádosti o vízum je zjistit, zda žadatel splňuje podmínky vstupu stanovené v čl. 5 odst. 1 Schengenského hraničního kodexu, a ověřit:
 - a) platnost a pravost cestovního dokladu, který žadatel předložil²,
 - b) skutečnost, že žadatel neohrožuje veřejný pořádek, vnitřní bezpečnost, veřejné zdraví nebo mezinárodní vztahy kteréhokoliv z členských států; tato skutečnost se zjišťuje z databáze SIS a z vnitrostátních databází³,

¹ DE navrhlo toto alternativní znění:
„Při každé žádosti o vízum je **zpravidla** v souladu s články 5 a 13 nařízení o VIS konzultován VIS. V řádně odůvodněných výjimečných případech (technické problémy) lze udělit vízum bez předchozí konzultace VIS, pokud příslušný orgán nezdařený proces konzultace co nejdříve bez zbytečných odkladů způsobených nedbalostí příslušného orgánu zopakuje a doplní. V takovém případě má vízum omezenou územní platnost.“
Komise tento návrh zváží v souvislosti s čl. 21 odst. 1.

² HU navrhlo, aby se v doplňujících pokynech uvedlo, jak postupovat v případě odhalení falešného či pozměněného dokladu: jakým způsobem mají být informovány ústřední/místní orgány, zastoupení ostatních členských států atd.

³ BE, NL a FR si přály, aby tato dvě kritéria byla oddělena, jak je tomu v současnosti ve Společné konzulární instrukci a v Schengenském hraničním kodexu. FR navrhla doplnit „...**zejména** z databáze SIS a ... “.

Ačkoli jsou tato kritéria v Schengenském hraničním kodexu oddělena (čl. 5 odst. 1 písm. c) a d), **Komise** dává přednost návrhu FR.

PT vzneslo dotaz, zda by měl být učiněn odkaz na možný rodinný vztah žadatele s občanem EU, avšak podle názoru **Komise** toto není správné místo. **Předsedající** delegacím připomněl, že ve formuláři žádosti se uvádí, zda je žadatel rodinným příslušníkem občana EU.

- c) místo odjezdu a cíle státního příslušníka třetí země a účel předpokládaného pobytu, a to kontrolou dokladů uvedených v článku 14 a v příloze IV,
- d) případně dříve udělená jednotná víza v cestovním dokladu příslušného státního příslušníka třetí země, aby bylo ověřeno, zda dotyčná osoba nepřekročila maximální dobu trvání povoleného pobytu na území členských států¹,
- e) skutečnost, že žadatel má dostatečné prostředky pro obživu na dobu trvání a pro účely předpokládaného pobytu, na svůj návrat do země původu nebo na průjezd do třetí země, [ve které je zaručeno jeho přijetí]², nebo že je schopen si tyto prostředky legálním způsobem opatřit. Při tomto ověřování budou zohledněny referenční částky³ uvedené v čl. 5 odst. 3 Schengenského hraničního kodexu a zajištění ubytování nebo úhrada nákladů uvedené na formuláři obsaženém v příloze V,
- f) skutečnost, že žadatel uzavřel dostatečné cestovní zdravotní pojištění⁴, pokud takovou povinnost má^{5 6}.

¹ **Komise** nesouhlasila s tím, aby byl doplněn jakýkoli odkaz na kontrolu vstupních a výstupních razítek, jak navrhovalo **HU**, zastávala však názor, že takové praktické informace by mohly být obsaženy v pokynech (viz článek 45).

² **NL** si přálo nahradit tuto větu výrazem „do níž je zaručený přístup“. **Předsedající** delegacím připomněl, že stávající znění odpovídá čl. 5 odst. 3 Schengenského hraničního kodexu.

³ **EE** se domnívalo, že odkaz na zajištění ubytování by měl být doplněn u všech žadatelů. **Komise** uvedla, že ověření ubytování lze stanovit pouze na základě přílohy V, zatímco tento odstavec se týká obecnějšího ověření prostředků pro obživu (viz rovněž čl. 14 odst. 1 a příloha IV).

⁴ **FR** odkázala na poznámky učiněné v souvislosti s přílohou V návrhu kodexu o vízech (6060/2/07, str. 27). **Komise** připomněla, že čl. 15 odst. 1 se vztahuje na náklady, které mohou vzniknout v souvislosti s repatriací.

⁵ **PT** trvalo na tom, že důkaz o cestovním zdravotním pojištění by měl být předložen až po vydání víza.

⁶ **NL** vzneslo dotaz, zdali by neměl být učiněn zvláštní odkaz v odstavci 4 ohledně ověření úmyslu žadatele vrátit se. **DE** tento návrh podpořilo. **Komise** považovala takové doplnění za zbytečné vzhledem k obecnému odkazu v odstavci 1. **Komise** byla proti přemístění odstavce 4 do článku 20, jelikož by to bylo na újmu soudržnosti návrhu nařízení.

5. Pokud je žadatel státním příslušníkem třetí země uvedené v příloze II, musí být v souladu s čl. 14 odst. 1 a 2 nařízení o VIS konzultovány ústřední orgány dotčených členských států.
6. U státních příslušníků třetích zemí, kteří žádají o letištní průjezdní vízum, se ověří pouze¹ skutečnosti uvedené v odst. 4 písm. a), b) a d). V takových případech musí být ověřen účel další cesty².
7. Diplomatická mise nebo konzulární úřad³ vízum neudělí^{4 5}, vznikne-li pochybnost o pravosti předložených dokladů nebo věrohodnosti jejich obsahu, spolehlivosti prohlášení učiněných během pohovoru, účelu pobytu žadatele nebo jeho úmyslu vrátit se.

¹ **Komise** by mohla souhlasit s vypuštěním slova „pouze“, jak navrhovaly některé delegace.

² **BE** chtěla vědět, proč by se měla ověřovat písmena a) a d) u žadatelů o letištní průjezdní vízum, když podstatné je ověřit trasu cesty a význam průjezdu. **Komise** o této poznámce bude uvažovat.

³ **PL** navrhlo nahradit výraz „diplomatická mise nebo konzulární úřad“ výrazem „příslušné orgány“, který by se tak vztahoval i na situace, kdy se o vízum žádá na hranicích. **Komise** tento návrh zvaží.

⁴ **LT, IS** a **HU** navrhly doplnit odkaz na důvody zamítnutí víza uvedené v čl. 23 odst. 1. **PL** a **AT** navrhly vypustit odstavec 7 a doplnit jej do čl. 23 odst. 1, zatímco **PT** upřednostňovalo jeho zachování v článku 18 s mírně změněným zněním: „**Zůstane-li** pochybnost...“, a uvedlo, že čl. 23 odst. 1 se týká situací, kdy panuje jistota o důvodech, pro něž by žádost mohla být zamítnuta. **IT** a **SE** uvedly, že „pochybnost“ není dostačujícím odůvodněním pro zamítnutí. **Zástupce právní služby Rady** podpořil návrh **PL**. **Komise** zvaží úpravu znění, aby se zajistila právní jasnost.

⁵ S odkazem na část 1 přílohy 12 **DE** navrhlo učinit v tomto článku, nebo ve zvláštním článku nebo v závěrečných ustanoveních odkaz na ověření žádostí námořníků diplomatickými misemi nebo konzulárními úřady.

Článek 19¹
Nepřípustnost^{2 3 4 5}

1. Pokud žadatel neposkytne požadované doplňující údaje podle čl. 10 odst. 4 do jednoho kalendářního měsíce⁶ ode dne, kdy byl vyzván, aby doplňující údaje/doklady předložil, bude žádost prohlášena za nepřípustnou.

¹ **NL:** výhrada přezkumu.

² **Komise** připomněla, že do návrhu kodexu byl zahrnut úplný systém zamítnutí, odůvodnění zamítnutí a práva na odvolání. Postup pro provádění těchto požadavků by měl být stanoven na vnitrostátní úrovni (viz článek 23). Pojem nepřípustnosti byl zaveden s cílem formalizovat běžnou praxi členských států, které ve svých statistikách často rozlišují mezi „zamítnutím“ (po posouzení žádosti) a „odmítnutím“ víza (žádost nebyla přijata).

³ Viz rovněž dokument 6060/2/07, strany 2 a 5.

⁴ **AT** podpořilo tuto zásadu, obávalo se však, že by tím mohly vzniknout právní problémy, mimo jiné v souvislosti s poplatkem za zpracování. **IT** doplnila, že pokud žadatel zaplatil poplatek za zpracování, žádost by měla být posouzena.

BE byla proti tomuto článku a uvedla, že žádost by mohla být odmítnuta pouze v případě, že žadatel odmítne poskytnout své biometrické údaje (v budoucnu) nebo že cestovní doklad není platný. Má-li být pojem nepřípustnosti zachován, muselo by dojít ke změně znění a mělo by se uvést, že pokud žadatel nepředloží určité doklady, konzulární úřady si vyhrazují právo žádost neposoudit.

⁵ **HU** navrhlo tuto změnu názvu: „Postup v případě neúplnosti dokladů“.

⁶ **IT** považovala tuto lhůtu za příliš dlouhou. **SI** chtělo vědět, jak by měl být 1 měsíc vykládán. **PT** uvedlo, že 1 měsíc někdy není dostatečně dlouhý na to, aby žadatel obstaral určité doklady. **Komise** připomněla, že v případě žádosti o krátkodobá víza je přístup k podkladům snazší, než je tomu v případě žádosti o dlouhodobá víza.

Řada delegací podpořila zavedení pojmu nepřípustnosti, žádost by však měla být odmítnuta při podání (**FR**, **PL**), zatímco **HU** navrhlo, aby stanovení lhůty bylo ponecháno na uvážení konzulátu. **ES** navrhlo 10 dní a **LU** 2 týdny. **SE** bylo pro kterýkoli z těchto návrhů.

Komise byla proti odmítání žádosti při jejich podání za současného vysvětlení žadatelům, které doklady chybějí (návrh **NL**), neboť by to mohlo vést k obchodování s vízy.

IS uvedl, že podle vnitrostátního práva musejí být všechny správní akty, jako je prohlášení žádosti za nepřípustnou, odůvodněny. **BE** uvedla, že podobná ustanovení existují v belgickém vnitrostátním právu.

Komise upozornila delegace na skutečnost, že prohlášení o nepřípustnosti nebude mít negativní důsledky pro dotyčnou osobu, jako jsou například důsledky odmítnutí neodůvodněné žádosti o azyl. **Komise** dodala, že toto ustanovení by mělo být rovněž vnímáno v souvislosti se zastupováním: v současnosti se žádosti neodmítají, neboť jeden členský stát nemůže odmítnout (zamítnout) jménem jiného členského státu.

2. V případech uvedených v odstavci 1 změni diplomatická mise nebo konzulární úřad charakter údaje ve VIS, jak je uvedeno v čl. 8 odst. 2 nařízení o VIS.
3. Pokud byla žádost prohlášena za nepřipustnou, nemá žadatel právo na odvolání¹.

¹ **Právní služba Rady** uvedla, že toto ustanovení není přijatelné, odkazujíc přitom na obecnou a uznávanou zásadu práva na odvolání, stanovenou vnitrostátním správním právem a právem Společenství. Právní služba Rady však považovala za vhodné oddělit případy formálního zamítnutí žádosti a nepřipustnosti žádosti.

Rozhodnutí o žádosti o vízum

1. Diplomatické mise a konzulární¹ úřady členských států rozhodnou o žádosti o vízum do deseti^{2 3} pracovních dnů ode dne podání žádosti nebo po dni, kdy se spis stal úplným. Tato lhůta může být v jednotlivých případech prodloužena nejvýše na dobu 30⁴ dnů, a to zejména tehdy, pokud je zapotřebí dalšího posouzení žádosti včetně situace uvedené v čl. 7 odst. 6⁵.

¹ NL připomnělo, že ústřední orgány jsou rovněž zapojeny do rozhodování, a dodalo, že výraz „vízové orgány“, použitý v návrhu nařízení o VIS by mohl být vhodnější. **DK, SE a NO** odkázaly na poznámky učiněné v souvislosti s článkem 3 (dokument 15560/1/06, str. 3).

² **FR** vznesla výhradu ke lhůtám 10 a 30 dnů uvedeným v tomto odstavci, neboť zastává názor, že by se nejprve mělo provést vyhodnocení uplatňování těchto lhůt, které byly převzaty z dohody o usnadnění udělování víz s Ruskem. **AT** tento názor podpořilo. S cílem stanovit realistické lhůty **BE** navrhla, že by měly být stanoveny v souladu s použitými postupy (pohovor, „konzultace 5 B“, zastoupení, atd.) a doplnila, že by bylo vhodnější, kdyby lhůta začala běžet (pokud možno ode dne, kdy je žádost úplná). **SI** a **ES** podporovaly belgický názor. **Komise** tento návrh zvaží.

NL navrhlo nahrazení odkazu na konkrétní počet dní výrazem „v přiměřené době“.

SK, HU, DK, SE a NO považovaly tyto lhůty za příliš krátké. **HU** navrhlo vypuštění výrazu „v jednotlivých případech“.

³ **PL**, odkazujíc na čl. 9 odst. 2, považovalo tuto lhůtu za příliš krátkou.

⁴ Podle názoru **PL** by mělo být možné prodloužit tuto lhůtu o 30 dní.

⁵ **Komise** vzala na vědomí všeobecnou zdrženlivost delegací ohledně jednotných lhůt, zdůraznila však, že je nemyslitelné připravovat kodex o vízech bez zmínky tohoto podstatného aspektu při vyřizování žádostí o víza, neboť značné rozdíly ve lhůtách vydávání jsou důvodem pro obchodování s vízy. **Komise** delegacím připomněla, že lhůty pro odpověď na předcházející konzultaci byly zkráceny (viz článek 9) a že byl navržen spíše systém „informací“ než konzultací. **Předsedající** chtěl vědět, jaký následek by mělo nedodržení předepsaných lhůt.

2. Diplomatické mise nebo konzulární úřady rozhodnou o době platnosti víza a délce povoleného pobytu na základě všech údajů, které mají k dispozici a které se týkají účelu a doby trvání zamýšleného pobytu nebo průjezdu, přičemž zohlední konkrétní situaci žadatele. U jednorázových průjezdních víz a letištních průjezdních víz činí dodatečná „odkladná lhůta“¹ sedm dní a u jednorázových² víz kategorie „C“ patnáct dní.

¹ CZ a NL vyslovily nesouhlas se systematickým udělováním „odkladné lhůty“ s pevně stanoveným počtem dní, ale navrhly, aby byla doplněna slova „může činit sedm/patnáct dní“ nebo slova „v zásadě“. FR byla toho názoru, že by se měla ponechat pouze jedna patnáctidenní „odkladná lhůta“ v podobě doporučení.

V odpovědi na připomínku HU a EE uvedl **zástupce Komise (KOM)**, že v této souvislosti je platnost cestovního pasu nepodstatná. **Komise** také připomněla, že znění a doba trvání lhůt byly převzaty ze stávajících příkladů uvedených v příloze 13 Společné konzulární instrukce, avšak že **Komise** by zvážila výslovné určení, že „odkladná lhůta“ se týká platnosti víza a nikoli doby trvání pobytu a že délka této lhůty by měla být stanovena případ od případu.

² V odpovědi na připomínku FR uvedla **Komise**, že se toto ustanovení vztahuje pouze na „jednorázové“ vízum, neboť příčiny, které u tohoto druhu víza odůvodňují odkladnou lhůtu určitého počtu dnů, nepřipadají v úvahu v případě víza, které umožňuje dva nebo více vstupů během období jednoho roku. FR poté navrhla vypustit odkaz na „jednorázový vstup“, aby se zachovala obecná zásada umožnit udělení „odkladné lhůty“.

3. Víza pro více vstupů¹, která svého držitele opravňují k více vstupům, tříměsíčním pobytům nebo několika průjezdům během šestiměsíčního období, mohou být udělena nejvýše na dobu 5 let².

Při rozhodování o udělení tohoto druhu víz jsou zvláště důležitá tato kritéria:

- a) potřeba žadatele často nebo pravidelně cestovat z důvodu jeho zaměstnání nebo rodinného stavu; jedná se např. o podnikatele, úředníky s pravidelnými oficiálními kontakty se členskými státy a orgány Společenství, rodinné příslušníky občanů Unie, rodinné příslušníky státních příslušníků třetí země, kteří mají bydliště v některém z členských států, námořníky^{3 4 5},

¹ **FR** upozornila delegace na technické podmínky sítě VISION, která umožňuje pouze vydání víz platných na dobu 1, 2, 3 atd. let, ale nikoli například na dobu půl roku nebo jednoho a půl roku. To způsobuje problémy u žadatelů, kteří jsou držiteli cestovních pasů (vydávaných některými třetími zeměmi) s velmi krátkou dobou platnosti. **FR** připomněla, že původně byla víza typu „C1“, „C2“, „C3“ atd. odůvodněna pouze různými poplatky, ale po zavedení jednotné sazby již nelze zachování tohoto rozlišení nijak odůvodnit.

PT poznamenalo, že by technické podmínky mohly být upraveny, ale že by se to mělo důkladně zvážit, neboť by takováto změna měla mnoho technických dopadů, případně i na technické provádění VIS.

² **DE** upřednostnila zachování znění Společné konzulární instrukce (část V, oddíl 2.1), přičemž zdůraznila, že vízum pro více vstupů s platností delší než jeden rok by se mělo vydávat pouze ve výjimečných případech a pouze v případě, že předchází vízum s platností jednoho roku bylo použito správně. **IT** s tímto výkladem nesouhlasila. Ani **Komise** nemohla přijmout návrh předložený **DE**.

Viz též připomínky **NO** k bodu 4 přílohy X.

³ Podle **FR** by právní znění nemělo obsahovat podobné příklady. **Komise** poznamenala, že pouhý popis pravidel by nebyl dostačující při zvažování stávajících postupů. Další použití příkladů uvedených v odst. 3 písm. a) by bylo dále rozvinuto v konzulární instrukci.

⁴ Delegace se upozorňují na závěry pracovní skupiny pro víza v červnu roku 2003: **Vydávání víz námořníkům odhlašujícím se z lodí** (dokumenty 15803/02 FRONT 148 VISA 187 COMIX 721, 6579/03 FRONT 16 VISA 33 COMIX 114):

„Předsedající poznamenal, že část I, oddíl 2.1.2 Společné konzulární instrukce pojednává o průjezdních vízech bez stanovení maximální doby platnosti takovýchto víz, přičemž v příloze 13 Společné konzulární instrukce jsou uvedeny různé příklady průjezdních víz. Předsedající z jednání vyvodil, že podle delegací by se námořníkům mohlo vydávat průjezdní vízum pro dva vstupy s platností na jeden rok, shledá-li příslušný orgán, že dotyčná osoba předložila požadované podpůrné dokumenty prokazující smlouvu s přepravní společností (takovéto smlouvy se běžně uzavírají na dobu 9 až 12 měsíců). To by pomohlo předejít praktickým problémům vyplývajícím z výše uvedených dokumentů. Předsedající dále uvedl, že by bylo žádoucí ve vhodné fázi objasnit příslušné části Společné konzulární instrukce, a to vložením konkrétního vyjádření o nejdelší možné době platnosti průjezdních víz, jakož i další příklady možných průjezdních víz.“

⁵ **DE** a **PL** navrhly doplnit slovo „a“ mezi pododstavci a) a b). **Komise** to zváží.

- b) bezúhonnost a spolehlivost žadatele, zejména legální využívání předchozích schengenských¹ víz, jeho ekonomická situace v zemi původu² a jeho skutečný úmysl vrátit se do této země.

3

4. Jakmile bude rozhodnuto o udělení víza, vloží diplomatické mise a konzulární úřady⁴ členských států údaje stanovené v čl. 10 odst. 1 nařízení o VIS do Vízového informačního systému.

¹ **LT** navrhla, aby byl doplněn odkaz na vnitrostátní víza (včetně krátkodobých víz vydávaných členskými státy, které dosud plně neuplatňují schengenské *acquis*). **Komise** připomněla, že VIS nebude obsahovat žádné informace o krátkodobých vízech udělených novými členskými státy, ani o vnitrostátních vízech.

PL navrhlo vypustit odkaz na „Schengen“, aby se ustanovení vztahovalo na všechna víza. Přestože si je vědoma, že v praxi se držení například kanadského víza někdy zohledňuje při zvažování žádosti, vyjádřila se **Komise** proti zahrnutí odkazu na správné použití víz ze zemí mimo Schengen, protože takovéto správné použití jednak nelze ověřit a jednak není znám právní základ pro vydávání víz zeměmi mimo Schengen.

HU upozornilo delegace na znění nadpisu odstavce 3, podle něhož je použití schengenských víz pouze jedním prvkem ke zvážení, který nevylučuje ostatní. **HU** však navrhlo toto znění, které by mělo uspokojit přání všech stran: „legální využívání víz vydaných schengenskými státy...“.

² **FR** se dotázala na význam formulace „země původu“ a „skutečný“ úmysl se vrátit.

Komise poznamenala, že zemí původu může být i země pobytu, pokud žadatel nežije ve své zemi původu. Tato skutečnost by mohla být upřesněna v konzulární instrukci.

³ **FR** navrhla doplnit písmeno c) s odkazem na platnost cestovního pasu, přestože takový odkaz je již obsažen v čl. 12 odst. 1 písm. b).

⁴ **NO** a **SE** s odkazem na dřívější připomínky k článku 3 (15560/1/06, strana 3) navrhly doplnění slov (nebo nahrazení slov „diplomatické mise a konzulární úřady“ slovy) „příslušné orgány“ nebo „vízové orgány“. **Komise** uvedla, že by znění souhlasilo se zněním použitým v nařízení o VIS.

Víza s územně omezenou platností

1. Vízum s územně omezenou platností se uděluje výjimečně v těchto případech¹:
- a) pokud diplomatická mise nebo konzulární úřad považují za nezbytné odchýlit se z humanitárních důvodů, z důvodů národního zájmu nebo vzhledem k mezinárodním závazkům od zásady, že musejí být splněny podmínky vstupu stanovené v čl. 5 odst. 1 Schengenského hraničního kodexu;
 - b) pokud diplomatická mise nebo konzulární úřad považují za nezbytné udělit vízum z humanitárních důvodů, z důvodů národního zájmu nebo vzhledem k mezinárodním závazkům, ačkoli v rámci postupu předchozí konzultace vyjádřil konzultovaný členský² stát své námitky, nebo jestliže k předchozí konzultaci nedošlo z naléhavých důvodů (humanitární důvody, důvody národního zájmu nebo vzhledem k mezinárodním závazkům)³;
 - c) pokud diplomatická mise nebo konzulární úřad z naléhavých důvodů, které jsou žadatelem odůvodněny, udělí nové vízum k pobytu ve stejném šestiměsíčním období žadateli, který v tomto šestiměsíčním období⁴ již využil vízum umožňující pobyt v délce tří měsíců.

5

¹ **BE**, kterou podpořilo **NL**, poznamenala, že by měl být ponechán odkaz na omezenou územní platnost pro území Beneluxu, jak je stanoveno ve Společné konzulární instrukci. **Komise** byla toho názoru, že vzhledem k obecných schengenským pravidlům již není potřeba zachovávat takováto jednotlivá ustanovení, s tím, že se jedná spíše o politickou než o technickou záležitost. **BE** připomněla dějinné souvislosti této spolupráce s tím, že úmluva o společenství Benelux zůstává v platnosti.

² **DE** navrhlo, že by v těchto případech měl být konzultovaný členský stát (který byl proti vydání jednotného víza) informován v odpovídající lhůtě před vydáním víza.

³ **BE** navrhla, aby byl tento pododstavec rozdělen do dvou, neboť se odkazuje na dvě různá kritéria pro udělování víz s omezenou územní platností. **Komise** to zvaží.

AT navrhlo, aby bylo upřesněno, že v jednotlivých případech by víza s omezenou územní platností mohla být platná i pro další státy kromě členského státu, který je udělil. **Komise** vyjádřila obavu, že by takovéto ustanovení zcela změnilo smysl víz s omezenou územní platností a vedlo ke vzniku „tradičních víz s omezenou územní platností“ a „víz s omezenou územní platností na požádání“. **FR** a **EL** se také vyjádřily proti tomuto návrhu delegace **AT**. **NL** navrhlo, aby byl tento výpočet upřesněn v konzulární instrukci.

⁵ **DE** navrhlo, aby byl doplněn odkaz na případ, kdy bylo uděleno vízum s omezenou územní platností, protože nebylo možné nahlédnout do VIS.

V případech uvedených v prvním pododstavci platí udělené vízum pouze na území členského státu, který je udělil¹.

Je-li žadatel držitelem cestovního dokladu, který není uznáván jedním nebo více členskými státy, nikoli však všemi členskými státy, udělí se vízum platné pro území členských států, které tento cestovní doklad uznávají. Pokud členský stát, který vízum udělil, neuznává cestovní doklad žadatele, bude udělené vízum platit pouze v tomto členském státě².

2. Ústřední orgány členského státu, jehož diplomatická mise nebo konzulární úřad udělily vízum s omezenou územní platností v případech uvedených v písmenech a) a b) prvního pododstavce odstavce 1, tuto skutečnost okamžitě oznámí³ ústředním orgánům ostatních členských států.

¹ Podle **BE** a **NL** by se tento odstavce měl vztahovat i na písmeno c).

² **HU** s podporou **FR** navrhlo, aby byl doplněn odkaz na oddělený list pro udělení víza (nařízení 333/2002).

³ **FR** se dotázala, jak by se toto mělo provádět. **Předsedající** navrhl, aby to bylo upřesněno v konzulární instrukci. **IT** byla toho názoru, že předání těchto informací je poměrně bezvýznamné. **Komise** zdůraznila, že návrh byl přizpůsoben skutečnosti: stávající požadavek, aby byly ostatní členské státy informovány o všech případech vydání víz s omezenou územní platností byl zmírněn a byl zachován pouze u případů spojených s „citlivými“ žadateli s tím, že výměna informací by měla být prováděna pouze na ústřední úrovni. Závěrem **Komise** odkázala delegace na čl. 16 odst. 3 nařízení o VIS (*„Postup uvedený v odstavci 2 lze také použít pro přenos informací o vydání víz s omezenou územní platností a ostatních zpráv týkajících se konzulární spolupráce i pro ...“*).

Komise se vyslovila proti doplnění odkazu na písmeno c), jak navrhlo **DE**, protože takovéto případy nelze považovat za „citlivé“.

SI se dotázalo na procento vydaných víz s omezenou územní platností. **Komise** vyzvala delegace, aby si přesné údaje vyhledaly v nově vydaných statistikách, ale uvedla, že v současné době vydává nejvyšší počet víz s omezenou územní platností Francie, Řecko, Itálie a Německo.

Předsedající odkázal delegace na záhlaví článku 21, kde je uvedeno, že by se víza s omezenou územní platností měla vydávat pouze výjimečně.

Letištní průjezdní víza

1. Státní příslušníci třetích zemí uvedených na seznamu¹ obsaženém v příloze VII² musí mít pro tranzit přes mezinárodní tranzitní zóny na letištích členských států letištní průjezdní vízum.
2. Z povinnosti mít letištní průjezdní vízum stanovené v odstavci 1 jsou osvobozeni:
 - a) držitelé jednotného krátkodobého nebo průjezdního víza³ vydaného členským státem⁴,
 - b) státní příslušníci třetí země, kteří jsou držiteli povolení k pobytu uvedeného v příloze VIII⁵, vydaného Andorrou, Japonskem, Kanadou, Monakem, San Marinem nebo Spojenými státy americkými, které zaručuje neomezené právo návratu držitele⁶,

¹ **Komise** připomněla úvodní jednání o této záležitosti (dokument 13611/06, strana 2). Jménem zemí Beneluxu navrhla **BE** vedení dvou oddělených seznamů, aby v případě hromadného přílivu nelegálních přistěhovalců byly členské státy schopny rychle reagovat. **CZ, FR a PL** tento návrh podpořily.

Komise připomněla, že možnost rychlé reakce je již upravena v čl. 64 odst. 2 Smlouvy, který stanoví, že v nouzových situacích mohou být přijata „prozatímní opatření“ a že tento mechanismus by mohl být odpovědí na obavy vyjádřené delegacemi.

HU vzneslo výhradu přezkumu k článku 22 a k příloze VII.

² Uvedeno na straně 15 tohoto dokumentu.

³ **FR** navrhla doplnit, že příslušné vízum musí být stále v platnosti. **Komise** nemá námitek.

⁴ **HU** navrhlo doplnění odkazu na dlouhodobá víza a na povolení k pobytu vydaná členskými státy. **Komise** připomněla, že osoby s povolením k pobytu nepotřebují letištní průjezdní vízum, ale zváží doplnění takového odkazu v zájmu srozumitelnosti.

⁵ Uvedeno na straně 114 tohoto dokumentu.

⁶ **IT** si přála doplnit odkaz na Vatikán.

- c) rodinní příslušníci občanů Unie¹,
- d) držitelé diplomatických pasů²,
- e) členové posádek letadel, kteří jsou státními příslušníky smluvní strany Chicagské úmluvy o mezinárodním civilním letectví³.

¹ **FR** navrhla, aby bylo doplněno, že dotyčná osoba musí mít u sebe doklady, které tuto rodinnou vazbu prokazují. **Komise** se vyjádřila proti tomuto doplnění, neboť na tuto kategorii osob obecně odkazuje čl. 1 odst. 2, a pokud by se zde doplnila „vysvětlivka“, bylo by třeba ji doplnit ve všech případech, v nichž se na tuto kategorii osob vztahují zvláštní výsady vyplývající z ostatních právních předpisů. Kromě toho by pohraniční stráž mohla získat informace o těchto případech z příručky k Schengenskému hraničnímu kodexu.

² Připomínajíc znepokojení vyjádřené členskými státy v souvislosti se svévolným vydáváním služebních pasů některými třetími zeměmi **Komise** uvedla, že **Komise** dala přednost zavedení obecné výjimky pouze pro držitele diplomatických pasů. **DE**, **FR** a **BE** se vyjádřily proti poskytnutí obecné výjimky držitelům jiných druhů cestovních pasů.

³ **FR** navrhla doplnění slov „ve službě“, ale jelikož toto znění dosud patrně nezpůsobilo problémy spojené se zneužíváním, **Komise** upřednostnila zachování stávajícího znění.

Článek 23¹
Zamítnutí víza²

1. Aniž je dotčen čl. 21 odst. 1, udělení víza se³ zamítne, pokud žadatel:
- a) předloží falešný, padělaný nebo pozměněný⁴ cestovní doklad,
 - b) neprokáže dostatečné prostředky pro obživu na celou dobu pobytu a návrat do své země původu nebo do výchozí země, nebo že je schopen si tyto prostředky legálním způsobem opatřit⁵,

¹ Úvodem připomněla **Komise** rozdíl mezi zamítnutím víza - po zvážení žádosti - a nepřipustností (článek 19), s tím, že tento článek pojednává pouze o zamítnutích. **Komise** opět rovněž připomněla, že nařízení o VIS (článek 12) vychází ze stávajícího *acquis*, a že po přijetí kodexu o vízech bude nařízení o VIS pozměněno tak, aby byly zohledněny změny *acquis*.

² **FI** a **EE** vznesly k tomuto článku výhradu.

³ **NL, FR, PL** a **IT** navrhly doplnění slov „v zásadě“. **EE** navrhlo, aby byl článek rozdělen na dvě části, z nichž jedna by pojednávala o důvodech, pro které se vízum „zamítne“, a druhá o důvodech, pro které vízum „lze zamítnout“.

Komise se nad těmito připomínkami pozastavila, neboť toto přání zavést určitou míru pružnosti naznačuje, že členské státy jsou zřejmě ochotny vydávat jednotná víza osobám, které nesplňují podmínky pro vstup uvedené v Schengenském hraničním kodexu, přičemž písmena a) až g) odpovídají čl. 5 odst. 1 Schengenského hraničního kodexu, a z toho důvodu **Komise** nemůže přijmout zavedení takovéto pružnosti.

LV za podpory **NL** navrhla, aby byly důvody pro zamítnutí vázány na ustanovení čl. 18 odst. 1. Podle **LV** by se měl také doplnit odkaz na riziko nedovoleného přistěhovalectví, na vazbu k zemi původu a na úmysl vrátit se. Měl by také být doplněn výslovný odkaz na čl. 18 odst. 7. **Komise** připomněla, že zachování odkazu na „riziko nedovoleného přistěhovalectví“ v nařízení o VIS bylo jednou z nejcitlivějších otázek při jednání s Evropským parlamentem o tomto nařízení.

⁴ **NL** navrhlo doplnit slovo „neplatný“. **AT** za podpory **IT** navrhlo doplnit slova „nebo jiné falešné/padělané nebo pozměněné doklady“.

FR připomněla obecný problém s výčty podmínek: jsou příliš omezující a nikdy nejsou skutečně úplné. V případě cestovního dokladu by žadatel mohl například být zamítnut, pokud je jeho dokument ve špatném stavu, pokud v něm byly provedeny změny, pokud jsou záznamy nečitelné atd. **FR** proto navrhuje doplnění slova „zejména“. **Komise** připomněla, že tento výčet odpovídá důvodům pro zamítnutí vstupu uvedeným v Schengenském hraničním kodexu a navrhla, aby byla sestavena tabulka, která by delegacím tuto souběžnost ozřejmila.

⁵ **LU** navrhlo, aby byla zvýrazněna otázka „sponzorování“.

- c) nezdůvodní dostatečně účel a dobu pobytu,
- d) neprokáže, že uzavřel dostatečné cestovní zdravotní pojištění, pokud se na něj tato povinnost vztahuje,
- e) během období šesti měsíců již tři měsíce pobýval na území členských států,
- f) je osobou vedenou v systému SIS nebo ve vnitrostátní databázi, jíž má být odepřen vstup,
- g) je osobou považovanou za hrozbu pro veřejný pořádek, vnitřní bezpečnost, veřejné zdraví nebo mezinárodní vztahy Evropské unie nebo jejích členských států.

2. Rozhodnutí obsahující přesné^{1 2} důvody zamítnutí se vydává prostřednictvím jednotného formuláře uvedeného v příloze IX³. Tento formulář se použije i v případě, kdy je udělení víza zamítnuto na hranicích.

- ¹ **PL** za podpory **LV** navrhlo vypuštění tohoto slova.
LV, PL, BE a **FR** vznesly k tomuto odstavci konkrétní výhradu. **FR** doplnila, že by systematické zdůvodňování všech zamítnutí bylo příliš těžkým břemenem, zejména v případě, kdy by vyústilo v právní spor (spadající do vnitrostátní pravomoci). **IT** sdílela tento názor a podotkla, že italské orgány nezdůvodňují zamítnutí žádostí o krátkodobá víza za turistickými nebo obchodními účely.
ES by nemohlo přijmout zavedení systematického zdůvodňování zamítnutí žádostí o krátkodobé vízum.
HU bylo toho názoru, že důvody by měly být sděleny pouze na žádost žadatele, jehož žádost byla zamítnuta.
- ² Jelikož jsou norské orgány povinny zdůvodňovat veškerá zamítnutí s použitím vnitrostátního formuláře, **NO** by upřednostnilo, kdyby formulář uvedený v příloze IX stanovil pouze minimální normy pro důvody, které mají být sděleny. **NL** podpořilo návrh na doplnění dalších důvodů. **Komise** by nebyla proti doplnění dalších políček v jednotném formuláři podle výsledku diskuzí o článku 23, ale připomněla delegacím, že po vstupu tohoto nařízení v platnost by se odkaz na vnitrostátní právní předpisy stal neplatným, neboť každé nařízení je členskými státy uplatňováno přímo.
DK by mohlo přijmout zásadu systematického zdůvodňování zamítnutí, ale raději by dále používalo vnitrostátní formulář.
EE poznamenalo, že nežádoucím vedlejším účinkem zavedení systematického zdůvodňování a práva na odvolání proti zamítnutí by mohla být ztráta kontroly nad vydáváním víz, neboť konzulární pracovníci by mohli dávat přednost vydávání víz před jejich zamítáním, aby tak předešli obtížným postupům. **EE** proto navrhlo, aby byl formulář informativní povahy.
- ³ **Komise** připomněla, že tato ustanovení i formulář přesně odpovídají Schengenskému hraničnímu kodexu, jakož i jednotnému formuláři pro odepření vstupu na hranicích uvedenému v příloze V, části B Schengenského hraničního kodexu. **Komise** dále uvedla, že zavedení povinného zdůvodnění zamítnutí a právo na odvolání jsou pro Komisi základními otázkami. **Komise** uvedla, že obava delegací z počtu soudních případů je přehnaná, a dodala, že žadatel, jemuž bylo zamítnuto vízum, protože předložil neplatný cestovní pas, se pravděpodobně nebude proti zamítnutí odvolávat. S odkazem na společnou vízovou politiku **Komise** uvedla, že členské státy si nemohou ponechat možnost volby, zda umožní právo na odvolání. Podle **FR** by se mělo rozlišovat mezi tím, co spadá pod právní předpisy Společenství, a tím, co podléhá vnitrostátním pravomocem, tj., odvolání ve sporných věcech, a proto **FR** navrhla, aby byl zachován odstavec 2 a vypuštěn odstavec 3. **PL** a **IT** tento návrh podpořily.

3. Žadatelé, jejichž žádost o vízum byla zamítnuta, mají právo na odvolání¹. Odvolání se podávají v souladu s vnitrostátními právními předpisy². Žadatelům se poskytnou písemné údaje o kontaktních místech, kde se jim mohou poskytnout informace o zástupcích, kteří jsou v souladu s vnitrostátními právními předpisy oprávněni žadatele zastupovat³.
4. V případech uvedených v čl. 7 odst. 6 informuje diplomatická mise nebo konzulární úřad zastupujícího členského státu žadatele o rozhodnutí, které přijal zastoupený členský stát.
5. Zamítnutí víza nemá vliv na budoucí žádosti o vízum, které budou posuzovány individuálně⁴.

-
- ¹ **Komise** uvedla, že toto ustanovení představuje důležitou inovaci, a zdůraznila, že právo na odvolání se týká pouze zamítnutí, a nikoli případů nepřipustnosti. **EE** vzneslo výhradu, neboť stávající estonské vnitrostátní právní předpisy neposkytují žadatelům, jejichž žádost vízum byla zamítnuta, právo na odvolání. **HU, CZ, LV, AT a SK** vznesly k tomuto odstavci podstatnou výhradu, přičemž **HU** se obávalo, že toto ustanovení by mohlo představovat příliš velkou zátěž pro konzulární pracovníky, kteří by své úsilí měli věnovat spíše posuzování žádostí o vízum. **DE** rovněž vzneslo výhradu přezkumu k tomuto odstavci, neboť vnitrostátní právní předpisy umožňují takovéto odvolání pouze v konkrétních případech. Podle **DE** jsou informace uvedené v posledním poličku jednotného formuláře (příloha IX) pro žadatele dostačující.
- ² **PT** navrhlo vypuštění třetí věty tohoto odstavce. **FR, PL, LU, IT, PT, NL, ES, SE, SI a EL** tento návrh podpořily. **Komise** uvedla, že by věta mohla být přepracována, neboť jejím účelem není stanovit podrobný seznam právníků, ale poskytnout obecné informace ve smyslu Schengenského hraničního kodexu. **HU** navrhlo pro první větu toto znění: „Žadatelé, jejichž žádost o vízum byla zamítnuta, mají právo na odvolání v souladu s vnitrostátními právními předpisy.“ **BE** se vyjádřila pro zachování znění navrženého Komisí, neboť považuje obavy delegací, že odmítnutí žadatelé se budou proti těmto záporným rozhodnutím hromadně odvolávat, za přehnané. Většina odmítnutých žadatelů jednoduše podá novou žádost. **EL** tento názor sdílelo a podotklo, že řecké zákony již upravují právo odmítnutých žadatelů na odvolání. **Komise** ve své odpovědi na připomínku ze strany **NL** uvedla, že nic členským státům nebrání v tom, aby si zachovaly dvojí systém odvolání (tj. správní a soudní řízení). Cílem tohoto ustanovení je pouze zakotvit právo na odvolání.
- ³ **SE** vzneslo k tomuto odstavci konkrétní výhradu a uvedlo, že by měl být přezkoumán v souvislosti s „rozsudkem Soudního dvora ve věci C-503/03 ze dne 31. ledna 2006“. **PL** tento požadavek podpořilo.
- ⁴ **NL, HU, AT a FR** se vyjádřily proti této formulaci a **NL** navrhlo, že by se takovéto znění mohlo doplnit do konzulární instrukce. **Komise** by byla ochotna znění přepracovat, ale zdůraznila, že je důležité toto výslovně uvést v právním textu, kromě jiného i vzhledem k jednáním vedeným v minulosti s Evropským parlamentem o nařízení o VIS, při nichž EP na tuto zásadu kladl velký důraz.

Článek 24

Práva plynoucí z uděleného víza

Být držitelem krátkodobého víza nebo průjezdního víza neznamena automaticky právo na vstup.

Článek 25

Vyplňování vízového štítku

1. Při vyplňování vízového štítku uvedou diplomatické mise a konzulární úřady² členských států povinné údaje stanovené v příloze X a vyplní strojově čitelnou zónu podle 6. vydání dokumentu Mezinárodní organizace pro civilní letectví (ICAO) č. 9303 v části 1n (červen 2006).
2. Členské státy mohou v oddíle „poznámky“ vízového štítku doplnit vnitrostátní údaje, které neopakují povinné údaje v příloze X.
3. Veškeré záznamy na vízovém štítku se vytisknou. Vízové štítky lze vyplnit ručně pouze v případě technických problémů způsobených vyšší mocí³.

¹ **Komise** uvedla, že by měl být doplněn odkaz na článek 12 nařízení o VIS. „Informace o zamítnutých žádostech o vízum se zaznamenávají do VIS v souladu s článkem 12 nařízení o VIS.“

² **NL** navrhlo doplnit „vízové orgány“. Ve svém vyjádření k návrhu **předsedajícího Komise** zdůraznila, že „diplomatické mise a konzulární úřady“ by nemohly být systematicky nahrazeny „vízovými orgány“ v celém znění.

³ **EE** se dotázalo, zda je toto ustanovení stále podstatné, neboť vízové štítky musejí být vydávány s fotografií držitele (viz též přílohu X, bod 9). **AT** se dotázalo, zdali takové případy mají být oznamovány. **LU** zastávalo názor, že výměna takovýchto informací není přínosem.

Článek 26

Zneplatnění vyplněných vízových štítků

1. Na vytištěném¹ vízovém štítku² nelze provádět žádné³ změny ručně.
2. Je-li chyba na štítku zjištěna před jeho vlepením do cestovního pasu, štítek se zničí.
3. Je-li chyba zjištěna po vlepení štítku do cestovního pasu, štítek se zneplatní tak, že se přeškrtně červeným křížem⁴ a vlepí se štítek nový.
4. Je-li chyba zjištěna poté, co byly příslušné údaje zapsány do VIS podle článku 8 nařízení o VIS, chyba se opraví v souladu s čl. 21 odst. 1 nařízení o VIS.

Článek 27

Připevňování vízových štítků

1. Vytištěný vízový štítek s údaji, které stanoví článek 25 a příloha X, se nalepí na první volnou stránku v cestovním pasu, která neobsahuje žádné záznamy nebo razítka, kromě razítka prokazujícího podání žádosti.

Štítek je třeba přesně vyrovnat s okrajem stránky cestovního dokladu a nalepit co nejbližší k tomuto okraji. Strojově čitelná zóna štítku se vyrovná s okrajem stránky.

¹ EL navrhlo nahradit slovo „vytištěném“ slovem „vyplněném“.

² HU navrhlo, aby byl tento odstavec přemístěn do článku 25. NL se dotázalo, jak lze toto ustanovení sloučit s čl. 31 odst. 1.

³ HU navrhlo doplnit slovo „dodatečné“.

⁴ NL se pozastavilo nad důvodem k tomuto ustanovení. HU navrhlo v těchto případech doplnit následující údaj, aby se předešlo problémům, které by pro držitele mohly vzniknout na hranicích nebo při žádosti o nové vízum: „zrušeno bez závaznosti pro budoucnost“.

2. ^{1 2}Razítko diplomatické mise nebo konzulárního úřadu³, které vízum udělily, se umístí do oddílu „POZNÁMKY“ tak, aby přesahovalo ze štítku na stránku cestovního dokumentu.

Pouze v případech⁴, kdy je nutné upustit od vyplnění strojově čitelné zóny, může být razítko vyznačeno do této zóny, která se tak stane nepoužitelnou. Velikost a obsah razítka a barvu, která má být použita, stanoví vnitrostátní předpisy členského státu.

3. ⁵Aby se zamezilo opakovanému používání vízového štítku nalepeného na jednotný vzor formuláře, vyznačí se úřední razítko diplomatické mise nebo konzulárního úřadu, které vízum udělily, vpravo zároveň přes štítek a formulář tak, aby nebránilo při čtení polí a poznámek a nezasahovalo do strojově čitelné zóny, je-li vyplněna.

4. Pokud členský stát, který vízum udělil, neuznává cestovní doklad žadatele, použije se samostatný list pro vyznačení víza⁶.

5. Jednotlivá víza, která byla udělena doprovázejícím osobám podle čl. 13 odst. 1, které jsou uvedeny v cestovním dokladu žadatele, se vyznačí do tohoto cestovního dokladu.
Pokud členský stát, který vízum udělil, neuznává cestovní doklad, ve kterém jsou uvedeny doprovázející osoby žadatele, vyznačí se jednotlivá víza na samostatný list pro vyznačení víz.

¹ HU je proti tomu, aby právní text obsahoval všechny tyto technické specifikace. **Komise** je stejného názoru jako HU, ale přeje si zachování podrobných specifikací z důvodu právní jistoty, zejména aby se zajistilo, že konzuláty budou postupovat stejným způsobem.

² AT vznesla výhradu k odstavcům 2 a 3 týkajících se otázky přínosu razítka.

³ PL a FR navrhly nahradit výraz „diplomatická mise nebo konzulární úřad“ výrazem „správní orgány“, s čímž **Komise** souhlasila a připomněla, že se jedná o horizontální otázku, která se objevuje v celém textu.

⁴ NL vyjádřilo názor, že znění je příliš složité a otázala se, co přesně znamená pojem „...v případech...“.

⁵ PT navrhlo zaměnit pořadí odstavců 3 a 4 a nahradit pojem „jednotný vzor“ pojmem „oddělený list“. **Komise** obě poznámky zvaží.

⁶ **Komise** ověří, zda je zde nutný odkaz na čl. 10 odst. 1, jak navrhuje SI.

Kapitola IV

Změna doby platnosti uděleného víza

Článek 28¹

Prodloužení

1. Doba platnosti nebo doba trvání pobytu uděleného krátkodobého víza nebo průjezdního víza se prodlouží² na žádost držitele, pokud prokáže případ vyšší moci, humanitární důvody, vážné pracovní nebo osobní důvody³.
2. Prodloužení víza podle odstavce 1 nesmí vést za žádných okolností ke změně druhu víza nebo k době trvání pobytu, která překročí tři měsíce (krátký pobyt) nebo deset dní (průjezd).
3. Pokud nerozhodnou správní orgány prodlužující vízum jinak, zůstane územní platnost prodlouženého víza stejná jako u víza původního.
4. Správním orgánem příslušným k prodloužení víza je správní orgán toho členského státu, na jehož území se státní příslušník třetí země v době podání žádosti o prodloužení nachází.

Členské státy oznámí Komisi orgány, které jsou příslušné pro prodlužování víz.

¹ **EL, AT a PT** mají obecnou výhradu k celému článku. **EL** položilo otázku, co znamená „vyšší moc a humanitární důvody“. **FR** se dotázala, proč by žadatel o prodloužení víza neměl povinnost prokázat své osobní finanční prostředky, když ji má žadatel o vízum. **BE** vznesla výhradu přezkumu. **SI** vzneslo dotaz, zda je třeba použít postup v případě, kdy je o vízum žádáno na hranici. **Komise** to zváží.

² **NL, SK, AT, PT, NO, IT a FR** navrhly „může prodloužit“ namísto „se prodlouží“.

³ **HU** navrhlo ponechat pouze posledně jmenované důvody a ty předchozí vypustit a položilo otázku ohledně formy žádosti (ústní, písemná). **HU** rovněž navrhlo doplnit znění pro případ, že se prodloužení může použít z moci úřední. **Předsedající** navrhl rozdělit odstavec 1 na dva odstavce, které by se vztahovaly na dvě různé situace:

1) prodloužení z důvodu vyšší moci a z humanitárních důvodů

2) prodloužení z vážných pracovních nebo osobních důvodů, které by měly být prokázány.

Komise tyto návrhy zváží.

5. Za prodloužení víza se hradí poplatek ve výši 30 EUR¹.
6. Prodloužení jednotných víz se provádí formou razítka², které odpovídá vzoru uvedenému v příloze XI. Příslušný orgán připojí také své razítko.
7. Údaje o prodloužení víz se zaznamenávají do VIS v souladu s článkem 12 nařízení o VIS.

Článek 29

Prohlášení víza za neplatné

1. Vízum může³ prohlásit za neplatné:
 - a) diplomatická mise nebo konzulární úřad, jež vízum udělily, aby znemožnily držiteli víza vstoupit na území členských států, ukáže-li se po udělení víza, že držitel nesplňuje podmínky nutné pro udělení víza,
 - b) orgán hraniční kontroly podle ustanovení čl. 13 odst. 1 a přílohy V části A bodu 2 Schengenského hraničního kodexu.
2. Informace o vízech prohlášených za neplatné se zaznamenává do VIS v souladu s článkem 11 nařízení o VIS.
3. Prohlásí-li vízum za neplatné podle odstavce 1 písm. b) orgán hraniční kontroly jiného členského státu než toho, který vízum udělil, musí být členský stát, který vízum udělil, o této skutečnosti informován.

¹ NL navrhlo stanovit výši poplatku v příloze, aby se mohla snadno měnit. **Komise** chtěla, aby byla ponechána přímo v textu, což znamená, že v případě změny je třeba dodržet právní postup.

² Více členských států kritizovalo volbu razítka a z bezpečnostních důvodů by spíše dávalo přednost štítku. **Komise** poznamenala, že volba štítku by znamenala, že každý orgán příslušný pro udělení prodloužení by musel mít k dispozici čisté štítky.

³ PL a HU navrhly nahradit slova „může prohlásit“ slovy „prohlásí“.

Článek 30
Zrušení víza

1. Vízum může zrušit:
 - a) diplomatická mise nebo konzulární úřad, jež vízum udělily, pokud o to držitel víza požádá. V takovém případě musí být vízový štítek označen razítkem, že vízum bylo zrušeno na žádost jeho držitele,
 - b) příslušný orgán poté, co držitel víza vstoupil na území členských států, pokud přestal splňovat podmínky vstupu, které stanoví čl. 5 odst. 1 Schengenského hraničního kodexu¹.
2. Údaje o zrušení víz se zaznamenávají do VIS v souladu s článkem 11² nařízení o VIS.
3. Zruší-li vízum podle odst. 1 písm. b) příslušné orgány jiného členského státu než toho, který vízum udělil, musí být členský stát, který vízum udělil, o této skutečnosti³ informován.

¹ **Komise** souhlasila s NL, že odkaz na razítko je stejně nutný jako v písmeni a).

² **Komise** uvedla, že správný odkaz je na článek 13.

³ **Komise** zdůraznila, že jelikož nebylo vydáno žádné automatické upozornění ze strany VIS poté, co do něj byla informace vložena, bylo by vhodné informovat členský stát udělující vízum, avšak mohla by tuto povinnost v případě potřeby vypustit.

Článek 31

Zkrácení doby trvání pobytu stanovené ve vízu

1. Orgány hraniční kontroly¹ mohou rozhodnout o zkrácení doby trvání pobytu stanovené ve vízu², pokud zjistí, že držitel víza nemá dostatečné prostředky k obživě³ na zamýšlenou dobu pobytu⁴.
2. Údaje o zkrácení doby trvání pobytu stanovené ve vízu se zaznamenávají do VIS v souladu s článkem 11 nařízení o VIS.

Kapitola V

Víza udělená na vnějších hranicích

Článek 32

Víza udělená na vnějších hranicích

1. Krátkodobá víza nebo průjezdní víza lze udělit na vnějších hranicích pouze tehdy, pokud budou splněny tyto podmínky⁵:
 - a) žadatel splňuje podmínky stanovené v čl. 5 odst. 1 Schengenského hraničního kodexu,
 - b) žadatel neměl možnost požádat o vízum předem,

¹ EE navrhlo nahradit slova „orgány hraniční kontroly“ slovy „orgány vykonávající dohled nad přistěhovalectvím“.

² NL, PL a DE vznesly dotaz, jak v praxi postupovat pro účely zaznamenání rozhodnutí o zkrácení doby platnosti víza.

³ LU a SI zdůraznily, že kontrolování prostředků k obživě by bylo pro příslušníky pohraniční stráže obtížné. Komise připomněla delegacím, že tato kontrola již byla naplánována v rámci schengenského systému (SCH/Com-ex (93) 24) a rovněž se provádí v souladu se Schengenským hraničním kodexem. NO informovalo o tom, že jeho orgány by mohly vízum odejmout, pokud by tato podmínka nebyla nadále plněna.

⁴ Na žádost několika delegací Komise přesně stanoví, jak bude nutné v praxi rozhodovat o zkrácení doby platnosti víza (vízum, které má být zrušeno, vydání nového vízového štítku...).

⁵ FR navrhla doplnit slova „ve výjimečných případech“.

- c) žadatel předloží doklady, kterými prokáže nepředvídatelné a naléhavé důvody ke vstupu¹, a
 - d) návrat žadatele do jeho země původu nebo průjezdu přes jiné státy, než jsou členské státy, které plně uplatňují schengenské *acquis*, je považován za jistý.
2. Je-li žádost o vízum podána na vnějších hranicích, požadavek, aby měl držitel uzavřené cestovní zdravotní pojištění, se neuplatní².
3. Vízum udělené na vnější hranici může mít podobu
- a) krátkodobého víza pro jednorázový vstup, které opravňuje držitele k pobytu na maximální dobu 15 dnů ve všech členských státech, nebo
 - b) průjezdního víza pro jednorázový vstup platného pro všechny členské státy, které opravňuje držitele k průjezdu na maximální dobu 5 dnů.
4. Nejsou-li splněny podmínky stanovené v čl. 5 odst. 1 Schengenského hraničního kodexu, mohou orgány příslušné pro udělení víza na hranicích udělit pouze vízum s územně omezenou platností podle čl. 21 odst. 1 písm. a) pro území členského státu, který vízum uděluje.

¹ **BE, NL, MT** navrhly sloučit písmena b) a c).

² **EE, LU, FI, LV** byly toho názoru, že žadatel by měl být stále povinen prokázat, že má cestovní zdravotní pojištění. **EE** zamýšlelo předložit návrh nového znění.

5. Státnímu příslušníkovi třetí země spadajícímu do kategorie osob, u kterých se vyžaduje předchozí konzultace podle článku 9, nelze v zásadě udělit vízum na hranicích.

Těmto osobám lze ve výjimečných případech udělit na hranicích pouze vízum s územně omezenou platností podle čl. 21 odst. 1 písm. b) pro území členského státu, který vízum uděluje.

6. Použijí se¹ ustanovení o odůvodňování a oznamování rozhodnutí o zamítnutí a ustanovení týkající se odvolání² obsažená v článku 23 a příloze IX.

Článek 33³

Víza udělovaná projíždějícím námořníkům⁴ na vnějších hranicích

1. Námořníkovi, který musí mít při překračování vnějších hranic členských států vízum⁵, může být uděleno průjezdní vízum na hranicích, pokud
- e) splňuje podmínky stanovené v čl. 32 odst. 1 a
 - f) překračuje dotyčné hranice, aby nastoupil, přestoupil nebo vystoupil z lodi, na níž bude pracovat nebo pracoval jako námořník⁶.

¹ SE, FI, DE, AT, SK, PL, EE, LT vznesly výhradu přezkumu. FR navrhla vypustit tento odstavec. BE a NL zdůraznily nebezpečí dvojího uplatňování hraničního kodexu a kodexu o vízech na stejnou záležitost.

² DE vzneslo výhradu přezkumu.

³ EL a CY vznesly výhradu.

⁴ SK vzneslo dotaz, zda je třeba rozlišovat mezi výrazy „seamen“ a „seafarers“.

⁵ FI a DE se domnívají, že by měla být stanovena možnost udělení skupinových víz. Komise nebyla pro zachování tohoto druhu víz.

⁶ PT se domnívalo, že by mělo být na členských státech, aby dovolily námořníkům vystoupit z lodi bez víza, a navrhlo doplnit na konec tohoto písmene znění „...nebo na základě povolení vystoupit na břeh.“ Komise vzala návrh na vědomí. BE varovala, že návrh PT by mohl představovat příklad neslučitelnosti mezi Úmluvou FAL a právními předpisy ES týkajícími se námořníků, což bylo na pořadu jednání Strategického výboru pro přistěhovalectví, hranice a azyl/Smíšeného výboru dne 21. listopadu 2007.

2. Než udělí na hranicích vízum projíždějícímu námořníkovi, musí příslušné vnitrostátní orgány dodržet pravidla stanovená v části 1 přílohy XII a zajistit, aby došlo k výměně potřebných údajů týkajících se tohoto námořníka na základě náležitě vyplněného formuláře pro projíždějící námořníky, jak je stanoveno v části 2 přílohy XII¹.
3. Tento článek se použije, aniž je dotčen čl. 32 odst. 3, 4 a 5².

¹ **NO** se dotázalo, zdali námořník musí být držitelem čísla pasu i námořnické knížky. **Komise** odpověděla, že část 2 přílohy XII byla převzata z nařízení (ES) č. 415/2003 a že členské státy používají toto nařízení od té doby bez jakýchkoli problémů. **Komise** je ochotna v případě potřeby toto znění změnit.

² Na žádost BE a NL navrhla **Komise** doplnit odkaz na čl. 32 odst. 2 a 6.

Článek 34¹

Organizace vízových oddělení

- 1.² Členské státy odpovídají³ za organizaci vízových oddělení svých diplomatických misí a konzulárních úřadů⁴.

Aby se zabránilo snížení stupně bdělosti a k ochraně pracovníků před tlakem na místní úrovni, vytvoří se systémy rotace pracovníků, kteří jsou v přímém styku s žadateli o vízum. Aniž je dotčena kvalita služeb nebo znalosti při plnění úkolů, budou pracovníci obměňováni alespoň každých šest měsíců⁵. Zvláštní pozornost je třeba věnovat jasným strukturám práce a jednoznačnému přidělování/rozdělování povinností při přijímání konečných rozhodnutí o žádostech o vízum. Konzultační přístup do VIS a SIS a k dalším důvěrným informacím je vyhrazen omezenému počtu vyslaných stálých pracovníků vybavených náležitým oprávněním⁶. Aby nedocházelo k neoprávněnému přístupu do těchto databází, přijmou se vhodná opatření.

¹ SE vzneslo výhradu vůči celému článku.

² NL vzneslo výhradu.

³ Komise navrhla změnit uspořádání znění tak, aby se výraz „členské státy odpovídají“ vztahoval na ustanovení celého článku.

⁴ NL a SI navrhly nahradit výraz „diplomatické mise a konzulární úřady“ v celém znění výrazem „vízové orgány“.

⁵ NL, BE, SE, SK, EE, PT, DK, NO, EL, FR, CY a FI zastávaly názor, že období 6 měsíců je příliš krátké, a zdůraznily, že rotace není možná v případech, kdy se jedná pouze o jednu osobu. LV a IT souhlasily se zásadou rotace, avšak zdůraznily potřebu pružnosti při jejím uplatňování. LU navrhlo vypustit první dvě věty tohoto pododstavce FR navrhla vypustit celý pododstavec.

⁶ NL, BE, SE, SK, DK a FI navrhly nahradit výraz „vyslaných stálých pracovníků vybavených náležitým oprávněním“ „pracovníků vybavených náležitým oprávněním“, jako ke tomu v nařízení o VIS. LU se domnívalo, že volba by se měla přenechat dotyčným členským státům. LT navrhla vypustit výraz „vyslaných“.

2. Uchovávání a používání vízových štítků podléhá přísným bezpečnostním opatřením, aby se zabránilo podvodům nebo ztrátám¹. Vydané i znehodnocené vízové štítky musí být registrovány².
3. Diplomatické mise a konzulární úřady členských států archivují papírové kopie žádostí o vízum. Každý jednotlivý spis obsahuje formulář žádosti, kopie příslušných podkladů, záznam o provedených ověřeních a kopii uděleného víza³, aby konzulární pracovníci byli schopni případně nově posoudit okolnosti, za kterých bylo rozhodnuto o žádosti. Jednotlivé spisy se uchovávají po dobu pěti let, jak v případě udělení víza, tak i v případě jeho zamítnutí⁴.

¹ **SK** a **FR** navrhly vypustit první větu, neboť ji v této souvislosti považovaly za příliš technickou.

² **DE** považuje odstavec za příliš technický pro právní ustanovení. Měl by být uveden v příručce. **DE** kromě toho uvedlo, že seznam vízových štítků i vízové štítky samotné by měly být uchovávány odděleně, aby se zabránilo ztrátě údajů o číslu víza v případě krádeže.

³ **NL, DE, DK, BE** a **LV** zastávaly názor, že kopie víza není nutná, neboť se již uchovává ve VIS.

⁴ **EE, HU** a **SE** nesouhlasily s požadavky obsaženými v tomto odstavci. **SE, DK, NO, BE, LV** a **PT** chtěly uvést pouze výraz „kopie“ namísto „papírové kopie“. **SK** souhlasilo s návrhem Komise a navrhlo jistou míru pružnosti v otázce elektronické nebo papírové podoby kopií. Kromě toho se **SK** domnívalo, že závěr prvního pododstavce není zapotřebí. **Komise** zdůraznila, že delegace byly proti elektronickým kopiím v rámci jednání o nařízení o VIS. **Předsedající** zdůraznil nezbytnost uchovávání papírové kopie, neboť ta obsahuje podpis žadatele, který jím potvrzuje správnost údajů uvedených ve formuláři. **SE, NL, DK, BE, LV** a **CZ** považovaly lhůtu 5 let za příliš dlouhou. **LT** zdůraznila, že by se mělo rozlišovat mezi zamítavým rozhodnutím o žádosti o udělení víza (5 let by bylo v pořádku) a kladným rozhodnutím (měla by být stanovena kratší lhůta). **FR** vznesla výhradu přezkumu celého odstavce. **NL, DE** a **BE** se otázaly, kdy začíná běžet lhůta: dnem schválení, dnem podání žádosti...?. **Komise** odpověděla, že by to mělo být dnem přijetí rozhodnutí. **HU** uvedlo, že by se mělo sladit označení víz jako neplatná, zrušená, neplatná od počátku, zamítnutá. **Komise** souhlasila s opravou. **BE** vznesla výhradu přezkumu k zásadě uchovávání dokladů v případě udělení víza.

Článek 35¹

Zdroje pro vyřizování žádostí o vízum a monitorování diplomatických misí a konzulárních úřadů

1. Členské státy nasadí do svých diplomatických misí a konzulárních úřadů dostatečný počet způsobilých pracovníků k vyřizování žádostí o vízum tak, aby bylo zajištěno účinné a harmonizované zacházení se žádostmi a se žadateli². Prostory musí přiměřeným způsobem splňovat funkční požadavky a umožňovat vhodná bezpečnostní opatření.
2. Ústřední orgány členských států poskytnou jak vyslaným, tak v místě zaměstnaným pracovníkům odpovídající odbornou přípravu a odpovídají za poskytnutí úplných, přesných a aktualizovaných informací o příslušných ustanoveních práva Společenství a vnitrostátních právních předpisů.
3. Ústřední orgány členských států zajistí častou a přiměřenou kontrolu postupu vyřizování žádostí o vízum a přijmou nápravná opatření v případě zjištění odchylek od těchto ustanovení.

¹ **FR** a **NL** navrhly vypustit celý článek.

² **CZ** zdůraznila, že by mělo být učiněno doporučení ohledně počtu zaměstnanců potřebných v závislosti na stupni obtíží, na které by pracovníci mohli narazit se zřetelem na rozsah nelegální migrace na daném místě. **PL** zastávalo názor, že přijatelná pracovní zátěž a odměna za práci musí být řešena ve vztahu s konzuláty, které čelí vysokému stupni nedovoleného přistěhovalectví. **IT** má za to, že je příliš obtížné vložit tento druh údajů do právního dokumentu. **BE** odkázala na 10. bod odůvodnění návrhu tohoto nařízení a uvedla, že je dostačující k vyřešení této otázky. **Komise** trvala na významu uchování těchto ustanovení, zejména výrazu „dostatečný počet“ pro EP vzhledem k potřebě externího zajištění.

Článek 36¹

Jednání pracovníků při vyřizování žádostí o vízum

1. Diplomatické mise a konzulární úřady členských států zajistí, aby se se žadateli jednalo zdvořile.
2. Konzulární pracovníci při výkonu svých povinností plně respektují lidskou důstojnost. Všechna přijatá opatření jsou přiměřená sledovaným cílům.
3. Při plnění svých úkolů nesmí konzulární pracovníci diskriminovat žádné osoby na základě pohlaví, rasového nebo etnického původu, náboženského vyznání či přesvědčení, zdravotního postižení, věku nebo sexuální orientace.

Článek 37

Formy spolupráce v oblasti přijímání žádostí o vízum

Členské státy mohou navázat tyto formy spolupráce:

- a) „společné umístění“: pracovníci diplomatických misí a konzulárních úřadů jednoho nebo více členských států zpracovávají žádosti (včetně biometrických identifikátorů), které jim byly doručeny na diplomatickou misi a konzulární úřad jiného členského státu, a používají zařízení tohoto členského státu. Dotyčné členské státy se dohodnou jak na trvání a podmínkách pro ukončení společného umístění, tak i na podílu z administrativních poplatků, které obdrží členský stát, jehož diplomatická mise nebo konzulární úřad se využívá.

¹ **NL, FR, IT, EE a SK** vznesly výhradu namítající, že toto by nemělo být obsaženo v právních předpisech, nýbrž spíše v bodech odůvodnění.

- b) „společná střediska pro podávání žádostí“: pracovníci diplomatických misí a konzulárních úřadů dvou nebo více členských států jsou společně umístěni v jedné budově, aby mohli přijímat žádosti o udělení víz (včetně biometrických identifikátorů), které jim jsou určeny. Žadatelé jsou odkázáni na členský stát odpovědný za zpracování žádosti o udělení víza. Členské státy se dohodnou na trvání této spolupráce a podmínkách jejího ukončení i na nákladech, které zúčastněné členské státy nesou společně. Jeden členský stát odpovídá za smlouvy týkající se logistických a diplomatických vztahů s hostitelskou zemí.
- c) spolupráce s externími poskytovateli služeb: pokud z důvodů souvisejících s místní situací na konzulárním úřadě není vhodné vybavit konzulární úřad pro získávání/odběr biometrických identifikátorů nebo zřídit společné umístění nebo společné středisko pro podávání žádostí o vízum, může členský stát nebo několik členských států společně spolupracovat s externím poskytovatelem služeb při přijímání žádostí o vízum (včetně biometrických identifikátorů). V takovém případě příslušné členské státy při zpracování žádosti o vízum nadále odpovídají za dodržování pravidel pro ochranu údajů.

Článek 38

Spolupráce s externími poskytovateli služeb

1. Spolupráce s externími poskytovateli služeb má tyto podoby:
 - a) externí poskytovatel služeb působí jako telefonické centrum, které poskytuje obecné informace ohledně požadavků na předkládání žádostí o vízum a provozuje systém týkající se sjednávání schůzek; nebo

b) externí poskytovatel služeb poskytuje obecné informace ohledně požadavků na předkládání žádostí o vízum, shromažďuje žádosti, podklady a biometrické údaje od žadatelů o vízum, vybírá poplatky za zpracování žádostí (jak stanoví článek 16) a předává úplné spisy a údaje diplomatické misi nebo konzulárnímu úřadu členského státu, který je příslušný ke zpracování žádosti.

2. Dotčený členský stát (dotčené členské státy) si zvolí externího poskytovatele služeb, který je schopen zajistit všechna technická a organizační bezpečnostní opatření a odpovídající technická a organizační opatření vyžadovaná členským státem (členskými státy) k ochraně osobních údajů proti náhodnému nebo protiprávnímu zničení nebo náhodné ztrátě, pozměnění, neoprávněnému zveřejnění nebo přístupu, zejména pokud zpracování zahrnuje předávání údajů prostřednictvím sítě i přijímání spisů a údajů od konzulárních úřadů a jejich předávání, jakož i proti všem jiným protiprávním formám zpracování. Při výběru externích poskytovatelů služeb prověří diplomatické mise nebo konzulární úřady členských států finanční zajištěnost a důvěryhodnost společnosti (včetně potřebných licencí, zápisu v obchodním rejstříku, stanov společnosti, bankovních smluv) a zajistí, aby nedošlo ke střetu zájmů.
3. Externí poskytovatelé služeb nemají za žádným účelem přístup do Vízového informačního systému (VIS). Přístup do VIS je vyhrazen výlučně řádně pověřeným pracovníkům diplomatických misí nebo konzulárních úřadů.

4. Dotčený členský stát (dotčené členské státy) uzavře (uzavřou) s externím poskytovatelem služeb smlouvu podle článku 17 směrnice 95/46/ES. Před uzavřením této smlouvy informuje diplomatická mise nebo konzulární úřad dotčeného členského státu v rámci místní konzulární spolupráce diplomatické mise a konzulární úřady jiných členských států a delegaci Komise o důvodu, na jehož základě je smlouva nezbytná.
5. Kromě povinností stanovených v článku 17 směrnice 95/46/ES obsahuje smlouva rovněž ustanovení, která:
- a) vymezují přesné povinnosti poskytovatele služeb,
 - b) stanoví povinnost poskytovatele služeb jednat na základě pokynů příslušného členského státu a zpracovávat z pověření příslušného členského státu údaje výlučně z důvodu zpracování osobních údajů uvedených v žádosti o vízum v souladu se směrnicí 95/46,
 - c) stanoví povinnost poskytovatele služeb poskytnout žadatelům informace uvedené v nařízení o VIS,
 - d) kdykoliv umožní přístup konzulárních pracovníků do objektů poskytovatele služeb,
 - e) stanoví povinnost poskytovatele služeb dodržovat pravidla utajení (včetně ochrany údajů shromážděných v souvislosti se žádostmi o vízum),
 - f) obsahují doložku o pozastavení a ukončení.

6. Dotčený členský stát (dotčené členské státy) dohlíží na plnění smlouvy, včetně:
- a) obecných informací, které poskytovatel služeb sděluje žadatelům o vízum,
 - b) technických a organizačních bezpečnostních opatření a přiměřených technických a organizačních opatření k ochraně osobních údajů proti náhodnému nebo protiprávnímu zničení nebo náhodné ztrátě, pozměnění, neoprávněnému zveřejnění nebo přístupu, zejména pokud zpracování zahrnuje předávání údajů prostřednictvím sítě, jakož i proti všem jiným protiprávním formám zpracování a přijímání spisů a údajů od konzulárních úřadů a jejich předávání,
 - c) získávání biometrických identifikátorů,
 - d) opatření pro zajištění souladu s ustanoveními o ochraně údajů.
7. Celková částka poplatků účtovaných externím poskytovatelem služeb za zpracování žádostí o vízum nesmí překročit částku uvedenou v článku 16.
8. Konzulární pracovníci dotčeného členského státu (dotčených členských států) vyškolí poskytovatele služeb s ohledem na znalosti, které jsou nezbytné k řádnému poskytování služeb a dostatečných informací žadatelům o vízum.

Organizační aspekty

1. Diplomatické mise a konzulární úřady členských států sdělí široké veřejnosti přesné informace o způsobech sjednávání schůzek a předkládání žádostí o vízum.
2. Bez ohledu na zvolený typ spolupráce se členské státy mohou rozhodnout, že zachovají možnost, aby žadatelé předkládali žádost o vízum přímo v prostorách diplomatických misí nebo konzulárních úřadů. Členské státy zajistí kontinuitu přijímání a zpracování žádostí o vízum v případě náhlého ukončení spolupráce s jinými členskými státy nebo jakéhokoli typu spolupráce s externím poskytovatelem služeb.
3. Členské státy informují Komisi o tom, jak hodlají na každém konzulárním pracovišti organizovat přijímání a zpracování žádostí o vízum. Komise zajistí odpovídající zveřejnění.

Členské státy poskytnou Komisi smlouvy, které uzavřely.

Předkládání žádostí o vízum obchodními zprostředkovateli

1. V případě opakovaných² žádostí ve smyslu čl. 11 odst. 2 mohou členské státy povolit, aby diplomatické mise nebo konzulární úřady³ spolupracovaly s obchodními zprostředkovateli (tj. se soukromými správními agenturami, dopravními⁴ nebo cestovními kanceláři (zájezdovými cestovními kanceláři a prodejci); dále jen: „obchodní zprostředkovatelé“) za účelem shromažďování žádostí, podkladů a poplatků za zpracování a předávání úplných spisů⁵ diplomatické misi nebo konzulárnímu úřadu členského státu, který je příslušný k vyřízení žádosti.
2. Před udělením akreditace obchodním zprostředkovatelům, kteří vykonávají činnosti uvedené v odstavci 1, ověří diplomatické mise a konzulární úřady členských států zejména tato hlediska:
 - a) stávající status zprostředkovatele: platnou licenci, obchodní rejstřík, smlouvy s bankami,
 - b) stávající smlouvy s obchodními partnery se sídlem v členských státech, kteří nabízejí ubytování a ostatní souborné turistické služby,
 - c) smlouvy s leteckými společnostmi, které musí obsahovat pevně stanovená a zaručená místa odletu a příletu.

¹ **FR** vznesla výhradu k celému článku.

² **NL** navrhlo použít výraz „následné“ žádosti.

³ **BE** a **HU** vznesly dotaz, proč není rovněž odkázáno na externí poskytovatele služeb. **ES** vzneslo výhradu k rozlišování mezi cestovními kanceláři a externími poskytovateli služeb. **Komise** v odpovědi uvedla, že podle ustanovení kapitoly VIII bodu 5 Společné konzulární instrukce je třeba rozlišovat mezi obchodními zprostředkovateli a externími poskytovateli služeb, neboť prvně jmenovaní jednají v rámci smlouvy s žadatelem o vízum, zatímco poslední jmenovaní jsou pouze vázáni právním závazkem týkajícím se vízových orgánů.

⁴ **EE** a **LT** vznesly dotaz, co znamená „dopravní kancelář“. **Komise** uvedla, že se vztahuje na různé druhy dopravy: leteckou, silniční, ...

⁵ **DE** navrhlo doplnit vrácení pasů.

3. Akreditovaní obchodní zprostředkovatelé podléhají stálému dohledu¹ prostřednictvím namátkových kontrol zahrnujících osobní nebo telefonické pohovory se žadateli, ověřování zájezdů a ubytování, ověřování, že předložené cestovní zdravotní pojištění je dostatečné a že se vztahuje na jednotlivé cestující, a pokud je to možné², ověřování dokladů o skupinovém návratu.
4. V rámci místní konzulární spolupráce se vyměňují údaje o zjištěných nesrovnalostech, zamítnutých žádostech předložených obchodními zprostředkovateli, o zjištěných formách padělání cestovních dokladů a o neuskutečnění plánovaných cest.
5. V rámci místní konzulární spolupráce se vyměňují seznamy obchodních zprostředkovatelů, kterým byla udělena akreditace diplomatickou misí nebo konzulárním úřadem, nebo kterým byla akreditace odebrána, spolu s důvody jakéhokoliv takového odebrání³.

Každá diplomatická mise nebo konzulární úřad zajistí, že veřejnost bude informována o seznamu akreditovaných zprostředkovatelů, se kterými spolupracuje.

Článek 41

Informování široké veřejnosti

1. Členské státy a jejich diplomatické mise nebo konzulární úřady poskytují široké veřejnosti všechny náležité informace⁴ týkající se žádosti o vízum⁵, tedy:
 - a) kritéria, podmínky a postupy vztahující se k žádostem o vízum,
 - b) případné způsoby sjednání schůzky,
 - c) informace o místu podání žádosti (příslušná diplomatická mise nebo konzulární úřad, společné středisko pro podávání žádostí nebo externí poskytovatel služeb)¹.

¹ NL a BE mají za to, že toto znění je v rozporu s výrazem „namátkové kontroly“. DE vzneslo výhradu přezkumu.

² HU navrhlo doplnit „...a považováno za nezbytné...“.

³ IT a LT byly pro stanovení pozitivního namísto negativního seznamu.

⁴ SK pokládalo za vhodnější formulaci „aktuální informace (actual information).“

⁵ SE vzneslo dotaz, zda jsou informace na webových stránkách dostačující.

2. Zastupující členský stát a zastoupený členský stát informují širokou veřejnost o ujednání ohledně zastoupení podle článku 7 tři měsíce před vstupem tohoto ujednání v platnost². Uvedou přitom údaje o možných kategoriích žadatelů, kteří musí podat svou žádost přímo na diplomatické misi nebo konzulárním úřadu zastoupeného členského státu.
3. Široká veřejnost a úřady hostitelského státu jsou informovány o skutečnosti, že razítko uvedené v článku 17 nemá žádné právní důsledky³.
4. Široká veřejnost je informována o lhůtách pro posouzení žádostí o vízum stanovených v čl. 20 odst. 1. Je rovněž informována o třetích zemích, na jejichž státní příslušníky nebo zvláštní kategorie těchto státních příslušníků se vztahuje předchozí konzultace uvedená v přílohách I a II⁴.
5. Široká veřejnost je informována o skutečnosti, že zamítavá rozhodnutí žádostí o vízum musí být žadatelům oznámena a odůvodněna a že žadatelé, jejichž žádost byla zamítnuta, mají právo na odvolání. Uvedou se rovněž informace o možnostech odvolání, o příslušném soudu a o lhůtách pro podání odvolání⁵.

¹ **SK** navrhlo začlenit poplatky za víza. **NL** navrhlo začlenit čl. 39 odst. 1 v rámci čl. 41 odst. 1, neboť se týká informací o schůzkách sjednávaných pouze s diplomatickými misemi a konzulárními úřady, nikoliv s externími poskytovateli služeb. **Komise** vyjádřila nesouhlas, neboť čl. 39 odst. 1 je třeba chápat v kontextu různých forem spolupráce, které jsou v článku 39 uvedeny.

² **PL, DK, NO, IT, EE, DE, NL, PT, HU** a **SE** měly za to, že lhůta je příliš dlouhá a požadovaly více flexibility. **BE** zdůraznila, že obecné pravidlo by mohlo být 3 měsíce, ale za zvláštních okolností by lhůta mohla být kratší. **Komise** byla proti této změně svého návrhu, neboť členský stát ví o tomto druhu zastoupení dlouho dopředu.

³ **Komise** oznámila delegacím, že po vstupu nařízení o VIS v platnost toto ustanovení nebude zachováno.

⁴ **DE** odkázalo na své stanovisko k článkům 8 a 9. **DE** a **SK** trvaly na tom, že by měla být zachována důvěrnost, pokud jde o země, jichž se týká předchozí konzultace **NL** bylo proti 2. větě. **PT** navrhlo vypustit celý odstavec. **Komise** zdůraznila, že toto ustanovení musí být zachováno. **IT** souhlasila s Komisí.

⁵ **SE** vzneslo výhradu přezkumu s odkazem na svou poznámku k článku 23.

6. Široká veřejnost je informována o tom, že pouhé udělení víza neopravňuje automaticky¹ ke vstupu a že po držiteli víza může být na hranicích vyžadováno předložení dalších podkladů.
7. Široká veřejnost je informována o směnném kurzu, který použijí diplomatické mise a konzulární úřady členského státu při vybírání poplatku za zpracování žádosti o vízum v místní měně².

¹ NL navrhlo nahradit výraz „neopravňuje automaticky“ výrazem „neopravňuje neodvolatelně“, a to i v článku 24.

² SK a PL navrhly přesunout tento odstavec do odstavce 1.

HLAVA IV: Místní konzulární spolupráce

Článek 42¹

Místní konzulární spolupráce diplomatických misí a konzulárních úřadů členských států

1. Diplomatické mise a konzulární úřady členských států a Komise spolupracují v rámci své příslušné pravomoci za účelem zajištění harmonizovaného uplatňování společné vízové politiky, přičemž berou případně v úvahu místní okolnosti, a posuzují potřebu vypracovat zejména²:
 - a) harmonizovaný seznam podkladů, které mají žadatelé předložit, s přihlédnutím k článku 14 a příloze IV,
 - b) společná kritéria pro posuzování žádostí o vízum, zejména pokud jde o požadavek, aby žadatelé měli uzavřené cestovní zdravotní pojištění (včetně výjimek a nemožnosti získat na místě přiměřené cestovní zdravotní pojištění), pro poplatky za zpracování žádosti, používání razítka uvádějícího, že bylo požádáno o vízum, a pro otázky týkající se formuláře žádosti,
 - c) společná kritéria pro posuzování různých druhů cestovních dokladů a taxativní seznam cestovních dokladů vydávaných hostitelskou zemí, který bude pravidelně aktualizován,

¹ **FR** navrhla vypuštění tohoto článku, jelikož nemá normativní charakter, a uvedla, že by měl být přesunut do praktické příručky. **BE** a **PL** nesouhlasily, neboť právně závazná opatření jsou zapotřebí pro posílení místní konzulární spolupráce mezi členskými státy.

² **DE** navrhlo doplnit písmeno e) v tomto smyslu: „harmonizovaný přístup ke kontrolám návratu včetně délky, oblasti působnosti a metod opatření, která mají být použita (například namátkové kontroly palubních lístků a pohovory při návratu)“.

- d) harmonizovaný přístup v oblasti spolupráce s externími poskytovateli služeb a obchodními zprostředkovateli.

Pokud se v rámci místní konzulární spolupráce zjistí, že u jednoho nebo více z výše uvedených písmen a) – d) je zapotřebí místního harmonizovaného přístupu, přijmou se opatření týkající se takového přístupu postupem stanoveným v čl. 46 odst. 2¹.

- 2. V rámci místní konzulární spolupráce se vypracuje společný informační list ke krátkodobým vízům, průjezdním vízům a letištním průjezdním vízům (práva z nich plynoucí, podmínky vztahující se k žádostem o ně).
- 3. V rámci místní konzulární spolupráce dochází k výměně:
 - a) měsíčních² statistik o udělených krátkodobých vízech, vízech s omezenou územní platností, průjezdních vízech a letištních průjezdních vízech, jakož i o počtu odmítnutých žádostí o víza,
 - b) informací o
 - i) socioekonomické struktury hostitelské země,
 - ii) zdrojích informací na místní úrovni (o sociálním zabezpečení, zdravotním pojištění, daňových rejstřících, evidenci vstupů a výjezdů atd.),
 - iii) používání falešných a pozměněných dokladů,
 - iv) trasách nedovoleného přistěhovalectví,
 - v) zamítnutích,
 - vi) spolupráci s leteckými společnostmi,
 - vii) pojišťovnách poskytujících odpovídající cestovní zdravotní pojištění (včetně ověření druhů pojistného krytí, možných nadlimitních částek).

¹ NL toto považovalo za nejasné: na jakém základě mají být přijímána rozhodnutí. Komise sdělila delegacím, že čl. 46 odst. 2 vychází z postupu projednávání ve výborech.

² NL bylo spíše pro „pravidelných“ namísto „měsíčních“. Komise chtěla, aby znění bylo zachováno.

4. Schůzky mezi členskými státy a Komisí v rámci místní konzulární spolupráce o konkrétních otázkách týkajících se uplatňování společné vízové politiky se pořádají jednou měsíčně¹. Tyto schůzky svolává Komise², pokud není na její žádost v rámci příslušnosti dohodnuto jinak.

V rámci místní konzulární spolupráce mohou být organizovány tematické schůzky a vytvářeny pracovní skupiny, jež by se zabývaly konkrétními otázkami³.

5. Ze schůzek konaných v rámci místní konzulární spolupráce se systematicky vypracovávají shrnující zprávy a rozesílají se na místní úrovni. Komise může vypracováním zpráv pověřit členský stát⁴. Diplomatická mise nebo konzulární úřad každého členského státu předají tyto zprávy svým ústředním orgánům⁵.

Na základě těchto měsíčních zpráv Komise vypracuje pro každou územní pravomoc výroční zprávu pro předložení Radě.

6. Zástupci diplomatických misí nebo konzulárních úřadů členských států, které neuplatňují *acquis* Společenství týkající se víz⁶, nebo třetích států, mohou být ad hoc přizváni k účasti na schůzkách, aby mohlo dojít k výměně informací o konkrétních otázkách týkajících se udělování víz.

7. Otázky zvláštního obecného zájmu nebo otázky, které nelze vyřešit na místní úrovni, předloží Komise Radě⁷ k posouzení⁸.

¹ NL, BE, HU, PL, EL, IT a SK se domnívaly, že je obtížné splnit požadavek na konání schůzek jednou za měsíc, a požadovaly větší pružnost.

² **Předsedající** byl pro to, aby schůzky svolávalo předsednictví.

³ NL považovalo tyto organizační údaje za příliš podrobné a navrhlo je přesunout do praktické příručky.

⁴ IT a DE uvedly, že zprávy by měly být vypracovány Komisí.

⁵ NL považovalo tyto organizační údaje za příliš podrobné a navrhlo je přesunout do praktické příručky.

⁶ HU navrhlo uvést odkaz na třetí země, které již částečně uplatňují schengenské *acquis*. Komise souhlasila s přeformulováním věty tak, aby zahrnovala i tyto třetí státy. NO zdůraznilo, že je důležité zajistit, aby NO nebylo vyloučeno z místní konzulární spolupráce a z schengenské spolupráce.

⁷ Komise informovala delegace, že zde je třeba chápat Pracovní skupinu pro víza.

⁸ **Předsedající** sdělil delegacím, že své otázky k tomuto tématu mohou zaslat přímo Komisi.

HLAVA V: Závěrečná ustanovení

Článek 43

Výjimky

Členské státy, které hostí olympijské a paralympijské hry, uplatňují zvláštní postupy a podmínky usnadňující udělování víz, jak stanovuje příloha XIII¹.

Článek 44²

Změny příloh

- 2) Přílohy III, IV, V, VI, VIII, IX, X a XI³ se mění postupem podle čl. 46 odst. 2.
- 3) Aniž je dotčen čl. 47 odst. 2⁴, rozhodne se o změnách příloh I a II postupem podle čl. 46 odst. 2.

Článek 45

Pokyny k praktickému uplatňování kodexu o vízech

Pokyny, jež zavádějí harmonizované postupy, kterými se mají diplomatické mise a konzulární úřady členských států řídit při vyřizování žádostí o vízum, se vypracují v souladu s postupem uvedeným v čl. 46 odst. 2.

¹ **FR** uvedla, že zvláštní postupy a podmínky týkající se udělování víz, jak je uvedeno v příloze XIII, jsou problematické z hlediska bezpečnosti. **Komise** zdůraznila, že tyto postupy byly úspěšně použity na olympijských hrách v Aténách.

² **FR** a **NL** vznesly výhradu přezkumu k článkům 44, 45, 46.

³ Podle názoru **Komise** je třeba doplnit odkaz na přílohu XII.

⁴ **DE** a **IT** zpochybnilly nutnost odkazu na čl. 47 odst. 2.

Článek 46

Výbor

1. Komisi je nápomocen výbor, dále jen Výbor pro víza.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se články 5 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 zmíněného rozhodnutí a za předpokladu, že prováděcí opatření přijatá tímto postupem nezmění podstatná ustanovení tohoto nařízení.

Doba uvedená v čl. 5 odst. 6 rozhodnutí 1999/468/ES je tři měsíce.

3. Výbor pro víza přijme svůj jednací řád.

Článek 47

Oznamování

1. Členské státy oznámí Komisi:
 - a) případy zastoupení podle článku 7,
 - b) seznam třetích zemí, u kterých se požaduje postup informování podle čl. 9 odst. 3¹,
 - c) doplňující vnitrostátní údaje v oddíle „poznámky“ vízového štítku, jak je uvedeno v čl. 25 odst. 2,

¹ LT se otázala, zdali má být tato informace zveřejněna.

- d) orgány příslušné pro prodlužování víz podle čl. 28 odst. 4,
- e) případy spolupráce podle článku 37¹,
- f) statistiky ke všem druhům víz, které se vydávají každých šest měsíců (1. března a 1. září každého kalendářního roku) za použití jednotné tabulky² pro výměnu statistik³.

Komise poskytne informace oznámené podle odstavce 1 členským státům a veřejnosti prostřednictvím pravidelně aktualizovaného elektronického zveřejnění.

2. Členské státy také sdělí Komisi plánované změny seznamů třetích zemí, u kterých se vyžaduje postup předchozí konzultace nebo informování podle článků 8 a 9.

Článek 48

Zrušující ustanovení

1. Články 9 a 17 Úmluvy k provedení Schengenské dohody ze dne 14. června 1985 se nahrazují.

¹ PL navrhlo spojit písmena a) a e).

² NL a IT navrhly roční statistiky a NL se dotázalo, co znamená „jednotná tabulka“.

³ FR navrhla přesunout tato ustanovení do nového odstavce 3. Kromě toho se FR domnívala, že statistiky mají být pouze roční a že nemají být zveřejňovány.

2. Zrušují se:

- a) Společná konzulární instrukce včetně příloh,
- b) rozhodnutí schengenského výkonného výboru ze dne 14. prosince 1993 (SCH/Com-ex (93) 21), (SCH/Com ex (93)24) (SCH/Com ex (94) 25), (SCH/Com ex (98)12) SCH/Com-ex (98)57,
- c) společná akce 96/197/SVV ze dne 4. března 1996 přijatá Radou na základě článku K.3 Smlouvy o Evropské unii o letištním tranzitu¹,
- d) nařízení (ES) č. 789/2001,
- e) nařízení (ES) č. 1091/2001,
- f) nařízení (ES) č. 415/2003.

3. Odkazy na zrušené nástroje se považují za odkazy na toto nařízení a vykládají se v souladu se srovnávací tabulkou uvedenou v příloze XIV.

¹ **FR** vznesla výhradu přezkumu.

Článek 49

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se od uplynutí 6 měsíců po svém vstupu v platnost. Články 46 a 47 se použijí ode dne vstupu v platnost.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné v členských státech v souladu se Smlouvou o založení Evropského společenství.

V Bruselu dne

Za Evropský parlament
předseda

Za Radu
předseda nebo předsedkyně

**PŘÍLOHA I: SEZNAM TŘETÍCH ZEMÍ, U KTERÝCH SE PODLE ČLÁNKU 8 KODEXU
SPOLEČENSTVÍ O VÍZECH POŽADUJE PŘEDCHOZÍ KONZULTACE VLASTNÍCH
ÚSTŘEDNÍCH ORGÁNŮ ČLENSKÝCH STÁTŮ**

V rámci ujednání o zastoupení konzultují ústřední orgány zastupujícího členského státu orgány zastoupeného členského státu v souladu s čl. 9 odst. 2 kodexu Společenství o vízech.

**PŘÍLOHA II: SEZNAM TŘETÍCH ZEMÍ, U KTERÝCH SE PODLE ČLÁNKU 9 KODEXU
SPOLEČENSTVÍ O VÍZECH POŽADUJE PŘEDCHOZÍ KONZULTACE NEBO
INFORMOVÁNÍ ZE STRANY ÚSTŘEDNÍCH ORGÁNŮ OSTATNÍCH ČLENSKÝCH
STÁTŮ**

Toto označení (*) znamená, že jsou požadovány pouze informace o udělených vízech, v souladu s čl. 9 odst. 3 kodexu Společenství o vízech.

PŘÍLOHA III JEDNOTNÝ FORMULÁŘ ŽÁDOSTI

Photo

Stamp Embassy or
Consulate

Žádost o schengenské vízum

Tento formulář žádosti je zdarma

1. Příjmení			VYHRAZENO PRO VELVYSLANECTVÍ/ KONZULÁT
2. Rodné jméno (dříve užívané příjmení)			
3. Jméno (a)			
4. Datum narození (rok-měsíc-den)			Datum podání žádosti:
5. Místo a země narození			
6. Státní příslušnost			Žádost podána na ☐ velvyslanectví/konzulátu ☐ ve společném středisku pro žádosti o víza ☐ v cestovní kanceláři
7. Pohlaví ☐ muž ☐ žena			
8. Rodinný stav ☐ svobodný/á ☐ ženatý/vdaná ☐ rozvedený/á ☐ vdovec/vdova ☐ jiný			Název:
9. Druh cestovního dokladu: ☐ běžný pas ☐ diplomatický pas ☐ služební pas ☐ úřední pas ☐ zvláštní pas ☐ jiný cestovní doklad (prosím upřesněte):			☐ poskytovatel služby Název:
10. Číslo cestovního dokladu			☐ Další Název:
11. Vystavil Platnost do			Spis zpracován na základě:
12. Pokud máte pobyt v jiné zemi, než v zemi původu, máte povolení vrátit se do této země? ☐ ne ☐ ano, (číslo a platnost)			☐ Pozvání ☐ Dopravní prostředek ☐ Spolu s jinou žádostí ☐ Další:
* 13. Současné zaměstnání			Vízum: ☐ zamítnuto ☐ uděleno ☐ LTV ☐ A ☐ B ☐ C ☐ D
* 14. Zaměstnavatel, jeho adresa, telefon. U studentů název a adresa vzdělávací instituce.			
15. Členský stát, který je hlavním cílem cesty			Počet vstupů: ☐ 1 ☐ 2 ☐ Více
16. Počet požadovaných vstupů ☐ jeden vstup ☐ dva vstupy ☐ více vstupů			Platné od:
17. Doba trvání pobytu nebo průjezdu Vízum se žádá pro účely: ☐ pobytu, uveďte počet dní _____ ☐ letištního průjezdu			To
18. Předchozí víza (udělená v posledních třech letech)			
19. Povolení ke vstupu do cílové země (u žádosti o průjezdní vízum nebo letištní průjezdní vízum) Vydal: _____ Platné do: _____			

* Políčka označená hvězdičkou (*) nevyplňují rodinní příslušníci občanů EU nebo EHP (manžel, manželka, děti, závislý předek v přímé linii).
Rodinní příslušníci občanů EU nebo EHP musí předložit dokumenty, které tento příbuzenský vztah prokazují, a vyplní políčko XX.

20. Účel cesty Turistika Obchod Návštěva rodiny nebo přátel Kultura Sport Oficiální návštěva Zdravotní důvody Jiný (uveďte podrobnosti):		VYHRAZENO PRO VELVYSLANECTVÍ/ KONZULÁT					
* 21. Zamýšlené datum příjezdu	* 22. Zamýšlené datum odjezdu						
* 23. Jméno hostitele v členských státech. Pokud není, uveďte jméno hotelu nebo adresu dočasného pobytu v členských státech							
Adresa (e-mailová adresa) hostitele	Telefon (fax)						
24. Název a adresa (společnost/organizace, která žadatele pozvala)	Telefon (fax) podniku/organizace						
Jméno, adresa, telefon (fax), (e-mailová adresa) kontaktní osoby v podniku/ organizaci:							
* 25. Náklady spojené s cestou a s pobytem hradí sám žadatel ☐ Jiná osoba ☐ Prostředky k zajištění obživy během pobytu Hotovost ☐ Cestovní šeky ☐ Kreditní karty ☐ Ubytování ☐ Jiné ☐							
* 26. Hradí-li náklady spojené s cestou a s pobytem žadatele hostitel, společnost, organizace, jaké jsou prostředky k zajištění obživy během vašeho pobytu Hotovost ☐ Cestovní šeky ☐ Kreditní karty ☐ Ubytování ☐ Jiné ☐ Byly předloženy doklady prokazující pozvání, převzetí finančních nákladů souvisejících s pobytem cizince a potvrzení o ubytování ☐							
27. Cestovní nebo zdravotní pojištění. ☐ Nepoužije se Název pojišťovny Číslo pojistky Platné do:							
28. Osobní údaje rodinných příslušníků občana EU nebo EHP <table border="1" style="width: 100%;"> <tr> <td>Příjmení</td> <td>Jméno</td> </tr> <tr> <td>Datum narození</td> <td>Státní příslušnost</td> </tr> <tr> <td colspan="2">Číslo pasu</td> </tr> </table> Příbuzenský vztah s občanem EU nebo EHP ☐ manžel/ka ☐ dítě ☐ závislý předek v přímé linii			Příjmení	Jméno	Datum narození	Státní příslušnost	Číslo pasu
Příjmení	Jméno						
Datum narození	Státní příslušnost						
Číslo pasu							
29. Adresa bydliště žadatele/e-mailová adresa	Telefon						
30. Místo a datum	31. Podpis (u nezletilých podpis zákonného zástupce/opatrovníka)						

Prohlášení, které je třeba podepsat v případě žádosti o vízum pro více vstupů (viz políčko 16)

Jsem si vědom/a povinnosti uzavřít vhodné cestovní zdravotní pojištění na dobu mého prvního pobytu a v souvislosti s následujícími pobyty na území členských států.

Podpis

PŘIPOMÍNKY K PŘÍLOZE III:

Komise připomněla, že jednotný formulář žádosti byl zaveden až v roce 2002 a že nebyly zavedeny žádné revoluční změny, neboť původní verze je vcelku uspokojující. Přesto však bylo učiněno několik malých změn s cílem:

- zohlednit jisté úpravy provedené v návrhu nařízení: například byl vypuštěn odkaz na víza typu D+C a na skupinové vízum a bylo doplněno prohlášení ohledně cestovního zdravotního pojištění (musí být uzavřeno v případě udělení víza pro více vstupů);
- předem zapracovat změny nařízení 539/2001: změna znění v políčku č. 9, která odpovídá znění nařízení 1932/2006;
- zohlednit předem VIS: řada políček ve stávajícím formuláři žádosti byla vypuštěna, neboť se týkala informací považovaných za méně vhodné, až bude jistota o totožnosti žadatele zaručena registrací biometrických identifikátorů, a závěrečné prohlášení o ochraně údajů bylo upraveno tak, aby bylo zohledněno uchovávání údajů ve VIS.

NL za podpory **FR** navrhlo změnit z praktických důvodů grafickou úpravu formuláře žádosti tak, aby fotografie byla umístěna vpravo a razítko velvyslanectví vlevo. **Komise** souhlasila s přijetím změny. **Komise** bude o grafické úpravě (včetně elektronické podoby) i o možných změnách, které je třeba pro vyplňování formuláře on-line provést, dále uvažovat.

IT navrhla, aby se přeformuloval název, a to takto: „Žádost o vízum státu Schengenu“, neboť formulář má být používán pro žádosti o schengenská i o národní víza. **Komise** souhlasila s vypuštěním odkazu na „Schengen“.

V odpovědi na otázku **EE** **Komise** zdůraznila, že se jedná o jednotný formulář, který mimo jiné slouží i jako prostředek výměny informací mezi členskými státy (a v budoucnosti bude základem pro zadávání údajů do VIS), a proto je jakákoli „vnitrostátní“ odchylka nepřijatelná.

K políčkům 1-3: **FR** upozornila delegace na problém v souvislosti s vyplňováním těchto políček v zemích, kde se nepoužívá latinská abeceda, neboť se domnívá, že údaje ve formuláři žádosti neodpovídají údajům v cestovním pase, a podotkla, že musí být zajištěno, aby údaje ve formuláři žádosti odpovídaly informacím obsaženým v cestovním dokladu žadatele.

K políčku 4: DK si přálo, aby datum narození bylo uvedeno takto: „den-měsíc-rok“. I když byla současná úprava převzata ze Společné konzulární instrukce a nejsou s ní spojeny žádné problémy, **Komise** souhlasila s přijetím.

K políčku 6: BE si přála zachovat odkaz na „původní státní příslušnost“ (políčko 8 přílohy 16 Společné konzulární instrukce). **Komise** zastávala názor, že informace o původní státní příslušnosti je zajímavá pouze v omezeném počtu případů, a neměla by proto být součástí jednotného formuláře. **Komise** zopakovala, že skutečnost, že byl učiněn odkaz na tento údaj v návrhu nařízení o VIS, není důvodem pro jeho zachování v návrhu kodexu o vízech. Změny *acquis* učiněné v kodexu o vízech se odrazí později ve změně nařízení o VIS.

SE si přálo doplnit políčko „současná adresa pobytu“ a rovněž doplňující informace o manželovi nebo manželce a dětech žadatele. **Komise** neviděla v takovém doplnění žádný smysl vzhledem k tomu, že všichni žadatelé musejí podat samostatné žádosti. Navíc bude ve VIS zajištěna souvislost mezi žádostmi.

EL si přálo opět vložit odkaz na jméno otce žadatele, neboť tato informace je podstatná pro ověření totožnosti žadatele. **NL** a **HU** tento návrh podpořily.

K políčkům 10-11: FR byla proti vypuštění „data vydání“ cestovního dokladu, jelikož v některých zemích existuje praxe souběžného vydávání několika cestovních dokladů. **Komise** uznala tento problém, byla však toho názoru, že řešením by nebyla změna formuláře žádosti, nýbrž spíše doplnění ustanovení o tom, že cestovní doklad předložený společně se žádostí by měl být vydán v posledních pěti letech.

K políčku 12: Přestože bylo toto znění převzato ze stávajícího formuláře žádosti, vyjádřila **IT** názor, že by mělo být upřesněno, že žadatel bude muset určitým způsobem prokázat, že má právo vrátit se do země svého pobytu.

K políčku 14: IT vyjádřila názor, že uvedení názvu a adresy vzdělávací instituce u studentů nic zvláštního nepřináší. **Komise** podotkla, že se jedná o základní informaci o „stavu“ žadatele.

K políčku 15: IT a **HU** si přály doplnit informaci o členském státu prvního vstupu. **FR** poznamenala, že výrazy jako „cíl prvního vstupu“ a „hlavní cíl“ žadatele často matou, a vznesla dotaz, zda by mohla být nalezena jasnější formulace. **Komise** navrhla toto: „navštívený/é členský/é stát(y)“.

K políčkům 16 a 17: **FR** je považovala za přijatelná, přála si však doplnit odkaz na „délku platnosti“ podle žádosti žadatele. **ES** nesouhlasilo a poznamenalo, že odkaz na více vstupů je dostačující. **NL** si přálo ponechat údaj o „dlouhodobém vízu“. **SE** navrhlo, aby políčka 21 a 22 byla přemístěna bezprostředně za políčko 17.

K políčku 18: **HU** a **FR** vznesly dotaz, proč je toto políčko uvedeno ve formuláři a zda se týká pouze předchozích schengenských víz. **Komise** uvedla, že se týká všech předchozích víz, a dodala, že formulace by možná měla být upřesněna, i když tato víza často stále ještě jsou v cestovních dokladech žadatele. Po uvedení VIS do provozu budou informace o schengenských vízech uloženy tam.

DK požádalo, aby byl odkaz na „předchozí pobyt ve státu Schengenu“ (políčko 28 stávajícího formuláře žádosti), zařazen znovu do formuláře žádosti. **Komise** to považovala za nadbytečné, neboť informace o dříve udělených vízech bude v budoucnosti uložena ve VIS.

K políčku 20: **HU** si přálo doplnit „studium“. **IT** a **FR** vyjádřily názor, že by se toto políčko mělo přesunout na začátek formuláře. **BE** navrhla, aby název políčka byl v množném čísle („účel(y) cesty“). Ačkoliv všechny formulace byly převzaty ze Společné konzulární instrukce, **Komise** s návrhy **HU** a **BE** souhlasila.

K políčkům 21 a 22: **NL**, **HU**, **IT** a **FR** byly toho názoru, že rodinní příslušníci občanů EU by rovněž měli vyplnit tato políčka. **HU** vzneslo dotaz, co by se mělo uvést do políčka 22 v případě žádosti o vízum pro více vstupů. **Komise** připomněla, proč musí být učiněn odkaz (formou „políčka se nevyplňují“) na práva, která požívají rodinní příslušníci občanů EU podle směrnice 38/2004/ES, chápe však znepokojení delegací, pokud jde o účel pobytu rodinných příslušníků, a zvaží odstranění *.

K políčku 23: **NL** si přálo doplnit datum narození hostitele. **DE** souhlasilo a přálo si doplnit rovněž pohlaví a adresu. **Komise** souhlasila s doplněním data narození a adresy, chtěla však vědět, zda uvedení pohlaví dané osoby bude přínosem, a poukázala na to, že žadatelé budou muset spolu s formulářem žádosti předložit řadu podpůrných dokladů a že už je zavedena řada nástrojů a postupů (například „předchozí konzultace“, VISION, SIS), jejichž cílem je zachování veřejného pořádku a bezpečnosti členských států.

IT si přála toto znění políčka 23: „Příjmení a **jméno** hostitele v členských státech. Pokud nepřichází v úvahu, uveďte jméno hotelu **nebo** adresu dočasného pobytu v členských státech.“

FR vyjádřila názor, že by toto políčko mělo být vyplněno rovněž rodinnými příslušníky občanů EU.

Komise zdůraznila, že tento požadavek přesahuje čistě operativní zájmy a že předběžná kontrola práva volného pohybu, které požívá tato kategorie osob, je nepřijatelná a v rozporu s výše uvedenou směrnicí, a doplnila, že rodinné příslušníky občanů EU nelze považovat za nositele rizika nedovoleného přistěhovalectví, a proto by odkaz * v souvislosti s políčky 23, 25 a 26 měl zůstat.

Komise uvedla, že pokud jde o políčka 23-25, mohla by být nalezena jasnější formulace, která by rozlišovala „soukromé“ a „veřejné“ záležitosti.

K políčku 27: BE vznesla dotaz, zda se po žadateli může vyžadovat, aby vyplnil požadované údaje.

FR navrhla, aby se vypustilo „nepoužije se“, aby se však zachovalo „platnost do...“, jelikož by to odpovídalo požadavku, aby cestovní zdravotní pojištění bylo vždy předloženo na žádost a aby v rámci místní konzulární spolupráce nebyl povolen žádný manévrovací prostor (viz čl. 15 odst. 8).

Komise uvedla, že tyto obavy chápe, a navrhla, že v případech, kdy se doklad o cestovním zdravotním pojištění předkládá až při vydání víza, by konzulární pracovníci zanesli údaj o době platnosti cestovního zdravotního pojištění do svislé rubriky.

K políčku 28: DK navrhlo doplnit číslo průkazu totožnosti. **Komise** souhlasila s přijetím.

V odpovědi na dotaz **IT Komise** uvedla, že se jedná pouze o kategorie osob, na něž se vztahuje směrnice 38/2004/ES.

K políčku 28: „*Příbuzenský vztah s občanem EU nebo EHP*“: některé delegace vznesly dotaz na význam výrazu „závislý předek v přímé linii“. **Komise** uvedla, že terminologie by měla odpovídat terminologii použité ve směrnici 38/2004/ES. Komise tuto záležitost sama objasní.

K políčku 29: NL navrhlo, aby toto políčko následovalo hned po políčku č. 11.

K políčku 31: FR navrhla doplnit výraz „vykonavatele rodičovské odpovědnosti“, neboť výraz „zákonného zástupce/opatrovníka“ nepokrývá všechny případy.

DK si přálo znovu zavést políčka 36 a 42 ze stávajícího formuláře žádosti.

Prohlášení o cestovním zdravotním pojištění: **NL** vyjádřilo názor, že není vhodné, aby žadatelé o víza pro více vstupů museli formulář podepisovat dvakrát (políčko 31 a prohlášení) a navrhlo propojení obou podpisů.

SVISLÁ RUBRIKA: „Vyhrazeno pro velvyslanectví/konzulát“:

IT obecně považovala předchozí grafickou úpravu a formulace za jasnější.

BE za podpory **NL** a **HU** byla proti tomu, aby se na formuláři uvádělo, kde je žádost podána, a aby se cestovní kanceláře uváděly společně se společnými středisky pro podávání žádostí a poskytovateli služby. **ES** si naopak přálo, aby odkaz na cestovní kanceláře zůstal zachován.

Komise považuje informace o okolnostech (prostřednictvím koho) podání žádosti za důležité, zváží však vypuštění možnosti „velvyslanectví/konzulát“.

Ve svém vyjádření k bodu vznesenému **IT Komise** uvedla, že by se mohlo zvážit rozlišení mezi tím, kdo žádost „vyřizuje“, a tím, kdo ji „rozhoduje/posuzuje“. **Komise** zváží opětné zavedení stejných odkazů na podpůrné doklady, jaké jsou ve stávajícím znění Společné konzulární instrukce. **HU** navrhlo, aby byl učiněn odkaz na situace „zastupování“ v případech, kdy se žádost případně předá cílovému členskému státu.

IT byla pro zachování odkazu na víza typu „D“. **NL** vyjádřilo politování nad vypuštěním víz typu D a víz typu D+C.

Komise zváží opětné vložení údaje „platné pro: ...“

PROHLÁŠENÍ, KTERÉ MUSÍ ŽADATEL PODEPSAT¹:

Jsem si vědom následující skutečnosti a jsem s ní srozuměn²: v souvislosti s posouzením mé žádosti o vízum po mě bude požadována fotografie a případně odebrání otisků prstů. Mé osobní údaje, které obsahuje tato žádost o vízum, jakož i otisky prstů a fotografie budou předány příslušným orgánům členských států a těmito orgány pro účely rozhodnutí o mé žádosti o vízum zpracovávány.

Tyto údaje a rozhodnutí o mé žádosti nebo rozhodnutí o prohlášení víza za neplatné, zrušení nebo prodloužení víza se vloží do Vízového informačního systému, kde budou uloženy po dobu 5 let. Do Vízového informačního systému mají přístup orgány provádějící kontroly na vnějších hranicích a v členských státech, azylové a přistěhovalecké orgány v členských státech za účelem ověření, zda jsou splněny podmínky k povolenému vstupu a pobytu na území členských států, aby mohly být odhaleny osoby, které tyto podmínky nesplňují nebo je přestaly splňovat, dále za účelem posouzení žádostí o azyl a pro určení, kdo je k takovému posouzení příslušný. Za určitých podmínek mají k těmto údajům přístup také orgány, které zajišťují vnitřní bezpečnost členských států. Orgánem příslušným ke zpracovávání údajů je: [*ministerstvo vnitra/zahraničních věcí dotčeného státu a kontaktní údaje*].

Je mi známo, že mám právo na sdělení údajů vložených do VIS, které se mne dotýkají, a to v každém členském státě a v členském státě, který je do VIS vložil, a právo požadovat, aby údaje, jež se mne dotýkají a jež jsou nesprávné, byly opraveny a aby údaje, které byly uloženy neoprávněně, byly vymazány. Konzulární úřad, který moji žádost zpracovává, mě bude na mou výslovnou žádost³ informovat, jakým způsobem mohu vykonávat své právo na kontrolu osobních údajů, které se mě dotýkají, a jak je mohu podle právních předpisů dotčeného členského státu nechat opravit nebo vymazat, včetně práva na podání opravných prostředků. Vnitrostátní orgán dohledu tohoto členského státu [*kontaktní údaje*] mi bude při výkonu těchto práv poskytovat pomoc a poradenství.

¹ **NL** a **FR**: výhrada přezkumu. **IT** vyjádřila názor, že prohlášení by mělo být jednodušší a jasnější. **Komise** zdůraznila, že znění prohlášení bylo z velké části převzato ze stávajícího formuláře žádosti, že však byly doplněny určité části za účelem ukládání údajů ve VIS a pro přístup orgánů hraniční kontroly k těmto údajům, neboť žadatel o vízum/držitel víza se bude obracet na toho, kdo údaje zanesl.

² **DE** si přálo vypustit slovo „srozuměn“, neboť vzbuzuje dojem, že být srozuměn je dostačující. Podle odborníků na ochranu údajů musí být obsažen odkaz na právní ustanovení (tj. na čl. 2 písm. h) směrnice na ochranu údajů). **PT** nepovažovalo slovo „srozuměn“ za vhodné, neboť odebrání otisků prstů a digitální fotografie jsou při podávání žádosti povinné.

³ **BE** vyjádřila názor, že prohlášení působí dojmem, že žadatel o vízum/držitel víza může podávat stížnosti nebo žádat opravu údajů pouze na konzulátu. Podle této delegace by mělo být upřesněno, které orgány jsou zodpovědné. **Komise** uvedla, že nebude možné uvést všechny zodpovědné orgány ve všech členských státech. Žadatel o vízum/držitel víza může žádat informace na konzulátu, který ho pak může odkázat na další místa.

Prohlašuji, že jsem všechny výše uvedené údaje poskytl podle svého nejlepšího vědomí a svědomí a že jsou správné a úplné. Jsem si vědom toho, že jakéhokoli nepravdivé prohlášení povede k zamítnutí mé žádosti nebo prohlášení již uděleného víza za neplatné a může vést také k trestnímu stíhání podle právních předpisů členského státu, ve kterém se moje žádost vyřizuje.

Zavazuji se, že opustím území členských států, jakmile skončí platnost víza, které mi bylo uděleno. Byl jsem informován o tom, že samotné vízum jako takové je pouze jedním z předpokladů ke vstupu na evropské území členských států. Udělení víza samo o sobě neznamena, že mám právo na náhradu škody, pokud nesplním příslušná ustanovení čl. 5 odst. 1 Schengenského hraničního kodexu a bude mi z tohoto důvodu odepřen vstup. Splnění podmínek ke vstupu bude znovu posouzeno při vstupu na evropské území členských států.

PŘÍLOHA IV: DEMONSTRATIVNÍ SEZNAM PODPŮRNÝCH DOKLADŮ¹

Podpůrné doklady uvedené v článku 14, které musí žadatelé o vízum předkládat, mohou být tyto:

A. DOKLADY PROKAZUJÍCÍ ÚČEL CESTY

1) u služebních cest:

- i) pozvání od podniku nebo úřadu k účasti na jednáních, konferencích nebo událostech týkajících se obchodu, podnikání nebo zaměstnání;
- ii) ostatní doklady, které prokazují existenci obchodních vztahů nebo vztahů pro pracovní účely;
- iii) vstupenky na veletrhy a kongresy, jsou-li k dispozici;
- iv) doklady prokazující obchodní aktivity společnosti;
- v) doklady prokazující, že jsou žadatelé v dané společnosti zaměstnání [postavení][funkce].

2) u cest za účelem studia nebo jiného druhu vzdělávání:

- i) potvrzení o zápisu u vzdělávací instituce pro účely účasti na praktických nebo teoretických kurzech v rámci základního nebo dalšího vzdělávání;
- ii) studijní průkaz nebo potvrzení o navštěvovaných kurzech;

¹ Při předložení **Komise** poznamenala, že tento demonstrativní seznam byl vypracován s cílem vypracovat lepší strukturu podpůrných dokladů nezbytných pro různé účely. Kromě toho byl zohledněn obdobný seznam uvedený v příloze I Schengenského hraničního kodexu, neboť podmínky vstupu, které musí splňovat žadatelé o víza i osoby hodlající překročit vnější hranice, jsou stejné. Komise zdůraznila, že demonstrativní seznam odpovídá přístupu sledovanému v Schengenském hraničním kodexu a v souladu s čl. 14 odst. 3 může být přizpůsoben místním poměrům.

- 3) u cest za účelem turistiky nebo ze soukromých důvodů:
- i) doklady týkající se ubytování:
 - pozvání od hostitele, pokud poskytne žadateli ubytování;
 - doklady z ubytovacích zařízení nebo jiné vhodné doklady, ze kterých vyplývá zamýšlené ubytování;
 - ii) doklady týkající se průběhu cesty:
 - potvrzení rezervace organizovaného zájezdu nebo jakékoli další vhodné doklady, ze kterých vyplývá zamýšlený program cesty;
- 4) u cest uskutečňovaných v souvislosti s politickými, vědeckými, kulturními, sportovními nebo náboženskými událostmi nebo cest, které se konají z jiných důvodů¹:
- pozvání, vstupenky, zápisy nebo programy uvádějící pokud možno název hostitelské organizace a dobu pobytu nebo jakýkoli jiný vhodný doklad, který označuje účel návštěvy.

¹ EE si přálo doplnit odkaz na „humanitární důvody“, „pohřby“, „poutní cesty“ buďto v tomto bodu nebo v novém bodu (5). PL a PT byly proti takovému doplnění, přičemž PT upozornilo na bod (3): „.. soukromých důvodů“, který by se na tyto účely cesty mohl vztahovat.

B. DOKLADY UMOŽŇUJÍCÍ POSOUZENÍ ŽADATELOVA ZÁMĚRU VRÁTIT SE DO VÝCHOZÍ ZEMĚ¹

- 1) zpáteční nebo okružní jízdenka;
- 2) doklad o finančních prostředcích²;
- 3) doklad o zaměstnání: výpisy z účtu;
- 4) doklad o vlastnictví nemovitosti;
- 5) doklad, který prokazuje integraci v zemi pobytu: rodinné vazby; postavení v zaměstnání.

C. DOKLADY PROKAZUJÍCÍ RODINNÉ POMĚRY ŽADATELE

- 1) souhlas rodičů (pokud nezletilý necestuje s rodiči);
- 2) prokázání rodinných vazeb k hostiteli.

3

¹ IT navrhla, aby byl doplněn odkaz na „rezervaci hotelu“. **Komise** to nepovažovala za nezbytné, neboť předložení zpáteční jízdenky prokáže záměr žadatele vrátit se do výchozí země.

² LU se pozastavilo nad tímto požadavkem, neboť žadatel musí rovněž předložit doklad prokazující úhradu nákladů, a dodalo, že doklad o návratu by měl být dostačující. **Komise** zdůraznila, že účelem tohoto požadavku je posouzení finanční situace žadatele v místě bydliště. **Komise** však připomněla, že stejné podpůrné doklady mohou sloužit více účelům, a budou se proto opakovat.

³ FR navrhla doplnit „rodinnému příslušníkovi občana EU“. **Komise** tento návrh zváží, přičemž poznamenala, že by se mělo zabránit překrývání s formulářem žádosti.

PŘÍLOHA V: JEDNOTNÝ FORMULÁŘ, KTERÝM SE PROKAZUJE ZAJIŠTĚNÍ
UBYTOVÁNÍ NEBO ÚHRADA NÁKLADŮ^{1 2}

[Členský stát]

Doklad o ☐ ubytování* úhradě nákladů*

**v souladu s čl. 14 odst. 1 kodexu o vízech
pro účely pozvání státního příslušníka třetí země, který podléhá vízové povinnosti**

(Tento formulář vydává a zpracovává příslušný orgán zdarma)

Já, níže podepsaný/á		
Příjmení	Jméno	
Datum narození	Místo narození	
Státní příslušnost		
Průkaz totožnosti č.	Cestovní pas č.	
Povolení k pobytu č.		
Datum vydání	Místo vydání	
Adresa:		
Vlastník	Nájemce	
Povolání:		
 prohlašuji, že mohu ubytovat*:		
1. Příjmení	Jméno	Státní příslušnost
Datum narození	Místo narození	
Adresa:		
Vztah k pozvanému		
Cestovní pas č.		
2. Příjmení	Jméno	Státní příslušnost
Datum narození	Místo narození	
Adresa		
Vztah k pozvanému		
Cestovní pas č.		
3. Od	Do	
na mé výše uvedené adrese		
na této jiné adrese:		
 prohlašuji, že jsem schopen/schopna hradit životní náklady a repatriaci *		
- osoby uvedené pod bodem* 1. 2.		
- po dobu pobytu uvedenou v bodě 3.		

* Označte patřičné okénko/okénka

Doplňující informace:

Osoba/y uvedená/é * v bodě 1. ☐ v bodě 2. ☐ uzavírá/uzavírají své vlastní cestovní zdravotní pojištění na dobu pobytu, jak stanoví článek 15 kodexu o vízech.

Uzavírám zdravotní pojištění jeho/jejich jménem na dobu pobytu.

Jsem si vědom/a toho, že osobní údaje obsažené v tomto formuláři jsou uchovávány a zpracovávány útvary, které tento formulář obdrží, že jsou evidovány ve Vízovém informačním systému (VIS) a zpřístupňovány orgánům ostatních členských států a že mám právo požadovat jejich změnu nebo výmaz, zejména pokud budou nesprávné.

Jsem si vědom/a toho, že *[seznam vnitrostátních předpisů, který doplní dotčený členský stát]*:

- obsahuje sankce za poskytnutí nesprávných údajů;
- obsahuje sankce za napomáhání protiprávnímu pobytu;

-

- originál předloženého prohlášení náležitě označený razítkem příslušného orgánu musí být do šesti měsíců předložen příslušným konzulárním úřadům k posouzení žádosti o vízum pozvané osoby/pozvaných osob.

Prohlašuji na svou čest, že údaje uvedené výše jsou pravdivé.

Přečetl/a a schválil/a

Ověřený podpis

.....

Datum a podpis hostitele

Datum..... Razítko příslušného orgánu

Doklady, které musí být připojeny:

- **kopie průkazu totožnosti hostitele nebo kopie stránky jeho cestovního dokladu s biometrickými údaji;**
- **potvrzení o bydlišti (např.: doklad o vlastnictví, nájemní smlouva, účty za elektřinu/vodu/plyn);**
- **potvrzení o příjmu (výplatní páska, potvrzení o důchodu, úřední doklad potvrzující výši příjmu);**
- **případně pojistka zdravotního pojištění pro pozvanou osobu/pozvané osoby.**

Vyhrazeno pro potřebu příslušných orgánů

Potvrzení o ubytování	Potvrzení o úhradě nákladů
Podmínky ubytování	Výše finančních prostředků hostitele
nebyly ověřeny	nebyla ověřena
jsou v souladu se zamýšleným pozváním	je dostačující vzhledem
	k referenčním částkám a době
	pobytu pozvané osoby/pozvaných
	osob.

Datum: Místo:

Razítko příslušného orgánu:

¹ Viz poznámka pod čarou 4, s. 32.

² **FR** si tedy přeje učinit tyto poznámky:

- Není záznam [ve francouzském znění formuláře] o státní příslušnosti hostitele. Uvedení pohlaví hostitele a pozvané osoby se nevyžaduje; jedná se o důležitý prvek, neboť jméno nemusí být vždy dostačující pro účely identifikace.
- Musí být uvedeno číslo cestovního pasu pozvané osoby a přiložena kopie tohoto pasu nebo průkazu totožnosti. Není stanoveno, že by případný hostitel musel jít osobně na příslušný úřad a vyplnit tam formulář dokládající ubytování.
- Na formuláři je pouze místo pro údaje o dvou pozvaných osobách, což je problémem v případě nezletilých dětí, které je třeba rovněž uvést.
- Není možnost uvést dřívější formuláře o zajištění ubytování vydané hostiteli. Tato informace je však podstatná, aby umožnila příslušným orgánům odhalit zneužívání.
- Formulář sice obsahuje řádek „prohlašuji, že jsem schopen/schopna hradit životní náklady a [náklady na] repatriaci“, náklady na repatriaci však hradí pojišťovna a není uvedena nutná krycí částka ve výši 30 000 EUR. Na rozdíl od francouzské úpravy formulář neuvádí povinnost hostitele k výslovnému závazku, že převezme životní náklady cizince, pokud ten toho není schopen, ledaže by se prohlášení hostitele uvedené na straně 1 formuláře o převzetí nákladů a repatriace považovalo za rovnocenný závazek. Návrh formuláře navíc vůbec nezmiňuje doklady, jimiž musí hostitel prokázat své finanční prostředky.
- Odkaz na doklady o finančních prostředcích hostitele v návrhu Komise na rozdíl od francouzského formuláře neuvádí konkrétní sumu (např. minimální zaručená mzda ve Francii (SMIC)).
- Jednotný formulář Komise neobsahuje žádná ustanovení o tom, že konzulární služby informují starosty, zda byla udělena víza či nikoli. Systém odpovědních lístků zavedený ve Francii by mohl být používán i za tímto účelem. Na formuláři není rubrika na razítko konzulárních úřadů nebo orgánů hraniční kontroly (vstup) dokládající, že kontroly byly provedeny. Záznam „datum a podpis pozvané osoby“ by měl znít „datum a podpis žadatele“.
- Návrh evropského formuláře ani nezmiňuje poplatky, které hradí případný hostitel (kolkovné činí v současné době ve Francii 15 EUR), ani neobsahuje odkaz na domovní návštěvu kontrolující úroveň poskytovaného ubytování. Upravená ujednání formuláře o ubytování podle zákona ze dne 26. listopadu 2003 byla zaměřena na zařízení hostitele, zejména na podmínky ubytování, aby se zabránilo zneužívání ze strany některých hostitelů. Jednotný formulář neobsahuje žádné konkrétní údaje o ubytování (plocha, počet místností, počet bydlících, hygienické vybavení atd.).
- Navrhovaný jednotný formulář Komise se vztahuje pouze na žadatele o vízum. Podle francouzských právních předpisů je potvrzení o ubytování vyžadováno i v případě státních příslušníků třetích zemí, kteří nepodléhají vízové povinnosti. Jaký doklad o ubytování by se měl vydávat těmto osobám?

- OBECNÉ POZNÁMKY K PŘÍLOZE V

Komise připomněla, že současná příloha 15 Společné konzulární instrukce „*Vzor jednotného formuláře, kterým se prokazuje pozvání, převzetí finančních nákladů souvisejících s pobytem cizince a potvrzení o ubytování*“ obsahuje pouze vzorové formuláře čtyř členských států, přestože se podle informací uvedených na webových stránkách MZV v řadě členských států takové formuláře používají (nejsou však nahlášeny). Tato situace není uspokojivá, a navíc problematická pro pohraniční stráž, a proto **Komise** považuje za nezbytné vypracovat jednotný formulář.

NL vzneslo dotaz, zda je vhodné používat jeden formulář pro dva účely. **Komise** uznala, že z právního hlediska se jedná o dvě rozdílné otázky s rozdílnými následky, shledala však, že vzhledem ke zřetelné odlišnosti účelů by to nemělo představovat žádný problém.

LV podpořené **EE** a **LT** navrhlo používání elektronické verze tohoto formuláře, aby bylo možno ukládat informace do vnitrostátních databází. **Komise** by nebyla proti této možnosti.

EE, **SI** a **LT** chtěly vědět, zda lze formulář užívat jak v případě, že hostitelem je fyzická osoba, tak v případě, že se jedná o právnickou osobu.

LT, podpořené **DE**, **FR** a **HU**, zastávalo názor, že formulář by měl obsahovat bezpečnostní prvky **NO** bylo pro zavedení jednotného formuláře, zdůraznilo však, že jeho používání by nemělo být povinné, tj. bez systematického používání všemi žadateli. **DK**, **ES**, **HU** a **SE** byly rovněž pro volitelné používání formuláře.

EE chtělo vědět, zda bude doklad vydán žadateli, aby jej mohl na hranicích předložit.

LV, **CZ**, **SK**, **HU**, **DE** a **FR** zastávaly názor, že za formulář by se měl platit poplatek. **Komise** byla rozhodně proti, neboť zaznamenává rostoucí tendenci vybírat od žadatelů nejrůznější druhy dodatečných poplatků.

LU a **BE** poznamenaly, že neexistuje právní základ pro zpětné získání peněz od hostitele v případě, že žadatel vycestuje do jiného státu Schengenu, než ve kterém žije hostitel. **BE** zastávala názor, že tato otázka by měla být upravena obecně a popřípadě pouze v jednom článku. **Komise** uznala, že by bylo problematické žádat úhradu nákladů na životní potřeby od hostitele žijícího v jiné zemi. Pokud jde o obavy týkající se používání tohoto formuláře v případě „zastoupení“, **Komise** připomněla, že systém zastoupení spočívá na vzájemné důvěře, jež má být rozšířena i na místní úřady.

- POZNÁMKY K JEDNOTLIVÝM BODŮM

HU navrhlo doplnit do formuláře „původní příjmení“.

FR si přála doplnit do formuláře tyto údaje:

- pohlaví hostitele a pozvané osoby, (DE tento návrh podpořilo),
- číslo cestovního pasu pozvané osoby a kopii tohoto pasu nebo průkazu totožnosti,
- možnost doplnit údaje o více než dvou pozvaných osobách,
- odkaz na dřívější formuláře o zajištění ubytování,
- údaj o tom, že případný hostitel musí vyplnit formulář osobně,
- odkaz na určitý obnos (např. ve Francii: minimální zaručená mzda (SMIC),
- odkaz na doklady o finančních prostředcích hostitele,
- rubrika na razítko konzulárních úřadů nebo orgánů hraniční kontroly (vstup) dokládající, že kontroly byly provedeny,
- systém „odpovědních lístků“, kterými konzulární služby informují starosty, zda byla udělena víza či nikoli,
- rubrika „datum a podpis pozvané osoby“ má znít „datum a podpis žadatele“,
- odkaz na domovní návštěvu kontrolující úroveň ubytování, aby se zabránilo zneužívání ze strany některých hostitelů,
- konkrétní údaje o ubytování (plocha, počet místností, počet bydlících, hygienické vybavení, atd.).

Kromě toho **FR** uvedla, že formulář sice obsahuje řádek „prohlašuji, že jsem schopen nést náklady a [náklady na] repatriaci“, že však náklady na repatriaci hradí pojišťovna a že není uvedena nutná krycí částka ve výši 30 000 EUR, a proto **FR** navrhla stanovit povinnost hostitele k výslovnému závazku, že převezme životní náklady cizince, pokud ten toho není schopen, ledaže by se prohlášení hostitele uvedené na straně 1 formuláře o převzetí nákladů a repatriace považovalo za rovnocenný závazek. Měl by být učiněn odkaz na doklady, jimiž musí hostitel prokázat své finanční prostředky. Závěrem **FR** vznesla otázku, jaké potvrzení o ubytování má být použito v případě státních příslušníků třetích zemí, kteří nepodléhají vízové povinnosti.

PL navrhlo toto znění v části „Doplňující informace“ (druhá strana formuláře nahoře): „...uzavírá své vlastní cestovní zdravotní pojištění na dobu pobytu a **pojištění na repatriaci ze zdravotních důvodů**, jak stanoví...“.

DE se domnívalo, že toto prohlášení by se mělo vztahovat i na náklady za povinnou repatriaci.

DE podporované **PL** zastávalo názor, že prohlášení v bodech 1 a 3 formuláře nejsou jednoznačná a že by mělo být zdůrazněno hledisko závazku.

PL navrhlo, aby v poslední odrážce pod „Doklady, které musí být připojeny“ byl učiněn odkaz na „pojistku **cestovního** zdravotního pojištění...“.

PŘÍLOHA VI: JEDNOTNÝ VZOR RAZÍTKA PRO PODÁNÍ ŽÁDOSTI O VÍZUM *

...¹ vízum ...² R/ ...³
xx/xx/xxxx⁴ ⁵

Například:

vízum C FR R/ IT
22/04/2006 Konzulární úřad Francie
Džibutsko

* **AT:** výhrada přezkumu.

1 Kód víza, o které bylo zažádáno.

2 Kód členského státu, který zpracovává žádost.

3 Případně kód členského státu zastoupeného členským státem, který žádost o vízum vyřizuje.

4 Datum podání žádosti (osm číslic: xx den, xx měsíc, xxxx rok).

5 Orgán, který žádost o vízum vyřizuje.

**PŘÍLOHA VII: SPOLEČNÝ SEZNAM TŘETÍCH ZEMÍ UVEDENÝ V PŘÍLOZE I
NAŘÍZENÍ (ES) č. 539/2001, JEJICHŽ STÁTNÍ PŘÍSLUŠNÍCI MUSEJÍ MÍT PŘI
PRŮJEZDU PŘES TRANZITNÍ PROSTOR MEZINÁRODNÍCH LETIŠŤ NA ÚZEMÍ
ČLENSKÝCH STÁTŮ LETIŠTNÍ PRŮJEZDNÍ VÍZUM**

AFGHÁNISTÁN

BANGLADÉŠ

DEMOKRATICKÁ REPUBLIKA KONGO

ERITREA

ETIOPIE

GHANA

ÍRÁN

IRÁK

NIGÉRIE

PÁKISTÁN

SOMÁLSKO

SRÍ LANKA

**PŘÍLOHA VIII SEZNAM POVOLENÍ K POBYTU, KTERÁ OPRAVŇUJÍ DRŽITELE
K PRŮJEZDU LETIŠTĚM ČLENSKÝCH STÁTŮ BEZ POŽADAVKU LETIŠTNÍHO
PRŮJEZDNÍHO VÍZA**

ANDORRA:

- *Tarjeta provisional de estancia y de trabajo* (prozatímní povolení k pobytu a pracovní povolení) (bílé). Vydává se sezónním pracovníkům; doba platnosti závisí na délce zaměstnání, nikdy však nepřekročí 6 měsíců. Toto povolení se neprodlužuje
- *Tarjeta de estancia y de trabajo* (povolení k pobytu a pracovní povolení) (bílé). Toto povolení se vydává na dobu 6 měsíců a může být prodlouženo o další rok
- *Tarjeta de estancia* (povolení k pobytu) (bílé). Toto povolení se vydává na dobu 6 měsíců a může být prodlouženo o další rok
- *Tarjeta temporal de residencia* (dočasné povolení k pobytu) (růžové). Toto povolení se vydává na jeden rok a může být dvakrát prodlouženo, vždy o jeden rok
- *Tarjeta ordinaria de residencia* (řádné povolení k pobytu) (žluté). Toto povolení se vydává na dobu tří let a může být prodlouženo o další tři roky
- *Tarjeta privilegiada de residencia* (zvláštní povolení k pobytu) (zelené). Toto povolení se vydává na dobu pěti let a může být prodlouženo o dalších pět let
- *Autorización de residencia* (oprávnění k pobytu) (zelené). Toto povolení se vydává na jeden rok a může být prodlouženo pokaždé o tři roky
- *Autorización temporal de residencia y de trabajo* (dočasné oprávnění k pobytu a dočasné pracovní povolení) (růžové). Toto povolení se vydává na dva roky a může být prodlouženo o další dva roky
- *Autorización ordinaria de residencia y de trabajo* (řádné oprávnění k pobytu a k výkonu pracovních činností) (žluté). Toto povolení se vydává na pět let
- *Autorización privilegiada de residencia y de trabajo* (zvláštní oprávnění k pobytu a pracovní povolení) (zelené). Toto povolení se vydává na deset let a může být prodlouženo o dalších deset let

KANADA:

- Permanent resident card (povolení k trvalému pobytu ve formě plastové karty)

JAPONSKO:

- Re-entry permit to Japan (povolení k návratu do Japonska)

MONAKO:

- *Carte de séjour de résident temporaire* de Monaco (povolení k přechodnému pobytu)
- *Carte de séjour de résident ordinaire* de Monaco (povolení k pobytu)
- *Carte de séjour de résident privilégié* (zvláštní povolení k pobytu)
- *Carte de séjour de conjoint de ressortissant monégasque* (povolení k pobytu pro manžela/manželku monackého státního příslušníka)

SAN MARINO:

- *Permesso di soggiorno ordinario (validità illimitata)* [povolení k pobytu (neomezená platnost)]
- *Permesso di soggiorno continuativo speciale (validità illimitata)* [zvláštní povolení k trvalému pobytu (neomezená platnost)]
- *Carta d'identità de San Marino (validità illimitata)* [průkaz totožnosti vydaný San Marinem (neomezená platnost)]

SPOJENÉ STÁTY AMERICKÉ:

- Form I-551 permanent resident card (povolení k trvalému pobytu pro držitele víza I-551, doba platnosti dva až deset let)
- Form I-551 Alien registration receipt card (průkaz o registraci cizince pro držitele víza I-551, platnost dva až deset let)
- Form I-551 Alien registration receipt card (průkaz o registraci cizince pro držitele víza I-551, neomezená platnost)
- Form I-327 Re-entry document (povolení k návratu, platnost 2 roky – vydává se držitelům víza I-551)
- Resident alien card (povolení cizince k pobytu, platnost dva nebo deset let nebo neomezená platnost. Tento doklad zaručuje držiteli návrat, pouze pokud pobýval mimo USA po dobu nepřesahující jeden rok.)
- Permit to re-enter (povolení k návratu, platnost 2 roky. Tento doklad zaručuje držiteli návrat, pouze pokud pobýval mimo USA po dobu nepřesahující dva roky.)
- Platné razítko o přechodném pobytu v platném cestovním dokladu (platnost jeden rok ode dne vydání)

PŘÍLOHA IX: JEDNOTNÝ FORMULÁŘ PRO OZNAMOVÁNÍ A ODŮVODŇOVÁNÍ
ZAMÍTNUTÍ ŽÁDOSTI O VÍZUM

DIPLOMATICKÁ MISE NEBO
KONZULÁRNÍ ÚŘAD ČLENSKÉHO STÁTU ¹⁾

1

ZAMÍTNUTÍ ŽÁDOSTI O VÍZUM

podle článku 23 kodexu Společenství o vízech

Vážený pane/vážená paní _____,
Velvyslanectví/generální konzulát/konzulát _____ v _____ [jménem
(*název zastoupeného členského státu*)] posoudil Vaši žádost o udělení víza ze dne xx roku 200x.
Udělení víza se zamítá.

Vaše žádost byla zamítnuta na základě jednoho nebo několika z následujících důvodů ²⁾ (označeno zaškrtnutím), které zabráňují udělení víza:

- ☐ předložil(a) jste falešný/padělaný/pozměněný cestovní doklad ³⁾
- ☐ nepodařilo se zjistit účel a podmínky Vašeho pobytu
- ☐ nepodařilo se zjistit Váš úmysl vrátit se do země původu
- ☐ nebyly přeloženy důkazy o tom, že disponujete dostatečnými prostředky k obživě
vzhledem k době a typu pobytu, nebo prostředky na návrat do země původu nebo
průjezdu
- ☐ za posledních šest měsíců jste pobýval(a) již tři měsíce ⁴⁾ na území členských států
- ☐ jste veden(a) jako osoba, které má být odepřen vstup
- ☐ v SIS(*název členského státu*)
- ☐ ve vnitrostátním rejstříku
- ☐ jeden nebo více členských států Vás považují za hrozbu pro veřejný pořádek, vnitřní
bezpečnost, veřejné zdraví nebo mezinárodní vztahy jednoho nebo více členských států
Evropské unie (*každý členský stát musí uvést odkazy na vnitrostátní právní předpisy, které
se vztahují na takové případy zamítnutí vstupu*).⁵⁾
- ☐ neprokázal(a) jste dostatečně naléhavé důvody pro podání žádosti o vízum na hranicích

6)

Datum a razítko diplomatické mise nebo konzulárního úřadu

Podpis dotyčné osoby

¹ V případě Norska, Islandu a Švýcarska se žádný symbol nevyžaduje.

PŘIPOMÍNKY K PŘÍLOZE IX (viz též připomínky k článku 23)

1) **PL** navrhlo doplnění odkazu na hraniční orgány. **FR** vznesla výhradu k celé příloze. **IT** by upřednostnila jednodušší formulář a považuje druhé a třetí pole za problematické z právních důvodů.

V odpovědi na připomínku ze strany **NL Komise** připomněla delegacím, že grafická úprava včetně vlajky odpovídá jednotnému formuláři uvedenému ve Schengenském hraničním kodexu.

2) **SI** navrhlo, aby byly doplněny konkrétní důvody pro zamítnutí vydání víza na hranici.

3) **AT** navrhlo doplnění „nebo jiné falešné/padělané nebo pozměněné doklady“.

4) **NL** si přálo nahradit 3 měsíce 90 dny.

5) **PL** navrhlo vypustit znění uvedené v závorkách. Komise nemůže s tímto vypuštěním souhlasit.

6) **NL** navrhlo doplnění standardního ustanovení o postupu a místě pro odvolání.

PŘÍLOHA X: VYPLŇOVÁNÍ VÍZOVÉHO ŠTÍTKU

I. Oddíl pro společné údaje

1.1. Pole „PLATÍ PRO“:

V tomto poli se uvádí území, kam je držitel víza oprávněn cestovat.

Toto pole lze vyplnit pouze jedním z těchto způsobů:

- a) státy Schengenu
- b) stát nebo státy Schengenu, na jehož nebo na jejichž území je platnost víza omezena (v tomto případě se používají tyto zkratky)¹:

A = Rakousko

BNL = Belgie, Nizozemsko a Lucembursko²

CY=Kypř

CZE = Česká republika

D = Německo

DK = Dánsko

E = Španělsko

EST = Estonsko

F = Francie

FIN = Finsko

GR = Řecko

H = Maďarsko

I = Itálie

LT = Litva

LVA = Lotyšsko

M = Malta

PL = Polsko

S = Švédsko

SK = Slovensko

SVN = Slovinsko

IS = Island

N = Norsko

- c) členský stát (označen zkratkou podle písm. b), který udělil vnitrostátní dlouhodobé vízum

1.2. Pokud se štítek použije pro udělení jednotného krátkodobého nebo průjezdního víza, vyplní se pole „platí pro“ slovy „státy Schengenu“, v jazyce členského státu, který vízum udělil.

¹ HU se dotázalo, proč by nemohl být použit úplný název členského státu, jak je tomu v případě víz vydaných na území jednoho z členských států (bod 1.3).

² V odpovědi na připomínku BE uvedla Komise, že tento kód by měly nahradit kódy jednotlivých zemí, aby bylo dosaženo souladu s připomínkami v souvislosti s článkem 21.

1.3. Pokud se štítek použije pro udělení víz, která omezují vstup, pobyt a vycestování na území jednoho členského státu, je v tomto poli uveden název členského státu, na který je vstup, pobyt a vycestování držitele víza omezen, v jazyce tohoto členského státu.

1.4. Pokud se štítek použije k udělení víza s omezenou územní platností podle čl. 21 odst. 1, poslední odrážka tohoto nařízení, mohou být pro zápis kódů použity tyto možnosti:

- a) do pole se zapíše kódy dotčených členských států;
- b) do pole se zapíše slova „státy Schengenu“, po nichž následuje v závorce znak mínus a kódy členských států, pro jejichž území není vízum platné.

2. Pole „OD ... DO“:

V tomto poli je uvedeno období, během kterého může držitel víza uskutečnit povolený pobyt. Den, od kterého smí držitel víza vstoupit na území, pro něž je vízum platné, je zapsán za slovem „OD“, a to takto:

- den se zapisuje dvěma číslicemi, odpovídá-li den jednociferné číslici, je první z nich nula,
- spojovník,
- měsíc se zapisuje dvěma číslicemi, odpovídá-li měsíc jednociferné číslici, je první z nich nula,
- spojovník,
- rok se zapisuje dvěma číslicemi, které odpovídají posledním dvěma číslicím letopočtu.

Například: 05-12-07 = 5. prosince 2007.

Poslední den období, během kterého může držitel víza uskutečnit povolený pobyt, je zapsán za slovem „DO“ Držitel víza musí opustit území, pro které vízum platí, do půlnoci tohoto dne. Toto datum se zapisuje stejným způsobem jako výše uvedené datum.

3. Pole „POČET VSTUPŮ“:

V tomto poli je uveden počet povolených vstupů držitele víza na území, pro které vízum platí; jinými slovy to znamená počet období pobytu, mezi které lze rozdělit povolené dny pobytu, viz bod 4.

Počet vstupů může být jeden, dva nebo více¹. Tento počet se zapisuje doprava do předtištěného pole za užití číslic „01“ nebo „02“ nebo zkratky „MULT“, opravňuje-li vízum k více než dvěma vstupům.

U průjezdního víza se povoluje pouze jeden nebo dva vstupy (zapiše se „01“ nebo „02“). Více než dva vstupy se označují jako „MULT“.

Vízum pozbývá platnosti, jakmile se celkový počet vycestování držitele rovná počtu povolených vstupů, a to i v případě, že držitel nevyužil maximálně povolený počet dnů pobytu².

4. Pole „DÉLKA POBYTU ... DNŮ“:

V tomto poli je uveden počet dnů, po který může držitel pobývat na území, pro které vízum platí. Tento pobyt lze uskutečnit vcelku nebo jej lze rozdělit podle počtu povolených dnů na několik úseků v období uvedeném v bodu 2 při zachování povoleného počtu vstupů podle bodu 3³.

Počet povolených dnů pobytu se zapisuje na volné místo mezi slova „DÉLKA POBYTU“ a slovo „DNŮ“ dvěma číslicemi, z nichž první je nula v případě, že počet dnů je menší než 10.

Nejvyšší počet dnů, který může být v tomto poli zapsán, je 90 dnů za půl roku⁴.

Je-li uděleno platné vízum na dobu delší než šest měsíců, znamená údaj „90 dnů“ 90 dnů během každých šesti měsíců.

¹ **FR** uvedla, že je důležité uvést „1“, „2“ nebo „více“, aby se zjednodušila práce pracovníků provozujících technickou část vízových systémů. Z důvodu ušetření místa se **LU** dotázalo, zda by písmena „MULT“ mohla být nahrazena písmenem „M“. **Komise** zjistí, zda by to bylo slučitelné s technickými podmínkami.

² **HU** navrholo, aby byl tento odstavec přemístěn do konzulární instrukce.

³ **NO** se dotázalo, zda by se mohlo vízum pro více vstupů s celkovou platností jednoho, dvou nebo více roků vydávat na dobu s maximálním počtem dnů nižším než 90 v jakémkoli půlročním období. Pokud ano, mělo by to být v čl. 20 odst. 3 lépe vysvětleno, například takto: „vízum pro více vstupů, které držitele opravňuje k několika vstupům o délce až tří měsíců, nebo...“. Důvodem pro tento návrh je, že Norsko pocítuje praktickou potřebu takového vízum vydávat, přičemž některé schengenské státy zřejmě vydávají víza pro více vstupů s udáním například 45 dnů.

Komise shledala tento návrh poněkud nepříhodným a vyjádřila přání tuto záležitost prostudovat.

⁴ **HU** navrholo, aby třetí a čtvrtý odstavec byly přemístěny do konzulární instrukce.

5. Pole „UDĚLENO V ... DNE ...“:

V tomto poli je uveden název města, ve kterém se nachází diplomatická mise nebo konzulární úřad, které vízum udělily. Za slovo „DNE“ se zapíše datum udělení víza.

Datum udělení víza se zapisuje stejným způsobem jako datum uvedené v bodu 2.

6. Pole „ČÍSLO CESTOVNÍHO PASU“:

V tomto poli je uvedeno číslo cestovního pasu, do něhož je vyznačen vízový štítek.

V případě, že je osoba, které je vízum uděleno, zapsána v cestovním pasu manžela nebo manželky, matky nebo otce, uvede se číslo cestovního dokladu dané osoby.

Pokud není cestovní doklad žadatelů uznáván členským státem, který vízum uděluje, použije se k připojení vízového štítku jednotný vzor odděleného listu pro připojení víz.

Při připojování vízového štítku na oddělený list je číslem, které se vepisuje do tohoto pole namísto čísla cestovního pasu, číslo vytištěné na formuláři skládající se ze šesti číslic.

7. Pole „DRUH VÍZA“:

Pro usnadnění práce kontrolních orgánů je v tomto poli pomocí písmen A, B, C a D upřesněn druh víza:

- A: letištní průjezdní vízum
- B: průjezdní vízum
- LTV B: průjezdní vízum s omezenou územní platností²
- C: krátkodobé vízum
- LTV C: krátkodobé vízum s omezenou územní platností
- D: dlouhodobé vnitrostátní vízum³

8. Pole „PŘÍJMENÍ A JMÉNO“:

První slovo v poli „příjmení“, za nímž následuje první slovo v poli „jméno“ uvedené v cestovním dokladu držitele víza, se zapíše v tomto pořadí. Diplomatická mise nebo konzulární úřad ověří, zda příjmení a jméno, které je uvedeno v cestovním dokladu a které je nutno zapsat do tohoto pole a do strojově čitelné zóny, souhlasí s příjmením a jménem uvedeným v žádosti o udělení víza.

¹ Komise by zvážila možné doplnění informací týkajících se vyplňování štítku pro letištní průjezdní vízum na více vstupů, odpovídající Společné konzulární instrukci, příloha 13, příklad 3, jak navrhla LT.

² PL si přálo vypustit odkaz na LTV B a LTV C, neboť tento typ víz je již upraven v bodě 1. FR, BE a LU tento návrh podpořily.

³ DE se dotázalo, proč byl zachován odkaz na víza typu „D“. FR s podporou BE navrhla opětovné vložení odkazu na víza typu D+C.

9¹.

I. Povinné údaje, které musí být doplněny v oddíle „POZNÁMKY“²

- a) Kód označující „Pojištění se nevyžaduje“

Pokud se na držitele víza nevztahuje povinnost uzavřít cestovní zdravotní pojištění, jak je uvedeno v článku 15, zapíše se v tomto oddíle kód „N-INS“.

- b) Kód označující, že pozvaná osoba prokázala zajištění ubytování nebo úhradu nákladů.

Pokud žadatel předloží

- doklad o zajištění ubytování při podání žádosti o vízum, uvede se kód „příloha V-H³“,
- doklad o úhradě nákladů při podání žádosti o vízum, uvede se kód „příloha V-G“.

Pokud byly prokázány obě skutečnosti, uvede se kód „příloha V-H+G“.

II Vnitrostátní údaje v oddíle „POZNÁMKY“

Tento oddíl také obsahuje poznámky v jazyce členského státu, který vízum udělil, týkající se vnitrostátních předpisů. Tyto poznámky však nesmějí opakovat povinné údaje uvedené v části I této přílohy.

¹ FI se dotázalo, zda po zprovoznění VIS nebudou záznamy v tomto ohledu postrádat význam. Komise připomněla, že VIS bude zaváděn postupně, a proto budou tyto záznamy i nadále mít význam.

² PL se vyjádřilo proti doplnění těchto kódů.

³ V odpovědi na dotaz ze strany HU uvedla Komise, že písmeno „V“ odkazuje na přílohu V návrhu kodexu o vízech (tj. jednotný formulář, kterým se prokazuje zajištění ubytování nebo úhrada nákladů), písmeno „H“ odkazuje na prokázání ubytování a písmeno „G“ na úhradu nákladů, a to za účelem zavedení standardních kódů.

III Pole pro fotografii

Barevnou fotografii držitele víza je nutno začlenit do prostoru vyhrazeného k tomuto účelu.

Při začleňování fotografie do vízového štítku musí být dodržena tato pravidla.

Velikost hlavy od brady po temeno musí činit 70 % až 80 % vertikálního rozměru fotografie.

Minimální požadavky na rozlišení jsou:

- pro skenování 300 pixelů na palec (ppi), bez komprese
- pro barevný tisk fotografie 720 obrazových bodů na palec (dpi).

IV Strojově čitelná zóna

Tuto zónu tvoří dva řádky po 36 znacích (OCR B-10 cpi).

PŘÍLOHA XI: JEDNOTNÝ VZOR RAZÍTKA PRO PRODLOUŽENÍ DOBY TRVÁNÍ
POBYTU STANOVENÉ VÍZEM

Číslo víza	
7.3.06 ¹	15.3.06 ²
30 ³	35 ⁴
Ausländeramt (cizinecký úřad) ⁵	20.2.06 ⁶

-
- ¹ Datum skončení doby platnosti.
² Délka původně povolené doby pobytu.
³ Nové datum skončení doby platnosti.
⁴ Nová délka povoleného pobytu.
⁵ Orgán, který rozhoduje o prodloužení.
⁶ Datum přijetí rozhodnutí o prodloužení.

**PŘÍLOHA XII¹, Část 1: POKYNY PRO UDĚLOVÁNÍ VÍZ NA HRANICÍCH
PROJÍZDĚJÍCÍM NÁMOŘNÍKŮM, KTERÍ PODLÉHAJÍ VÍZOVÉ POVINNOSTI**

Cílem těchto pokynů je stanovit pravidla pro výměnu informací mezi příslušnými orgány členských států uplatňujících *acquis* Společenství týkající se projíždějících námořníků, kteří podléhají vízové povinnosti. Je-li vízum uděleno na hranicích na základě vyměněných informací, nese odpovědnost členský stát, který vízum uděluje.

Pro účely těchto pokynů se rozumí:

„přístavem členského státu“ přístav, který tvoří vnější hranici členského státu,

„letišťem členského státu“ letiště, které tvoří vnější hranici členského státu, a

I. Naloděním na loď, která kotví nebo je očekávána v přístavu členského státu

a) vstup na území členských států přes letiště v jiném členském státě²

- rejdařská společnost nebo její zástupce uvědomí příslušné orgány v přístavu členského státu, ve kterém loď kotví nebo je očekávána, o vstupu námořníků podléhajících vízové povinnosti přes letiště členského státu. Rejdařská společnost nebo její zástupce se za tyto námořníky zaručí;

¹ PT zamýšlí předložit poznámku o technických specifikacích ohledně této přílohy.

² NL navrhlo vypustit konec věty od slov „...přes letiště ...“.

- zmíněné příslušné orgány co nejrychleji ověří správnost údajů poskytnutých rejdařskou společností nebo jejím zástupcem a přezkoumají, zda byly splněny další podmínky pro vstup na území členského státu. Bude také ověřena trasa cesty na území členských států, např. na základě letenek;
 - příslušné orgány v přístavu členského státu uvědomí příslušné orgány na vstupním letišti členského státu prostřednictvím řádně vyplněného formuláře pro projíždějící námořníky podléhající vízové povinnosti (podle přílohy XIII, část 2) zasláného faxem, elektronickou poštou nebo jinými prostředky, o výsledcích tohoto ověření a uvedou, zda lze na základě těchto výsledků v zásadě udělit na hranicích vízum;
 - je-li výsledek ověření dostupných údajů kladný a odpovídá-li prohlášení nebo dokladům námořníka, mohou příslušné orgány na vstupním nebo výstupním letišti členského státu udělit na hranicích průjezdní vízum platné nejvýše pět dnů. V těchto případech se dále do cestovního dokladu výše uvedeného námořníka vyznačí vstupní nebo výstupní razítko členského státu a cestovní doklad se předá tomuto námořníkovi.
- b) vstup na území členských států přes pozemní nebo námořní hranici v jiném členském státě
- uplatní se stejný postup jako v případě vstupu přes letiště členského státu s tím rozdílem, že informovány jsou příslušné orgány na hraničním přechodu, přes který dotyčný námořník vstupuje na území členského státu.

II. Ukončením služby na lodi, která vplula do přístavu členského státu

- a) vycestování z území členských států přes letiště v jiném členském státě
 - rejdařská společnost nebo její zástupce uvědomí příslušné orgány v uvedeném přístavu vstupu členského státu o ukončení služby námořníků podléhajících vízové povinnosti a jejich výstupu z území členských států přes letiště členského státu. Rejdařská společnost nebo její zástupce se za tyto námořníky zaručí;
 - příslušné orgány ověří co nejrychleji správnost údajů poskytnutých rejdařskou společností nebo jejím zástupcem a přezkoumají, zda byly splněny další podmínky pro vstup na území členských států. Bude také ověřena trasa cesty na území členských států, např. na základě letenek;
 - je-li výsledek ověření dostupných údajů kladný, mohou příslušné orgány udělit průjezdní vízum platné nejvýše pět dnů.
- b) vycestování z území členských států přes pozemní nebo námořní hranici v jiném členském státě
 - uplatní se stejný postup jako v případě vycestování přes letiště členského státu.

III. Přestupem z lodi, která vplula do přístavu členského státu, na loď, která vypluje z přístavu v jiném členském státě

- rejdařská společnost nebo její zástupce uvědomí příslušné orgány v uvedeném přístavu vstupu členského státu o ukončení služby námořníků podléhajících vízové povinnosti a jejich výstupu z území členských států přes jiný přístav členského státu. Rejdařská společnost nebo její zástupce se za tyto námořníky zaručí;
- příslušné orgány ověří co nejrychleji správnost údajů poskytnutých rejdařskou společností nebo jejím zástupcem a přezkoumají, zda byly splněny další podmínky pro vstup na území členských států. Za účelem tohoto přezkoumání se obrátí na příslušné orgány v přístavu členského státu, z něhož námořníci odplují z území členských států. Ověří se, zda loď, na kterou námořníci nastupují, se v přístavu již nachází nebo je tam očekávána. Bude také ověřena trasa cesty na území členských států;
- je-li výsledek ověření dostupných údajů kladný, mohou příslušné orgány udělit průjezdní vízum platné nejvýše pět dnů.

PŘÍLOHA XII: Část 2¹

**FORMULÁŘ
PRO PROJÍZDĚJÍCÍ NÁMOŘNÍKY, KTERÍ PODLÉHAJÍ VÍZOVÉ POVINNOSTI**

PRO ÚŘEDNÍ POUŽITÍ:

ODESÍLATEL:

(RAZÍTKO)

PŘÍJMENÍ/KÓD ÚŘEDNÍKA

PŘÍJEMCE:

ORGÁN

ÚDAJE O NÁMOŘNÍKOVÍ:

PŘÍJMENÍ:	1A	JMÉNO(A):	1B
STÁTNÍ PŘISLUŠNOST:	1C	HODNOST/SLUŽEBNÍ STUPĚŇ:	1D
MÍSTO NAROZENÍ:	2A	DATUM NAROZENÍ:	2B
ČÍSLO PASU:	3A	ČÍSLO NÁMOŘNICKÉ KNÍŽKY:	4A
DATUM VYDÁNÍ:	3B	DATUM VYDÁNÍ:	4B
DOBA PLATNOSTI:	3C	DOBA PLATNOSTI:	4C

ÚDAJE K LODI A ZÁSTUPCI REJDAŘSKÉ
SPOLEČNOSTI:

JMENO ZASTUPCE REJDARSKÉ SPOLEČNOSTI:		5	
NÁZEV LODI:	6A	VLAJKA:	6B
DATUM PŘÍJEZDU:	7A	PŮVOD LODI:	7B
DATUM ODJEZDU:	8A	MÍSTO URČENÍ LODI:	8B

ÚDAJE O POHYBU NÁMOŘNÍKA:

KONEČNÝ CÍL CESTY NÁMOŘNÍKA: 9

DŮVODY PRO PODÁNÍ
ŽÁDOSTI: PŘESTUP ☐ UKONČENÍ SLUŽBY ☐ 10
NALODĚNÍ ☐

DOPRAVNÍ AUTOMOBIL ☐ VLAK ☐ LETADLO ☐ 11
PROSTŘEDKY

DATUM: PŘÍJEZDU: PRŮJEZDU: ODJEZDU: 12
AUTOMOBIL* ☐ VLAK* ☐
SPZ: TRASA CESTY:

ÚDAJE O LETU: DATUM: ČAS: ČÍSLO LETU:

Formální prohlášení podepsané zástupcem rejdařské společnosti nebo vlastníkem lodi potvrzující jeho odpovědnost za pobyt a 13
v nezbytných případech za náklady na repatriaci námořníka.

* = vyplňte pouze, pokud jsou údaje dostupné

¹ NL navrhlo doplnit telefonní číslo a číslo lodě přidělené Mezinárodní námořní organizací (IMO). DE podpořilo návrh NL ohledně čísla IMO.

PODROBNÝ POPIS FORMULÁŘE

První čtyři body se týkají totožnosti námořníka.

1)	A. Příjmení ¹ :
	B. Jméno(a)
	C. Státní příslušnost
	D. Hodnost/slужеbní stupeň
2)	A. Místo narození
	B. Datum narození
3)	A. Číslo cestovního pasu
	B. Datum vydání
	C. Doba platnosti
4)	A. Číslo námořnické knížky
	B. Datum vydání
	C. Doba platnosti

Body 3 a 4 jsou uvedeny samostatně z důvodu přehlednosti, protože v závislosti na státní příslušnosti námořníka a členském státu, na jehož území dotyčný námořník vstupuje, mohou být pro účely zjištění totožnosti použity cestovní pas nebo námořnická knížka.

Další čtyři body se týkají zástupce rejdařské společnosti a dotčené lodi.

- 5) Jméno zástupce rejdařské společnosti (jednotlivec nebo společnost zastupující na místě vlastníka lodi ve všech věcech týkajících se povinností vlastníka lodi ohledně vybavení lodi).

¹ Uveďte příjmení uvedené/á v cestovním pasu.

6)	A. Název lodi
	B. Vlajka (pod níž obchodní loď pluje)
7)	A. Datum příplutí lodi
	B. Původ (přístav) lodi
	Písmeno „A“ odkazuje na datum příplutí lodi do přístavu, ve kterém se námořník nalodí.
8)	A. Datum odplutí lodi
	B. Místo určení lodi (další přístav)

Body 7A a 8A naznačují dobu, po kterou může námořník cestovat, aby se mohl nalodit. Přitom je třeba zohlednit, že na trasu mohou mít vliv vnější, neočekávané překážky, jako jsou bouře, havárie, atd.

Další čtyři body objasňují důvod námořnickovy cesty a jeho cíl.

- 9) Výrazem „konečný cíl“ se rozumí cíl námořnickovy cesty. To může být buď přístav, v němž se má námořník nalodit, nebo země, do níž směřuje po ukončení služby.
- 10) Důvody žádosti
 - a) V případě nalodění je konečným cílem přístav, v němž se má námořník nalodit.
 - b) V případě přestupu na jinou loď v rámci území členských států je to také přístav, v němž se má námořník nalodit. Přestup na loď mimo území členských států se považuje za ukončení služby.
 - c) K ukončení služby může dojít z různých důvodů jako je skončení smlouvy, pracovní úraz, neodkladné rodinné důvody atd.

11) Dopravní prostředky

Seznam dopravních prostředků, které projíždějící námořník podléhající vízové povinnosti použil na území členských států k dosažení svého konečného cíle. Na formuláři jsou uvedeny tyto tři možnosti:

- a) automobil (nebo autobus)
- b) vlak
- c) letadlo

12) Datum příjezdu (na území členských států)

Týká se především námořníka na prvním letišti členského státu nebo hraničním přechodu (protože se nemusí vždy jednat o letiště) na vnějších hranicích, přes který chce vstoupit na území členských států.

Datum průjezdu

Jedná se o datum, kdy se námořník vyloďí v přístavu na území členských států a směřuje do dalšího přístavu, který se rovněž nachází na území členských států.

Datum odjezdu

Jedná se o datum vyloštění námořníka v přístavu na území členských států za účelem přestupu na jinou loď v přístavu, který se nachází mimo území členských států, nebo datum vyloštění námořníka v přístavu na území členských států za účelem návratu do místa bydliště (mimo území členských států).

Po určení tří dopravních prostředků je rovněž třeba uvést dostupné údaje o těchto prostředcích:

- a) automobil, autobus: SPZ
- b) vlak: název, číslo atd.
- c) údaje o letu: datum, čas, číslo.

- 13) Formální prohlášení podepsané zástupcem rejdařské společnosti nebo vlastníkem lodi potvrzujícím jeho odpovědnost za pobyt a v nezbytných případech za náklady na repatriaci námořníka.

Cestují-li námořníci ve skupině, musí každý z nich vyplnit údaje v bodech 1A až 4C.

PŘÍLOHA XIII: ZVLÁŠTNÍ POSTUPY A PODMÍNKY, KTERÉ ZJEDNODUŠUJÍ
UDĚLOVÁNÍ VÍZ ČLENŮM OLYMPIJSKÉ RODINY ÚČASTNÍCÍM SE
OLYMPIJSKÝCH A PARALYMPIJSKÝCH HER

Kapitola I

ÚČEL A DEFINICE

Článek 1

Účel

Tyto postupy a podmínky zjednodušují podávání žádostí o víza a udělování jednotných krátkodobých víz členům olympijské rodiny na dobu trvání olympijských a paralympijských her [rok].

Kromě toho se použijí příslušná ustanovení *acquis* Společenství týkající se postupů pro podávání žádostí a udělování jednotného víza.

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto nařízení se:

- 1) „příslušnými organizacemi“ s ohledem na opatření k usnadnění postupů pro podávání žádostí o víza a udělování víz členům olympijské rodiny, kteří se účastní olympijských nebo paralympijských her [rok], rozumějí oficiální organizace, které jsou v souladu s olympijskou chartou oprávněny předkládat organizačnímu výboru olympijských a paralympijských her [rok] seznamy členů olympijské rodiny za účelem vystavení akreditačních karet na hry,

- 2) „členem olympijské rodiny“ rozumějí všechny osoby, které jsou členy Mezinárodního olympijského výboru, Mezinárodního paralympijského výboru, mezinárodních svazů, národních olympijských a paralympijských výborů, organizačních výborů olympijských her a národních svazů, jako jsou atleti, rozhodčí, trenéři a jiní sportovní odborníci, zdravotničtí pracovníci doprovázející družstva nebo jednotlivé sportovce a také akreditovaní zástupci sdělovacích prostředků, funkcionáři, sponzoři a dárci nebo jiní oficiální hosté, kteří se řídí olympijskou chartou, jsou podřízeni pravomoci a kontrole Mezinárodního olympijského výboru, jsou uvedeni v seznamech příslušných organizací a byli organizačním výborem olympijských a paralympijských her [rok] akreditováni pro účast na olympijských nebo paralympijských hrách [rok],
- 3) „olympijskými akreditačními kartami“ vystavenými organizačním výborem olympijských a paralympijských her [rok] v souladu s [odkaz na vnitrostátní právní předpisy] rozumí jeden ze dvou dokladů opatřených bezpečnostními prvky, jeden pro olympijské hry a jeden pro paralympijské hry, přičemž oba jsou opatřeny fotografií držitele, které prokazují totožnost příslušného člena olympijské rodiny a které umožňují držiteli přístup na místa konání soutěží a jiných akcí po dobu trvání her,
- 4) „dobou trvání olympijských a paralympijských her“ rozumí doba od do pro zimní olympijské hry [rok] a doba od do pro paralympijské hry [rok],
- 5) „organizačním výborem olympijských a paralympijských her [rok]“ rozumí výbor zřízený podle [odkaz na vnitrostátní právní předpisy] za účelem organizace olympijských a paralympijských her [rok] v ..., který rozhoduje o akreditaci členů olympijské rodiny, účastnících se těchto her,
- 6) „orgány příslušnými pro udělování víz“ rozumí orgány určené [členský stát, který hostí olympijské a paralympijské hry] k posuzování žádostí o víza a udělování víz členům olympijské rodiny.

Kapitola II

UDĚLOVÁNÍ VÍZ

Článek 3

Podmínky

Vízum smí být na základě tohoto nařízení uděleno pouze tehdy, pokud dotčená osoba:

- a) byla určena jednou z příslušných organizací a akreditována organizačním výborem olympijských a paralympijských her [rok] jako účastník olympijských nebo paralympijských her [rok],
- b) je držitelem platného cestovního dokladu, který umožňuje překračování vnějších hranic, jak je uvedeno v článku 5 Schengenského hraničního kodexu³¹⁹,
- c) není vedena jako osoba, které má být odepřen vstup,
- d) nepředstavuje nebezpečí pro veřejný pořádek, vnitrostátní bezpečnost nebo mezinárodní vztahy některého členského státu.

Článek 4

Podávání žádosti o vízum

1. Při vypracování seznamu osob vybraných pro účast na olympijských nebo paralympijských hrách [rok] může příslušná organizace společně se žádostí o vystavení olympijské akreditační karty pro vybrané osoby podat skupinovou žádost o udělení víza pro tyto vybrané osoby podléhající vízové povinnosti podle nařízení (ES) č. 539/2001, s výjimkou případů, kdy jsou tyto osoby držiteli povolení k pobytu vydaného členským státem nebo povolení k pobytu vydaného Spojeným královstvím nebo Irskem v souladu se směrnicí 2004/38/ES.

³¹⁹ Úř. věst. L 105, 13.4.2006.

2. Skupinová žádost o vízum pro dotčené osoby se předává současně se žádostmi o vystavení olympijské akreditační karty organizačnímu výboru olympijských a paralympijských her [rok] v souladu s postupem stanoveným organizačním výborem.
3. Samostatná žádost o vízum se podává pro účastníky olympijských nebo paralympijských her [rok].
4. Organizační výbor olympijských a paralympijských her [rok] předá co nejrychleji orgánům příslušným pro udělení víza skupinovou žádost o víza společně s opisy žádostí o vystavení olympijské akreditační karty pro dotčené osoby, které obsahují úplné jméno, státní příslušnost, pohlaví, den a místo narození, číslo a druh cestovního pasu s dobou platnosti.

Článek 5

Posuzování skupinové žádosti o víza a druh udělených víz

1. Vízum udělí orgány příslušné pro udělování víz poté, co prověří, zda jsou splněny všechny podmínky stanovené v článku 3.
2. Udělené vízum je jednotné vízum pro několikanásobný vstup a krátkodobý pobyt v trvání nejvýše tří měsíců po dobu trvání olympijských nebo paralympijských her [rok].
3. Jestliže některý člen olympijské rodiny nesplňuje podmínky stanovené v čl. 3 písm. c) nebo d), mohou orgány příslušné pro udělování víz udělit vízum s omezenou územní platností podle článku 21 kodexu o vízech.

Článek 6

Forma víza

1. Vízum má formu dvou čísel zapsaných na olympijské akreditační kartě. První číslo je číslo víza. U jednotného víza sestává toto číslo ze sedmi (7) znaků obsahujících šest (6) číslic, před nimiž je uvedeno písmeno „C“. U víza s omezenou územní platností sestává toto číslo z osmi (8) znaků obsahujících šest (6) číslic, před nimiž jsou uvedena písmena „XX“³²⁰. Druhé číslo je číslo cestovního pasu dotčené osoby.
2. Orgány příslušné pro udělování víz předají organizačnímu výboru olympijských a paralympijských her [rok] čísla víz za účelem vystavení akreditačních karet.

Článek 7

Osvobození od poplatků

Za zpracování žádostí o vízum a udělení víza nevybírají orgány příslušné pro udělování víz žádné poplatky.

³²⁰ Podle názoru **Komise** je třeba zde doplnit odkaz na ISO kód organizující země.

Kapitola III

OBEČNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 8

Zrušení víza

Jestliže dojde před začátkem her ke změně seznamu osob navržených k účasti na olympijských nebo paralympijských hrách [rok], informují o tom příslušné organizace neprodleně organizační výbor olympijských a paralympijských her [rok], aby mohly být zrušeny akreditační karty osob vyškrtnutých ze seznamu. Organizační výbor o tom informuje orgány příslušné pro udělování víz a uvede čísla dotčených víz.

Orgány příslušné pro udělování víz zruší víza dotčených osob. Neprodleně o tom informují orgány hraniční kontroly, které tuto informaci opět neprodleně předají všem příslušným orgánům ostatních členských států.

Článek 9

Kontroly na vnějších hranicích

1. Při překračování vnějších hranic členských států se kontrola vstupu členů olympijské rodiny, jimž byla udělena víza v souladu s tímto nařízením, omezuje na splnění podmínek stanovených v článku 3.

2. Po dobu trvání olympijských nebo paralympijských her:
- a) budou vstupní a výstupní razítka umísťována na první volnou stránku cestovního pasu těch členů olympijské rodiny, pro něž je umísťování takovýchto razítek nezbytné v souladu s čl. 10 odst. 1 Schengenského hraničního kodexu. Při prvním vstupu bude na stejné straně také zapsáno číslo víza,
 - b) vstupní podmínky stanovené v čl. 5 odst. 1 písm. c) Schengenského hraničního kodexu jsou považovány za splněné, jakmile je člen olympijské rodiny řádně akreditován.
3. Odstavec 2 se použije na všechny členy olympijské rodiny, kteří jsou státními příslušníky třetích zemí, bez ohledu na to, zda podléhají vízové povinnosti podle nařízení (ES) č. 539/2001 či nikoli.
-